3556

IX. SPRAWOZDANIE

DYREKCYI C. K. GIMNAZYUM W PODGÓRZU

ZA ROK SZKOLNY 1907.

TREŚĆ:

1. Dr. ADALBERTUS KRAJEWSKI: DE BACCHYLIDE HOMERI IMITATORE.
2. CZĘŚĆ URZĘDOWA.

KRAKÓW.
NAKŁADEM FUNDUSZU NAUKOWEGO.
CZCIONKAMI DRUKARNI UNIW. JAGIELL. POD ZARZĄDEM JÓZEFA FILIPOWSKIEGO.
1907.

IX. SPRAWOZDANIE

DYREKCYI C. K. GIMNAZYUM W PODGÓRZU

ZA ROK SZKOLNY 1907.

TREŚĆ:

1. Dr. ADALBERTUS KRAJEWSKI: DE BACCHYLIDE HOMERI IMITATORE.
2. CZĘŚĆ URZĘDOWA.

KRAKÓW.
NAKŁADEM FUNDUSZU NAUKOWEGO.
CZCIONKAMI DRUKARNI UNIW. JAGIELL. POD ZARZĄDEM JÓZEFA FILIPOWSKIEGO.
1907.

DE BACCHYLIDE HOMERI IMITATORE.

Extremo anno 1896. laeta manat fama Aegyptum pretiosum donum e visceribus suis avaris in lucem emisisse foreque, ut μελίγλωσσος Κηΐα ἀηδών post multa saecula e diuturno somno experrecta denuo canat; summa erat doctorum virorum exspectatio, quidnam volumen nuper inventum ferret, dum Fridericus Kenyon, ut disiecta membra poetae in ordinem redigat atque in unum colligat, admirabili patientia ac formicae diligentia desudat. Quo factum est, ut iam exeunte anno sequente editio princeps [1]) in manibus omnium, qui litteris incumbunt Graecorum, esset. Non deerant, qui perfectissima magni poëtae opera inventuros se esse putarent, quippe qui in magno numero atque honore apud veteres esset: receptus est enim in ordinem novem poëtarum lyricorum, imitabatur eum plurimique faciebat „Romanae fidicen lyrae", lectitabat studiose eius carmina Plutarchus, legebat quoque dictaque eius recolebat Ammiano Marcellino teste [2]) Iulianus imperator. Nunc cognitis Bacchylidis carminibus, qui in tantam spem de illis adducti erant, vehementer se errasse cognoverunt, ita ut renati poëtae maiori antea opinioni multum detractum sit, praesertim cum essent viri etiam summo ingenio praediti, qui illius Horatiani „quandoque bonus dormitat Homerus" immemores antiqui poëtae opera a capite ad calcem omnibus numeris partibusque perfecta ac absoluta esse debere putarent. Verum tamen ei, quorum studia in antiquis operibus diiudicandis atque exanimandis versantur, ne quid praeiudicati afferant, summopere cavere debent; quod non cavit, sicuti non caverunt multi, vir summus Fraccaroli [3]), qui, quamquam dissertationis suae initio rectissime: „non è ammissible che questa collezione rappresen-

[1]) The poems of Bacchylides ed. by Fr. G. Kenyon 1907.

[2]) Am. Marc. XXV, 4.

[3]) Bacchilide, Rivista di Filologia, gennaio 1898. pag. 70—113.

tasse una scelta, poichè comprende epinici di valore affato diverso, alcuni vere opere d'arte, altri cosucce affato mediocri" dicit, nihilo minus multam operam curamque in eo consumit, ut versibus Pindari [1])

μαθόντες δὲ λάβροι
παγγλωσίᾳ, κόρακες ὥς, ἄκραντα γαρύετον
Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον,

Bacchylidem carpi [2]), qui Pindari imitator sublimiore ingenio privatus fuerit, demonstret argumentisque firmet. Haud benigniorem quoque Bacchylidis iudicem Wilamowitzius [3]) se praebuit, cuius opiniones Blassius in suae editionis praefatione [4]) impugnavit evertitque. Non desunt tamen, qui Ceo poëtae iustam meritamque laudem tribuant, Longinumque [5]) secuti eum non tam magnum quidem, tam sublimem, tam „profundo ore", ut Pindarum, at poëtam suavem dulcemque habeant; re vera illum admiremur, hunc amemus necesse est [6]).

Omnes tamen fere, qui de Bacchylidis indole atque arte poëtica scripserunt, eum Pindari cum in sermone tum in componendis carminibus servilem fuisse imitatorem opinioni assentiuntur. At nobis aliter videtur; Homeri carmina erant fons, e quo posterioris aevi scriptores pleno ore haurienbant; si Aeschylus fabulas suas τεμάχη τῶν Ὁμήρου μεγάλων δείπνων nominavit, eadem de carminibus Bacchylidis aequo iure dici possunt [7]). Haec est nostra firmissima opinio, quam hac dissertatione explicare argumentisque confirmare propositum nobis est. Cum autem Bacchylides e „Maeonii carminis alite" imprimis in epithetis usurpandis pendeat, ad ea animum attendere constituimus. Sed transgrediamur ad rem.

---

[1]) Ol. II. 95 sq.

[2]) Verall, Journ. of philol. IX, Thebanum poëtam potius Coracem et Tisiam in mente habere demonstrat. Cf. Christ, Pindari carmina, pag. 23. Item Michelangeli in opere, cui inscribitur: Della vita di Bacchilide; Messina. 1897. inter Pindarum et Bacchylidem nullam simultatem fuisse plane demonstravit.

[3]) Bacchylides 1898. cf. imprimis pag. 9. et 11.

[4]) Bacchylidis carmina cum fragmentis edidit Fridericus Blass. Lipsiae 1898.

[5]) Περὶ ὕψους 52, 8.

[6]) Cf. Ćwikliński: Liryk grecki, Lwów. 1899 et Iurenka: Praefatio edit. pag. 8. sqq.

[7]) Cf. Ćwikliński, pag. 35.: „Więcej też zbliżył się do Homera, aniżeli Pindar".

I.

Primum omnium demonstraturi sumus, quaenam ratio in epithetorum usu inter Bacchylidem et Homerum Pindarumque intercesserit. Ex eo enim apparebit maximam Bacchylideorum adiectivorum partem ex Homericis carminibus aut cyclicorum poëtarum non sine tamen quodam Bacchylidis novandi studio [1]) haustam esse. Ne offendatur tamen lector neve contra opinionen nostram pugnare putet, si passim invenerit hac dissertatione locos, qui Ceam apem Pindari vestigia sequi demonstrare videantur, eo magis, quod optimo iure etiam diversa sententia defendi potest [2]), praesertim cum chronologicis, quas dicimus, rationibus res dirimi nullo modo possit: incertissima dubiaque sunt enim testimonia antiquorum, quibus temporibus uterque poëta sua carmina composuerit. Ex altera parte ex operibus poëtarum cyclicorum [3]) ruinae membraque disiecta exstant tamquam opulenti magnique oppidi parietinae. Sed hae quoque ruinae, ut videbimus, documento sunt multa epitheta ex eo „fonte cecidisse". Materies est uberrima; unde fit, ut in locis citandis modus nobis sit adhibendus, ne extra dissertationis cancellos egrediamur: proferimus ea, quae imprimis ad nostram rem spectant, omissis notis, aut quae nullius sunt momenti; praeterimus epitheta ἀθάνατος, βροτός, ἐσθλός, θνατός, καλός, quippe quae apud omnes Graecorum scriptores usurpata rem nostram neque confirment neque contra eam pugnent. Neque producimus omnes locos, quibus singula epitheta apud Homerum et Pindarum occurrunt; non sumus enim lexicon scripturi. Nunc autem loquantur pro se poëtae.

Apud Bacch. epith. ἀγάθεος [4]) conectitur cum subst. Πυθώ III, 62, et V, 41; cf. Hom. ἠγάθεος (Πύλος) Il. I, 252; Od. II, 308; et Pind. (ἀγάθεος) Πυθώ Pyt. IX. 71; Ne. VI. 39. [5]).

ἀγακλεής. Bacch. ναός (Delphici Apollinis) XV, 12 — cf. Hom.

---

[1]) Blass, praefatio, p. XIX.

[2]) Cf. Iurenka. praef. pag. X.

[3]) G. Kinkel: Epicorum Graecorum fragmenta, Lipsiae 1877.

[4]) Perspicuitatis causa epitheta secundum litterarum ordinem disponimus.

[5]) Citamus 'ocos secundum has editiones: Frid. Blass, Bacchylidis carmina, Lipsiae 1898. Ameis-Hentze. Homers Ilias et Odyssee, Leipzig 1900. Christ. Pindari carmina, Lipsiae 1896.

Μενέλαος Il. XVII, 716; Πρίαμος Il. XVI, 738; τέκνον (Vulcanus) Il. XXI, 379; — Pind. κούρα (Ἀλκηίς aut Βάρκη) Pyt. IX, 105; αἶσα Ist. I, 34.

ἀγέρωχος. Bacch. παῖδες (Hieronis fratres) V, 35. — cf. Hom. Τρῶες Il. III, 36; Μυσοί Il. X, 430; Περικλύμενος Od. XI, 286. — Pind. νίκα Ol. X. 79; ἔργμα Nem. VI. 38; στεφάνωμα (πλούτου) Pyt. I, 50.

ἀγλαός. Bacch. ἦβα V, 154; κοῦροι XVI, 2; κόσμος (anulus) XVI, 61; γυῖα (Nereidum) XVI, 103. — Hoc epitheto cum subst. υἱός conexo plerosque heroes Homerus insignit, ut Pandarum Il. II, 827, Pisistratum Od. IV, 21, 303, Minoem Od. XI, 568. Idem epitheton habent subst.: τέκνα (Nelei) Od. XI, 285; γυῖα (Achillis) Il. XIX, 385; δῶρον Il. I, 213; ἄεθλα Il. XXIII, 262; ἔργα Od. X, 223; ἱστός Od. II, 109; ἄλσος Il. II, 506; εὐχος Il. VII, 203. — Pind. ἀνήρ Ol. XIV, 7; Ποσειδᾶν Ist. VII, 27; παῖδες (Lamponis) Ist. V, 62; δένδρα Ol. II, 80; ἄεθλα Pyt. V, 52; γέρας Ol. VIII, 11; χθών fr. 220; πλόκαμοι Pyt. IV, 82; νίκα Ne. XI, 20; ἀοιδά fr. 75, 7.

ἀγνός. Bacch. Εὐνομία XIV, 54; Πέλοψ X, 25; βωμός (Iovis) IX, 29; νύξ XVIII, 27. — cf. Hom. Ἄρτεμις Od. V, 123; XVIII, 202; Περσεφόνεια Od. XI, 386; ἑορτή Od. XXI, 259; — Pind. Ἀπόλλων Pyt. IV, 103; θεός (Sol) Ol. VII, 60; κοῦραι Ol. XIV, 8; τέμενος (Neptuni) Pyt. IV, 204; ἥρωες fr. 133, 5; Χάριτες Ol. XIV, 7.[1])

ἀγρότερος. Bacch. (Diana) V, 123; X, 37. — cf. Hom. Ἄρτεμις Il. XXI, 471; σῦς Il. XI, 293; ἔλαφος Il. XXI, 486; αἴξ Od. XVII, 295; ἡμίονος Il. II, 852. — Pind. παρθένος (Cyrene) Pyt. IX. 6; φῆρ (Chiron) Pyt. III, 4; λέων Nem. III, 46.

αἰγλάεις. Bacch. πόντος[2]) fr. 20, 9. — cf. Hom. Ὄλυμπος Il. I. 532; Od XX, 103. — Pind. κόσμος (equorum) Pyt. II, 10; κῶας Pyt. IV, 231.

αἴθων. Bacch. χαλκός XII, 51; δορά (apri) V, 124. — cf. Hom. σίδηρος Il. IV, 485; Od. I, 184; λέων Il. XI, 548; X, 24; ταῦρος Il. XVI. 488; ἵππος Il. II, 839. — Pind. ἀλώπηξ (rutilus)[3]) Ol. XI, 20;

αἰόλος. Bacch. κέρδος XIV, 57. — cf. Hom. ὄφις Il. XII, 208; εὐλή Il. XXII, 509; τεύχεα Il. V, 295. — Pind. ψεῦδος Nem. VIII, 25.

αἰπεινός. Bacch. αἰθήρ VIII, 34. — cf. Hom. Ἴλιος Il. IX, 419;

---

[1]) Kayseri coniectura, qui hoc loco σεμνῶν scribit, quamquam blanda, tamen reicienda esse mihi videtur. Vide ea, quae in sua editione Christ. adnotat.

[2]) Hoc Erfurdti supplementum probamus. Bergk. scripsit hoc loco καρπόν.

[3]) Vide: I. Rumpel, Lexicon Pindaricum, Lipsiae 1883, sub voce αἴθων.

πτολίεθρον (Troia) Il. XV, 257; Καλυδών Il. XIII, 217; Πήδασος Il. VI, 35.—Pind. Πυθών Nem. IX, 5. Cum hoc epitheto confer, quod sequitur:

αἰπύς. Bacch. αἰθήρ III, 36. — Hom. πτολίεθρον Il. II, 538; Ὄλυμπος Il. V, 367; φόνος Il. XVIII, 365; ὄλεθρος Il. V, 867. — Pind. θάνατος Ol. X, 42; οὐρανός fr. 162; σκότος fr. 228.

αἰχματάς.[1]) Bacch. Ἀχιλλεύς XII, 134. — cf. e multis locis Hom.: (αἰχμητής) Achilles Il. I. 290; Μενέλαος Il. XVII, 588; ἄνδρες Il. III, 49; Τρῶες Il. I, 152; Ἀργεῖοι Il. VIII, 472; — Pind. Ἰάσων Pyt. IV, 12; ἄνδρες Ol. VI, 86; ἥρωες (Aeacidae) Nem. V, 7; στρατός Locrorum) Ol. XI. 19.

ἀκάματος. Bacch. ἅλς V. 25; ὄμμα (Argi) XVIII, 20; ἀρετά[2]) XII, 178. — cf. Hom. ἀκάματος: πῦρ Il. V, 4; Od. XX, 123; et ἀκάμας: Σπερχειός Il. XVI, 176; σῦς Il. XVI, 823; ἠέλιος Il. XVIII, 239; — Pind. ἀκάμας: πόντος Nem. VI, 34; ἵππος Ol. I, 90.

ἄλκιμος. Bacch. παῖς (cum nomine patris) V, 146; βροτοί XVIII, 13; (Theseus) XVII, 38. — cf. Hom. υἱός (cum nomine patris) Il. XI, 605; Il. VI, 437; Αἴας Il. XII, 349; (Ulixes) Od. XXII, 232; ἀνήρ Il. XVII, 177; ἦτορ Il. V, 529. — Pind. υἱός (Διός, mempe Hercules) Ol. X, 44; ἄνδρες (Peleus et Telamo) Nem. V, 15; ἦτορ (Aiacis) Nem. VIII, 24.

ἀμαιμάκετος. Bacch. νεῖκος X, 64. — cf. Hom. Χίμαιρα Il. VI, 179; ἱστός. Od. XIV, 11; — Pind. τριόδους Ist. VII, 35; πόντος Pyt. I, 14; μένος Pyt. III, 33.

ἀμάχανος. Bacch. πενία I[d], 33. — cf. Hom. (ἀμήχανος) ὄνειρος Od. XIX, 560; Ἥρη Od. XV, 14; ἔργον Il. VIII, 130; — Pind. κάματος Pyt. II, 19; ἰσχύς fr. 107, 3.

ἀμβρόσιος. Bacch. μέλος XVIII, 2. — cf. Hom. χαῖται (Iovis) Il. I, 529; πέπλος (Veneris) Il. V, 338; πέδιλα (Mercuri) Il. XXIV, 341; ἔλαιον (Iunonis) Il. XIV, 172; νύξ Il. X, 41, 142; ὕπνος Il. II, 19; — Pind. ἔπος (carmen) Pyt. IV, 299; φιλότας Nem. VIII, 1; ὕδωρ fr. 198.

ἄμερος.[3]) Bacch. Ἄρτεμις[4]) X, 39. — cf. Hom. (ἦμερος) χὴν XV,

---

[1]) Cf. epith. Bacch. αἰχμοφόρος X, 89.

[2]) Blass. supplet δόξα.

[3]) Probabilis mihi esse videtur Blassii coniectura, qui pro ἄμερος (Purs.) scribit ἦμερος, praesertim cum contra leges phoneticae, quam dicimus, Doricae minime pugnet; cuius rei documento est tab. Heracl. I, 124.

[4]) Conf., quae Iurenka adnotat.

162. — Pind. Ἀσκλαπιός Pyt. III, 6; αἰών Nem. IX, 44; ἀνάγκα Nem. VIII, 3.

ἀμπελοτρόφος. Bacch. Κέος VI, 5. — cf. Hom. (ἀμπελόεις) Ἐπίδαυρος Il. II. 561; Φρυγίη Il. III, 184; Πήδασος Il. IX, 152. — Pind. (ἀμπελόεις) Μύσιον πεδίον Ist. VII, 49.

ἀμώμητος[1]). Bacch. δέμας V, 147. — cf. Hom. Πουλυδάμας Il. XII, 109. — Pind. καρπός φρενῶν Pyt. II, 72.

ἀντίθεος. Bacch. ἥρωες X, 81; Ἀντήνωρ XII, 1. — Apud Homerum notissimum id epitheton heroum, ut Ulixis Il. XI, 140; Sarpedonis Il. V, 629; quin etiam procorum Od. XIV, 18; et Penelopae Od. XIII, 378; XI, 117. — Pind. ἥρωες (Argonautae) Pyt. IV, 58; (Achivi) Pyt. I, 53; Πηλεύς fr. 172.

ἀπείρων. Bacch. κύκλος (Ἑλλάνων) VIII, 30. — cf. Hom.[2]) δῆμος Il. XXIV, 776; γαῖα Il. VII, 446; πόντος Il. I, 350. — Pind.[3]) δόξα Pyt. II, 64.

ἄπλατος. Bacch. Ἔχιδνα V, 62; σῶμα (leonis) XII, 51. — cf. Hom. hym: χόλος Cer. 83. — Pind. κεφαλαί (Gorgonum) Pyt. XII, 9; Τυφώς fr. 93, 1; πῦρ (Αἴτνας) Pyt. I, 21.

ἀργικέραυνος. Bacch. Ζεύς, V, 58. — cf. Hom. Ζεύς Il. XIX, 121, XX, 16; πατήρ (Iuppiter) Il. XXII, 178. — Pind. Ζεύς Ol. VIII, 3.

ἀρήϊφιλος. Bacch. ἄνδρες (Ἀχαιοί) X. 114; (Cretenses) I^c, 10; Οἰνεύς V, 166; Τρῶες XIV, 50; — cf. Hom. Μενέλαος Il. III, 21; Ἀχαιοί Il. VI, 73; Τρῶες Il. XVI, 303. — Pind. υἱέες (Aeaci progenies) Ist. VII, 26. Confer epitheton, quod sequitur:

ἀρῇος et ἀρήιος. Bacch. Μίνως I^c, 3; ἀνήρ (Hieron) III, 69; ἀθυρμα XVII, 57. — cf. Hom. (ἀρήιος) Μενέλαος Il. III, 339; υἷες Ἀχαιῶν Il. IV, 114; ἄνδρες (Aeneas et Idomeneus) Il. XIII, 449; Ἀχιλλεύς Il. XVI, 166; — Pind. γένος (Eteocles et Polynices) Ol. II, 46.

ἀρίγνωτος. Bacch. δόξα IX, 37; σᾶμα XVI, 57. — cf. Hom. θεός Il. XIII, 72; ἀλκή (Iovis) Il. XV, 490; γόνος Od. IV, 207; (de Diana) Od. VI, 108. — Pind. (ἀρίγνωτος) πέδιλον (de quo oraculum vaticinatum est) Pyt. IV, 45; (ἀρίγνως) υἱοί (Peleus et Telamo) Nem. V, 12.

ἀσφαλής. Bacch. αἶσα XII, 66. — cf. Hom. ἕδος (Οὐλυμπόνδ', ὅθι

---

[1]) Homerico epith. ἀμύμων respondet.

[2]) Apud Hom. inveniuntur quoque eodem sensu usurpata epitheta: ἀπειρέσιος, ἀπερείσιος, ἀπείριτος.

[3]) Pind. usurpat etiam epitheton ἄπειρος.

φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλές αἰεὶ ἔμμεναι)“ Od. VI, 42. — Pind. ἕδος (Olympus) Nem. VI, 3; Δίκα Od. XIII, 6; αἰών Pyt. III, 86.

αὐδάεις. Bacch. λόγος XIV, 44.—cf. Hom. ἄνθρωπος Od. VI, 125; βροτός Od. V, 334; Ξάνθος Il. XIX, 407;[1]) θεός X, 136. — Pind. κόσμος (ποικίλων λόγων) fr. 194.

ἀφνεός. Bacch. βιοτά V, 53; Πιτθεύς XVI, 34. — cf. Hom. Κόρινθος Il. II. 570; Εὐχήνωρ (Corinthius) Il. XIII, 664; οἶκος Od. I, 232; saepissime praeterea cum genet. coniunc. βιότοιο usurpatur. — Pind. Κόρινθος fr. 122, 2; κορυφά (urbium) Nem. I, 15; ἑστία (Hieronis) Ol. I, 10; ἄρουρα Pyt. XI, 15.

βαθύξωνος. Bacch. Χάριτες V, 9; Λατώ X, 16; Θεανώ XIV, 7; Δεξιθέα I°, 7. — cf. Hom. γυναῖκες Il. IX, 594; Od. III, 154. — Pind. Χάριτες Pyt. IX, 2; Λατώ fr. 89; Λήδα Ol. III, 35; κόραι Ist. V, 74.

βαθύς. Bacch. ἅλς XVI, 62; αἰθήρ III, 85; V, 16; φθόρος XIV, 61. — cf. Hom. ἅλς Il. I. 532; ἦηρ Il. XX, 446; φρήν Il. XIX, 125; λίμνη Il. XIII, 32. — Pind. ἅλς Pyt. V, 88; πόντος Pyt. III, 76; ἅλμα ποντίας Nem. IV, 36; φρήν Nem. IV, 8; κλᾶρος Ol. XIII, 62.

βαρύς. Bacch. ἀνάγκα XVI, 98; μῆτις XVI, 28. — cf. Hom. κήρ Il. XXI, 548; ὀδύνη Il. V, 417; Κλῶθες Od. VII, 197; ἄτη Il. II. 111; ἔρις Il. XX, 55; φθόγγος Od. IX, 257. — Pind. πένθος Ol. II, 25; νεῖκος Nem. VI, 57; νόσος Pyt. V, 63; στεναγμός fr. 168.

βαρύφθογγος. Bacch. λέων VIII, 9;[2]) — cf. Hymn. Hom. λέων Ven. 159. — Pind. νευρά. Ist. V, 34.

βοαθόος. Bacch. Ζέφυρος Epigr. II,[3]) 3. — cf. Hom. Αἰνείας Il. XIII, 477; ἅρμα Il. XVII, 481. — Pind. τεθνακότες Nem. VII. 33[4]).

βοῶπις. Bacch. (Diana) X, 99; Ἀμφιτρίτα XVI, 110. — cf. Hom. Ἥρη Il. I, 551; Κλυμένη Il. III, 144; Φυλομέδουσα Il. VII, 10. — Pind. Ἁρμονία Pyt. III, 91.

γλαυκός. Bacch. ἄνθημα ἐλαίας VII, 51; ἐλαία X, 28. — cf. Hom. θάλασσα Il. XVI, 34. — Pind. δράκων Ol. VIII, 37.

γλυκύς. Bacch. Μοῦσα fr. 21, 4; καναχά (αὐλῶν) II, 12; ψυχά V, 151; ἀνάγκα fr. XX, 1. — cf. Hom. αὐδή Il. I, 249; ἵμερος Il. III,

[1]) Aristarchus versum spurium esse putat.

[2]) Cf. Bacch. βαρυαχής ταῦρος XV, 18.

[3]) Cf. adnot. Blass.

[4]) Hanc lectionem, quam libri manuscr. B. D. exhibent, servavit Boeckhius; Dissenius autem scribit βοαθόον λόγον.

139; αἰών Od. V, 152; ὕπνος Il. I, 610; (γλυκερός) μολπή Il. XIII, 637; ὕπνος Il. X, 4. — Pind. ὕμνος Nem. IX, 3; ἀοιδά Nem. V, 2; μέλος Ol. X, 3; φόρμιγξ Nem. IV, 45; αὐλός Ol. X, 44; ἵμερος Ol. III, 33; ὕπνος Pyt. IX, 23; βίοτος Pyt. II, 26; εὐφροσύνα Ist. III, 10.

γνήσιος. Bacch. ὕμνος VIII, 83. — cf. Hom. (oppositum voci νόθος) Il. XI, 102; Od. XIV, 202. — Pind. ἀρετά Ol. II, 12.

δαιδάλεος. Bacch. λάργαξ V, 140; βωμός fr. IV, 4. — cf. Hom. χηλός Il. XVI, 222; φόρμιγξ Il. IX, 187; θρόνος Il. XVIII, 390. — Pind. φόρμιγξ Pyt. IV, 296; δαίδαλα (subst.) τεκτόνων Pyt. V, 36.

δαιμόνιος. Bacch. τέρας XV, 35. — Apud Homerum vox illa fungitur vice allocutionis plerumque honorificae (e. gr. Il. VI, 486; Od. XIV, 443) nonnumquam contumeliosae (e. gr. Il. II, 190), aut denique misericordiam exprimentis (ut. Il. XXIV, 194)[1] In hymn. Hom. νύξ id epith. habet. Merc. 97. — Pind. φόβος Nem. IX, 27; ἀρετά Nem. I, 9; τρόφοι (Syracusae urbs) Pyt. II, 2; πτολίεθρον (Athenae) fr. 76.

δαίφρων. Bacch. (Diana) V, 122; (Altaea) V, 137. — Apud Homerum hoc epitheto insigniuntur plurimi heroes semelque (Od. XV, 356) Penelopa. — Pind. Ἀλκμήνα Pyt. IX, 84.

δάσκιος. Bacch. ὕλα X, 93. — cf. Hom. ὕλη Il. XV, 273. — Pind. ὄρος Nem. VI, 49.

δεινός. Bacch. πῦρ III, 53. — cf. Hom. φλόξ Il. VIII, 135; ἀυτή Il. XIII, 621; χόλος Od. III, 145. — Pind. κρουνός Ἀφαίστοιο Pyt. I, 26; πόλεμος Pyt. II, 64; ὄδους Nem. IV, 64.

δίκαιος. Bacch. φῶτες fr. 22, 4; φρένες X, 124; XIII, 1; λόγος XIV, 47. — cf. Hom. ἀνήρ Od. III, 52; ῥηθέν Od. XVIII, 322. — Pind. ἀνήρ Nem. X. 54. fr. 159; πραπίδες Pyt. IV, 280.

διχόμηνις. Bacch. νύξ VIII, 29.[2] — cf. Hom. hymn. (διχόμηνος) σελήνη 32, 11. — Pind. ἑσπέρα Ist. VII, 44; Μήνα Ol. III, 19.

δνοφερός. Bacch.[3] κάλυμμα (futurarum rerum) XV, 32. — cf. Hom. ὕδωρ Il. IX, 15; νύξ Od. XIII, 269. — Pind. νύξ fr. 130; κᾶδος Pyt. IV, 112.

δόλιος. Bacch. Ἀφροδίτα XVI, 116.[4] — cf. Hom. κύκλος (ve-

[1] Cf. Nägelsbach, Hom. Theolog. pag. 74.

[2] In versu: νυκτός διχομηνίδος εὐφεγγὴς σελάνα.

[3] Blass. scribit δνόφεος.

[4] Cf. Hom. δολόεις; Κίρκη Od. IX, 32; Καλυψώ Od. VII, 245. Bacch. δολ. ἐλπίς III, 75.

natorum) Od. IV, 792; τέχνη Od. IV, 455; IV, 529; ἔπος Od. IX, 282. — Pind. ἕρκος (venatorum) Nem. III, 51; τέχνα Nem. IV, 57; ἔπος Pyt. II, 82.

δύστανος. Bacch. βροτοί V, 63; λύσσα X. 102. — cf. Hom. ἄνδρες Il. XVII, 445. — Pind. μόχθος Pyt. IV, 268.

ἐλαφρός. Bacch. λέων (ποσσίν) I[d], 7. — cf. Hom. (cum dat. ποσσίν) Il. XXIII, 749; (c. acc. πόδας) Od. I, 164; γυῖα Il. V, 122. — Pind. ὁρμά (γονάτων) Nem. V, 20.

ἔξοχος. Bacch. γέρας (vena poëtica) XVIII, 14. — cf. Hom. τέμενος Il. VI, 194; αἶξ Od. XXI, 266; ἀνήρ Il. II, 188. — Pind. μάντις Ol. VI, 51; προφάτας Nem. I, 60; αἶξ fr. 106, 4.

ἐπιχθόνιος. Bacch. ἄνδρες V, 96. — cf. Hom. ἀνήρ Il. I, 266; ἄνθρωπος Il. IV, 45; βροτός Il. I, 272. — ἄνδρες fr. 213, 3. Ceterum unusquisque trium poëtarum hoc adiectivo multis locis pro substantivo utitur.

ἑπτάπυλος. Bacch. Θῆβαι XVIII, 47. — cf. Hom. Θήβη Il. IV, 406; Od. XI, 263. — Pind. Θῆβαι Pyt. III, 90; Ist. I, 66; Nem. IX, 18.

ἐρατός. Bacch. ὄψ XVI, 129; δόμοι XVI, 110; μέλαθρον X, 43; συμπόσιον fr. 4, 16. — cf. Hom. δῶρα Il. III, 64. — Pind. μέλος fr. 235; ἀοιδά fr. 124; κῶμοι Ist. II, 31.

εὔδματος. Bacch. πόλις (Thebae) VIII, 54. — cf. Hom. (εὐδμήτος) πόλις Il. XXI, 516; πύργος Il. XII, 154. — Pind. κολώνα (Agrigenti) Pyt. XII, 3.

ἐρισφάραγος. Bacch. Ζεύς V, 20. — cf. Hom. hymn. Ποσειδάων Merc. 187. — Pind. (de Iove) fr. 15.

εὐειδής. Bacch. Ἐρίβοια XII, 102. — cf. Hom. γυνή Il. III, 48. — Pind. ἄλοχος Ist. VII, 28.

εὔθρονος. Bacch.[1] Οὐρανία XV, 3. — cf. Hom. Ἠώς[2] Il. VIII, 565. — Pind. Κλειώ Nem. III, 83; Ὧραι Pyt. IX, 60.

εὔπυργος. Bacch. Συράκοσαι V, 184. — cf. Hom. Τροίη Il. VII, 71; — Pind. ἕδος Αἰακιδᾶν (Aegina urbs) Nem. IV, 12.

εὐκλεής. Bacch. γλῶσσα (poëtae) V, 196. — cf. Hom. νηῦς Il. X, 281; (proci) Od. XXI, 331. — Pind. οὖρος (ἐπέων) Nem. VI, 33; οἰστός (φρενός) Ol II, 99; λόγος Nem. III, 68.

---

[1]) Haec est probabilis Blassii coniectura.

[2]) Cf. Hom. epith. χρυσόθρονος Ἠώς.

εὐρύς. Bacch. κέλευθος (famae) VIII, 47; Ἀθᾶναι IX, 17; πόλις (Troia) XIV, 41. — cf. Hom. κέλευθος Il. XV, 358; χθών Il IV, 182; Τροίη Il. XIII, 433; κλέος Od. I, 344; οὐρανός Il. III, 364. — Pind. κλέος Ol. X, 95; χθών fr. 87; μυχός (θαλάμου) Nem. I, 42; ἄπειρος Pyt. IV, 48.

εὐρυσθενής. Bacch. Ζεύς XVIII, 17. — cf. Hom. Ἐννοσίγαιος (Neptunus) Il. VII, 455. — Pind. Γαιάοχος (Neptunus) Ol. XIII, 80; Ἀπόλλων Ist. II, 18; Τελαμών Nem. III, 36.

εὐρύχορος. Bacch. Ἄργος IX, 31. — cf. Hom. Λακεδαίμων Od. XIII, 414; Θήβη Od. XI, 265; Σικυών Il. XXIII, 299; Ἦλις Od. 635; Ἕλλας Il. IX, 478. — Pind. Σπάρτα Nem. X, 52; ἀγυιαί (Argorum) Pyt. VIII, 55; Λιβύα Pyt. IV, 43; Ἀσία Ol. VII, 18.

εὐώδης. Bacch.[1] XIII, 40. — cf. Hom. θάλαμος Il. III, 382; ἔλαιον Od. II, 339; κυπάρισσος Od. V, 64 — Pind. ἄδυτος Ol. VII, 32; ἄνθος Nem. XI, 41.

ἐφάμερος. Bacch.[1] XIII, 73. — cf. Hom. (ἐφημέριος) pro substantivo usurpatum idem significat atque θνητός Il. IV, 223; neutr. pro subst. = res unius diei Il. XXI, 85. — Pind. (masc. pro subst.) Pyt. VIII, 95; τερπνόν Ist. VI, 40; στάθμα Nem. VI, 7.

ξάνθεος. Bacch. Εὐξαντίς νᾶσος (Ceus) II, 8;[2] νᾶσος (Ceus) V, 10; Πέλοπος δάπεδον (Olympia) X, 24. — cf. Hom. Κύλλα Il. I, 38; Κρῖσα Il. II, 520; Νῦσα Il. II, 508; Φηραί Il. IX, 151; Κύθηρα Il. XV, 432. — Pind. ἅλσος (Olympiae) Ol. X, 45; κρημνά (Olympiae) Ol. III, 22; ἀγυιαί (Aeginae) Nem. VII, 92; Ἰσθμός Ist. I, 32; Πύλος Pyt. V, 70.

ἡδύς. Bacch. οἶνος fr. 21, 5. — cf. Hom. οἶνος Od. II, 350; κοῖτος Od. XIX, 510; ἀοιδή Od. VIII, 64. — Pind. εὐνά Pyt. IX, 41; ὀμφά Nem. X, 33; ἐλπίς Pyt. IV, 201.

θεῖος. Bacch. προφάτας (Μουσῶν) VIII, 3. — cf. Hom. ἀοιδός Il. XVIII, 604. — Pind. Φήρ Pyt. IV, 119; ὄρνις (aquila) Ol. II, 97; ἄστυ (Cyrena) Pyt. IV, 261; ἀνήρ (Antilochus) Pyt. VI, 38.

θεόδματος. Bacch. ἀγυιαί (Tiryntis) X, 58; πόλις (Aegina) XI, 7; (Troia) XII, 163; (Corinthus) fr. 28, 2. — cf. Hom. πύργοι (Troiae) Il. VIII, 519. — Pind. πόλις (Aetna) Pyt. I, 61; Delus fr. 87; Ol. VI, 59.

---

[1]) Substantivum supplere difficile est.

[2]) Vide Blass. praef. pag. 58.

θεσπέσιος. Bacch. πῦρ [1]) XII, 108. — cf. Hom. ἀοιδή Il. II, 600; βοή Od. XXIV, 49; λαῖλαψ Od. IX, 68. — Pind. ἀοιδά Nem. IX, 7; ἔπεα Ist. III, 57.

θοός. Bacch. ἵππος III, 3; μάτρως (Iphiclus et Aphares) V, 129; ἀστραπά XVI, 56. — cf. Hom. Ἄρης Il. V, 430; ἅρμα, Il. XI, 533; ναῦς Il. I, 12; βέλος Od. XXII, 83; δαίς Od. VIII, 38. — Pind. ἅρμα Ol. I, 113; ναῦς Ol. VI, 101; ἄκων Nem. X, 69; ἵππος Pyt. IV, 17.

θρασύς. Bacch. (Theseus) XVII, 49. — cf. Hom. (Hector) Il. VIII, 89; Ὀδυσσεύς Od X, 436; χείρ Il. XI, 553. — Pind. (Aiax) Ist. V, 45; καρδία [2]) Pyt. X, 44.

θαυμαστός. Bacch. ἥρως (Heracles) V, 71; δέμας VIII, 31. — cf. Hymn. Hom. ἔργα Merc. 80, 440; VII, 34. — Pind. Ἀελίου υἱός Pyt. IV, 241; ἵπποι Ist. IV, 6.

ἴλεως. Bacch. βλέφαρον (Apollinis) X, 15. — cf. Hom. (ἵλαος) Ὀλύμπιος Il. I, 583. — Pind. (Hercules) Ol. III, 34; (Agrigenti urbis heroina) Pyt. XII, 4.

ἱμερόεις. Bacch. χορός Epigr. I, 2; ἄλσος X, 118. — cf. Hom. χορός Il. XVIII, 603; ἀοιδή Od. I. 421. — Pind. ἔρνος (Delus) fr. 87, 2.

ἱμερτός. Bacch. πόλις (Κνωσός) I[c], 13. — cf. Hom. Τιταρήσιος Il. II, 751. — Pind. ἀοιδά [3]) Ol. VI, 7.

ἰοστέφανος. Bacch. [4]) Κούρα (Proserpina) III, 2; Μοῦσαι V, 3; Νηρηΐς (Thetis) XII, 122. — cf. Hom. hymn. Κυθερείη VI, 18. — Pind. Ἀθᾶναι [5]) fr. 76.

ἵππιος. Bacch. Ἄργος XVIII, 15; (Neptunus) XVI, 99. — cf. Hom. (ἵππειος) ζυγόν Il. V, 799; ὁπλαί Il. XI, 536. — Pind. (ἵππιος et ἵππειος) ἔντεα (frena) Ol. XIII, 20; Ἄργος Ist. VI, 11; Ἀθάνα [6]) Ol. XIII, 82.

ἱππόβοτος. Bacch. Ἄργος X, 80; (ἱππότροφος) πόλις (Metapontum) X, 114. — cf. Hom. (ἱππόβοτος) Ἄργος Il. II, 287; Τρίκη Il. IV, 202. — Pind. (ἱππότροφος) ἄστυ (Argi) Nem. X, 41.

ἱερός. Bacch. Κέος II, 2; νᾶσος (Αἴγινα) IX, 34; Ἀθᾶναι XVII,

---

[1]) Cf. Hom. θεσπιδαές πῦρ Il. XII, 441.

[2]) Cf. Bacch. epith. θρασυκάρδιος XII, 106.

[3]) Cf. Hom. ἱμερόεις. Vide supra.

[4]) Cf. Bacch. φερεστέφανος (Χάριτες) XVIII, 6.

[5]) Cf. C. Morawski: De Athenarum gloria et gloriositate Atheniensium pag. 6.

[6]) Corinthi templum Ἀθάνας χαλινίτιδος fuisse Pausanias tradit II, 4. 5.

1. — cf. Hom. Ἀθῆναι Od. XI, 323; Θήβη Il. I, 366; Πύλος Od. XXI, 108; Εὐβοίη Il. II, 535. — Pind. Ἀθᾶναι fr. 75, 4; νᾶσος (Thera) Pyt. IV, 6; ἄγαλμα (Thebae) fr. 195.

καλλίχορος. Bacch. (Καλυδών) V, 106; χθών (Metapontum) X, 32. — cf. Hom. Πανοπεύς Od. XI, 581; Θῆβαι Hymn. Hom. XV, 2.— Pind. πόλις (Orchomenus) Pyt. XII, 26.

καρτερός. Bacch. ἀνάγκα X, 46; (κρατερός) ὑσμίνα XII, 143; πάλα X, 20; σθένος XVII, 40; ἰσχύς V, 21; (κραταιός) φώς (Theseus) XVII, 18. — cf. Hom. (καρτερός) ὅρκος Il. XIX, 108; μάχη Il. VI, 185; (κρατερός) (Achilles) Il. XXI, 553; βέλος Il. V, 104; μένος Il. VII, 38; ὑσμίνη Il. IV, 462; (κραταιός) μοῖρα Il. V, 83; (κρατύς) Mercurius) Il. XVI, 181. — Pind. (καρτερός) (Aiax) Nem. VII, 26; (κρατερός) βέλος Ol. I, 115; ὅρκος Pyt. IV, 166; (κραταιός) ἔγχος Pyt. VI, 34.

κεδνός. Bacch. ἄλοχος III, 33; κόρα (Φοίνικος) XVI, 29; ἀδελφεοί V, 118. — cf. Hom. ἄλοχος Il. XXIV, 730; μήτηρ Od. X, 8; τοκῆες Il. XVII, 28. — Pind. τοκῆες Ist. I, 5; πάρθενος Pyt. IX, 122; κυβερνάσιες (urbium) Pyt. X, 72.

κλυτός. Bacch. Ἄργος X, 80; Ἀθάνα XVI, 7; κόραι (Νηρῆος) XVI, 101; δόξα XII, 61; αἰθήρ XVI, 73. — cf. Hom. Ἄργος Il. XXIV, 437; Ἐννοσίγαιος Il. IX, 362; Ἀμφιτρίτη Od. V, 422; Ἱπποδάμεια Il. II, 742; ἄλσος Od. VI, 321. — Pind. Ἑρμᾶς Pyt. IX, 59; Θέτις Pyt. III, 92; Λατώ, fr. 117, Θῆβαι fr. 198; Ἄμυκλαι Pyt. IX, 32; τιμά Nem. IX, 10; ἀοιδά Nem. VII, 16; ἄλσος Ist. I, 57.

κοῦφος. Bacch. μέριμνα I[d], 40. — cf. Hymn. Hom. σάνδαλα Merc. 83. — Pind. πούς Ol. XIII, 114; φρένες Ol. VIII, 61.

κυάνεος. Bacch. νέφος (θανάτοιο) XII, 64. — cf. Hom. νέφος Il. XXIII, 188; νεφέλη Il. V, 345; χαῖται[1]) Il. XXII, 402; τρίχες Od. XVI, 176; γαῖα Od. XII, 243. — Pind. χθών fr. 87, 4; λόχμα Ol. VI, 40.

λαιψηρός. Bacch. πούς VII, 6. — cf. Hom. γούνατα Il. X, 358; λαιψηρά πόδας καὶ γούνατα ἐνώμα Il. XV, 269. — Pind. πούς Nem. X, 63.

λαμπρός. Bacch. μένος III, 54. — cf. Hom. φάος Il. I, 605; κόρυς Il. XVII, 269. — Pind. φέγγος Pyt. VIII, 97; ἀκτίς Pyt. IV, 198.

λευκός. Bacch. παρηίς XVI, 13; πῆχυς fr. 17, 3. — cf. Hom.

---

[1]) Cf. Epith. Hom. κυανοχαίτης.

χρώς Il. XI, 573; πῆχυς Il. V, 314; λίθος Od. III, 408; ὄστεα Od. I, 161; γάλα Il, V, 902. — Pind. γάλα fr. 166; ἐλέφας Nem. VII, 78.

λευκώλενος. Bacch. Ἄρτεμις V, 99; Καλλιόπα V, 176; Ἥρα IX, 7; κούρα Φοινίσσα XVI, 54; Ἰόλα XV, 27. — cf. Hom. Ἥρη Il. I, 55; Ἑλένη Il. III, 121. — Pind. Ἁρμονία fr. 29; Κυράνα Pyt. IX, 17;[1]) Θυώνα Pyt. III, 98.

λιπαρός. Bacch. νᾶσος (Πέλοπος) fr. 28; στέφανος (victoriae) I[d], 19; ἄκοιτις V, 196; Ἰόλα V, 29; νίκα X, 38; Ἡμέρα VII, 1. — cf. Hom. νῆσος hymn. Ap. 38; καλύπτρη Il. XXII, 406; κρήδεμνα Od. I, 334. — Pind. Νάξος Pyt. IV, 88; Ἀθᾶναι[2]) fr. 76; Θῆβαι Pyt. II, 3; Αἴγυπτος fr. 82.

λυγρός. Bacch. μάχη X, 68. — cf. Hom. ἀνδροκτασίη Il. XXIII, 86; δαίς Il. XIII, 286; ὄλεθρος Il. VI, 16. — Pind. νεῖκος Nem. VIII, 25.

μάκαρ. Bacch. θεοί X, 121; – cf. Hom. θεοί Il. I, 339; ἀνήρ Il. XI, 68. — Pind. Κρονίδαι Pyt. V, 118; ἄνδρες (Hyperborei) Pyt. X, 46.

μακρός. Bacch. γλῶσσα IX, 51. — cf. Hom. Ὄλυμπος Il. I, 402; ἐέλδωρ Od. XXIII, 54. — Pind. ἀρετά Ist. III, 31; ἀοιδά Ol. XIII, 41.

μέγας. Bacch. Ζεύς V, 79; Θησεύς XVI, 98; Σεμέλα XVIII, 45; γαῖα V, 24; τιμά XII, 45; εἰρήνα fr. 4, 1. — cf. Hom. Ζεύς Il. II, 134; Κρόνος Il. VIII, 383; Αἴας Il. V, 610; τιμή Il. XVI, 84; κλέος Il. V, 285; ἀρετή Od. XXIV, 193; ὅρκος Il. I, 233; πένθος Od. XXIV, 233. — Pind. (De Iove) Ol. VII, 34; (De Rhea) fr. 79; ἄνδρες (σοφίᾳ) fr. 133; πένθος Ist. VII, 5; κλέος Ol. VIII, 10; τιμά Pyt. IV, 148; ἀρετά Ol. VIII, 5; ὅρκος Ol. VI, 20.

μεγαλοσθενής. Bacch. Ζεύς[3]) XVI, 52; (μεγασθενής) Ζεύς XVI, 67. — cf. Hom. Ποσειδάων Epigr. VI, 1. — Pind. (μεγαλοσθενής) Ἥρα Nem. VII, 2; (μεγασθενής) (de Iove) fr. 57; Γαιάοχος[4]) Ol. I, 25; χρυσός Ist. IV, 2.

μειλίχιος. Bacch. μῦθος X, 90. — cf. Hom. μῦθος Il. VI, 343; ἔπος Il. X, 542; (μείλιχος) ἔπος Od. XV, 374. — Pind. (μειλίχιος) λόγος, Pyt. IV, 128; (μείλιχος) αἰών Pyt. VIII, 97.

[1]) Lehrs scribit εὐώλενος.

[2]) Cf. C. Morawski: De Athenarum gloria et gloriositate Atteniensium, pag. 6.

[3]) Cf. Hom. αὐχένα τε στιβαρὸν μέγα τε σθένος Od. VIII, 136.

[4]) Cf. Hom. ὦ πόποι ἐννοσίγαι εὐρυσθενές Il. VII, 455; VIII, 201; Od. XIII, 140.

μέλας. Bacch. γαῖα (αἵματι) XII, 153; ὄμμα XVI, 17. — cf. Hom. αἷμα Il. IV, 149; γαῖα Il. II, 699; θάνατος Il. II, 834. — Pind. χθών Ol. IX, 50; ἄρουρα Nem. IX, 39; θάνατος Pyt. XI, 56; κραδία[1]) fr. 123.

μελίφρων. Bacch. ὕπνος I[b], 5; fr. 4, 13. — cf. Hom. ὕπνος Il. II, 34; οἶνος Il. VI, 264. — Pind. αἰτία (carminis) Nem. VII, 11.

νέος. Bacch. ἤθεοι XVI, 129; ἄνθος XII, 91. — cf. Hom. κοῦροι Il. XIII, 95; νύμφη Od. XI, 447; ἀνήρ Il. XXIII, 589; ἔρνος Od. VI, 163. — Pind. πάρθενος Pyt. X, 59; ἀνήρ Ol. XIII, 23; παῖς Nem. III, 72; ἄνθεα (ὕμνων) Ol. IX, 49.

ξανθός. Bacch. Πάλλας V, 92; κόμα VIII, 24; γυνά (Briseis) XII, 136; (Iuno) X, 51; κεφαλά IX, 15; φλόξ III, 56; fr. 4, 4; XIX, 2.[2]) — cf. Hom. Δημήτηρ Il. V, 500; κόμη (Achillis) Il. I, 197; χαίτη Il. XXIII, 141; τρίχες Od. XIII, 399; Μενέλαος Il. III, 284. — Pind. Ἀθάνα fr. 34; Γλαυκῶπις Nem. X, 7; Ἀχιλλεύς Nem. III, 43; Μενέλας Nem. VII, 28.

ξεστός. Bacch. ἄκων[3]) XVII, 49. — cf. Hom. δίφρος Il. XXIV, 322, λίθος Il. VI, 244; λάας Od. X, 211. — Pind. δίφρος Pyt. II, 10; πέτρος Nem. X, 67.

ξυνός. Bacch. (cum dat.) χάρμα (de carmine) IX, 11. — cf. Hom. κακόν Il. XVI, 262. — Pind. στέφανος (ἀρετᾶν) Ol. III, 18; κόσμος Ist. V, 69.

ὄλβιος. Bacch. γόνος (Hiero) III, 8; Νηρεύς XVI, 102; νᾶσος (Αἰγίνας) XI, 4; Ἀθᾶναι XVIII, 10. — cf. Hom. γόνος ὀλβίου ἀνδρός Od. XVIII, 218; De Achille Od. XXIV, 36. — Pind. ἀνήρ Pyt. IX, 4; Δαρδανίδαι fr. 120; Κόρινθος Ol. XIII, 4; Λακεδαίμων Pyt. X, 1.

ὀξύς. Bacch. μάχα XII, 117. — cf. Hom. Ἄρης Il. II, 440; αὐτή Il. XV, 313; βέλος Il. I, 392; αὐγή (ἠελίου) Il. XVII, 372; ὀδύναι Il. XI, 268. — Pind. αὐτά Nem. IX, 35; βέλος Pyt. IV, 213; αὐγά (ἁλίου) Ol. III, 24; νόσος Nem. IX, 35.

ὀρθός. Bacch. δίκα X, 27; τάλαντον (δίκας) IV, 11. — Apud Homerum cum verbis ἵστασθαι et ἀναίσσειν coniungitur. — Pind. νόος Pyt. X, 68; φρένες[4]) Ol. VII, 91.

---

[1]) Cf. Hom. φρένες ἀμφιμέλαιναι.

[2]) Wil. supplet huc: κόραι.

[3]) Cf. Hom. εὔξεστος ἄκων Od. XIV, 225.

[4]) Cf. Aesch. ὀρθῶς φρονεῖν Prom. 1002.

παιδικός. Bacch. ὕμνος fr. IV, 17. — cf. Hom. (παιδνός) Ὀδυσσεύς Od. XXI, 21; XXIV, 338. — Pind. (παιδεῖος) ὕμνος (carmina in pueros amatos facta) Ist. II, 3.

παρθένιος. Bacch. ψυχά X, 47. — cf. Hom. ξώνη Od. XI, 245. — Pind. κεφαλά Pyt. XII, 9; (παρθενήιος) γλέφαρον Nem. VIII, 2.

πετραῖος. Bacch. Ποσειδάν[1] XIII, 20. — cf. Hom. Σκύλλη Od. XII, 231. — Pind. Ποσειδάων Pyt. IV, 138; θήρ (de polypode) fr. 43, 2.

πινυτός. Bacch. Θέμις XIV, 55. — cf. Hom. (Penelopa) Od. XI, 445. — Pind. (Aeacidae) Ist. VII, 25.

πλάξιππος. Bacch. Οἰνεύς V, 97; Πολυνείκης VIII, 20. — cf. Hom. (πλήξιππος) Πέλοψ Il. II, 104. — Pind. φώς Ist. II, 21; Θήβα[2] Ol. VI, 85.

πλατύς. Bacch. κέλευθος fr. 27. — cf. Hom. Ἑλλήσποντος Il. VII, 86; τελαμών Il. V, 796. — Pind. πρόσοδος Nem. VI, 51.

ποδάρκης. Bacch. (Mercurius)[3] XVIII, 30. — cf. Hom. Ἀχιλλεύς Il. I, 121. — Pind. ἁμέρα Ol. XIII, 38.

ποικίλος. Bacch. τόξον IX, 43; τέχνη[4] X, 33. — cf. Hom. τεύχεα Il. X, 75; σάκος Il. X, 149. — Pind. ὕμνοι Nem. V, 42; βούλευμα Nem. V, 24.

πολεμήιος. Bacch. ὅπλα XVII, 33; ἀοιδά XVII, 4. — cf. Hom. τεύχεα Il. VII, 193; ἔργα Il. II, 338. — Pind. (πολέμιος) κάματα Pyt. II, 19.

πολιός. Bacch. γῆρας III, 88. — cf. Hom. τρίχες Il. XXII, 77; κεφαλή Od. XXIV, 317; ἅλς Il. I, 359; θάλασσα Il. IV, 248; σίδηρος Il. IX, 366. — Pind. γῆρας Ist. V, 15; ἅλς Ol. I, 73; θάλασσα Ol. VII, 61; χαλκός Pyt. III, 48.

πολύχρυσος. Bacch. Ὄλυμπος[5] X, 4. — cf. Hom. Μυκήνη Il. XI, 46; πόλις (Πριάμοιο) Il. XVIII, 289. — Pind. δῶμα (templum Apollinis Delphici) Pyt. VI, 8; θάλαμος (Λιβύας) Pyt. IX, 69.

πολυώνυμος. Bacch. Νίκα Epigr. I, 2. — cf. Hymn. Hom. (Pluton) Cer. 18; 32. — Pind. Θεία Ist. IV, 1; ἄντρον Pyt. I, 17.

πόντιος. Bacch. Ποσειδάν XVI, 35; ἅλσος (mare) XVI, 84. — cf. Hymn. Hom. Ποσειδάων XXII, 3. — Pind. (Thetis) Ist. VII, 34; (Nereides) Pyt. XI, 2; Κύπρος Nem. VIII, 18; πέλαγος Ol. VII, 56.

---

[1]) Ad. Pind. Pyt. IV, 138 adnotant scholia: φασὶ δὲ καὶ ἀγῶνα διατίθεσθαι τῷ Πεταλίῳ Ποσειδῶνι, ὅπου ἀπὸ τῆς πέτρας ἐξεπήδησεν ὁ πρῶτος ἵππος.

[2]) Cf. Hesiod: Βοιωτοὶ πλήξιπποι Scut. 24.

[3]) Cf. Hom. πόδας ὠκέα Ἶρις Il. II, 785.

[4]) Cf. Hom. ποικιλομήτης (Ὀδυσσεύς) Il. XI, 482.

[5]) Cf. Hom. οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον Il. V, 504.

πορφύρεος. Bacch. χιτών XVII, 52; τάπης fr. 21, 3; ἀιών (vestimentum) XVI, 112. — cf. Hom. φᾶρος Il. VIII. 221; τάπης Il. IX, 200. — Pind. ἔρνος[1]) (olivae) Nem. XI, 28; σπάργανον IV, 114.

πότνιος. Bacch. Νίκα XI, 5; epigr. I, 1. — cf. Hom. Ἥρη Il. I, 551; Ἥβη Il. IV, 2; Ἐνύω Il. V, 592; Καλυψώ Od I, 14; — Pind. Κυπρογένεια Pyt. IV, 213; Μοῖσα Nem. III, 1; Ἀγλαία Ol. XIV, 13.

Πύθιος. Bacch. Ἀπόλλων XV, 10. — cf. Hymn. Hom. (de Apolline) Ap. 373. — Pind. Ἀπόλλων Ol. XIV, 11.

πυκινός. Bacch. φρήν fr. 1, 1. — cf. Hom. φρένες Il. XIV, 294; βουλή Il. II, 55; μήδεα (φρεσὶ ἔχοντες) Il. XXIV, 282. — Pind. βουλή Ist. VI, 8; μῆτις Pyt. IV, 58; θυμός Pyt. IV, 73.

πυροφόρος. Bacch νᾶες fr. 20, 9. — cf. Hom. ἄρουρα Il. XII, 314; πεδίον Il. XXI, 602. — Pind. Λιβύα Ist. III, 72.

σαόφρων. Bacch. Εὐνομία XII, 186. — cf. Hom. (De hominibus) Il. XXI, 462; Od. IV, 158. — Pind. (σώφρων) Χείρων Pyt. III, 63; Aeacidae Ist. VII, 25.

σεμνός. Bacch. Ἀθάνα XII, 195; Ἄρτεμις V, 99; Ζεύς X, 52; Ἀμφιτρίτα XVI, 111. — cf. Hymn. Hom. θεός (Ceres) XIII, 1. (De Cerere, Proserpina et Rhea) Cer. 486. — Pind. θεός (Rhea) Pyt. III, 79; Θέτις Nem. V, 25; Χάριτες fr. 95, 2.

στυγερός. Bacch. δῆρις V, 111; ἄχος X, 76. — cf. Hom. πόλεμος Il. IV, 240; πένθος Il. XXII, 485. — Pind. πλοῦτος Ol. X, 90.

ταχύς. Bacch. Ἀχιλλεύς XII, 101; πτέρυξ (aquilae) V, 18; ὁρμά (ποδῶν) IX, 20; — cf. Hom. Ἀχιλλεύς Il. XVIII, 69; ἄγγελος (aquila) Il. XXIV, 292. — Pind. ἅρματα Ol. I, 79; παλάμα Pyt. IV, 202; ἐλπίδες Pyt. I, 83.

τηλαυγής. Bacch. φᾶρος (velum) XVI, 5. — cf. Hom. πρόσωπον Hymn. 31, 13. — Pind. πρόσωπον Ol. IV, 4.

τλάμων. Bacch. (Meleager) V, 153. — cf. Hom. (τλήμων) Ὀδυσσεύς Il. X, 231; θυμός[2]) (Ulixis) Il. V, 670. — Pind. (τλάμων) ψυχά Pyt. I, 48.

τραχύς. Bacch. οἰστός V, 82; μᾶνις[3]) XII, 111. — cf. Hom. λίθος Il. V, 308; Ἰθάκη Od. IX, 27. — Pind. λίθος Ol. VIII, 55; ἀκμά Pyt. I, 10; ψεῦδος fr. 205.

---

[1]) Epitheto hoc insignit Pind. non colorem sed splendorem et dignitatem rei. Cf. adnot. Christ. pag. 322. v. 183.

[2]) Cf. Pind. τλάθυμος Nem. II. 15.

[3]) Cf. Hom. μῆνις χαλεπή Il. XIII, 624; οὐλομένη Il. I, 1.

ὑγρός. Bacch. πούς XVI, 49. — cf. Hom. κέλευθα Od. III, 71.— Pind. ἅλς Ol. VII, 69; νῶτον (aquilae) Pyt. I, 9.

ὑπεράφανος. Bacch. θάρσος XVI, 49. — cf. Hom. ὑπερηφανέοντες Ἐπειοί Il. XI, 694. — Pind. ἀυάτα Pyt. II, 28.

ὑπέρβιος. Bacch. ἰσχύς XII, 75; Σίνις XVII, 19. — cf. Hom. θυμός Il. XVIII, 262; ὕβρις Od. I, 368. — Pind. Ἡρακλῆς Ol. X, 15; Αὐγέας Ol. X, 29.

ὑπέρθυμος. Bacch. (Aiax) XII, 103; σθένος VIII, 37. — cf. Hom. (Achilles) Il. XX, 88; (Diomedes) Il. V, 376. — Pind. φώς Pyt. IV, 13; βία Ist. VII, 55.

ὑπέροπλος. Bacch. δράκων VIII, 13. — cf. Hom. (neutr. cum verbo λέγειν) Il. XV, 185. — Pind. Λαπίθαι Pyt. IX, 14; ἄτα Ol. I, 58; ἦβα Pyt. VI, 48.

ὑπέροχος. Bacch. Νίκα III, 5; τιμά XVI, 69; XVIII, 48.[1]) — cf. Hymn. Hom. εἶδος XII, 2. — Pind. (Iuno) Pyt. II, 38; θήρ Nem III, 24.

ὑπέρτατος. Bacch. Ποσειδάν XVI, 79. — Apud Hom. plurimis invenitur vox illa locis, sed epitheti vice non fungitur. — Pind. Ζεύς Ol. IV, 1; ἥρως Pyt. VIII, 27; ἄστρον (Sol) fr. 107.

ὑπερφίαλος. Bacch. Κύκλωψ X, 78; Γίγας XIV, 62. — cf. Hom. Κύκλωπες Od. IX, 106; Τρῶες Il. XIII, 621. — Pind. γόνος (Centaurus) Pyt. II, 42; Μολίονες Ol. X, 34.

ὑψίκερας. Bacch. βοῦς XV, 22. — cf. Hom. (ὑψίκερως) ἔλαφος Od. X, 158. — Pind. πέτρα fr. 325.

ὑψιμέδων. Bacch. Ζεύς XIV, 51. — cf. Hom. Ζεύς Epigr. VIII, 3. — Pind. Παρνασός Nem. II, 19.

φαίδιμος. Bacch. ὦμος XVII, 47. — cf. Hom. ὦμος Od. XI, 128; γυῖα Il. VI, 27. — Pind. ὦμος[2]) Ol. I, 27; πρόσοψις Pyt. IV, 28.

φέρτατος. Bacch. Ζεύς XVI, 20. — cf. Hom. (Iuppiter) Il. I, 581. — Pind. (Iuppiter) Ist. VI, 5; (de diis) Ol. IX, 56.

φιλόξενος. Bacch. Ἱέρων V, 49; (de Pyrricho) XIII, 23. — cf. Hom. (de gentibus) Od. VI, 121. — Pind. Τυνδαρίδαι Ol. III. 1; ἀνήρ (Chromius) Nem. I, 20.

φαυσίμβροτος. Bacch. Ἀώς XII, 128. — cf. Hom. φαεσίμβρο-

---

[1]) Ita lurenka supplet.

[2]) De Pelope ita dictum est, quem ebore humeros ornatum fuisse tradunt Cf. Christ. adnot. pag: 5.

τος ἠώς Il. XXIV, 785; ἠέλιος Od. X, 138. — Pind. δαίμων Ὑπεριονίδας (Sol) Ol. VII, 39.

χρυσαλάκατος. Bacch. Ἄρτεμις X, 38; Χάριτες VIII, 1. — cf. Hom. (χρυσηλάκατος) Ἄρτεμις Il. XVI. 183. — cf. Pind. Λατώ Nem. VI, 41; Ἀμφιτρίτα Ol. VI, 104; Νηρεΐδες Nem. V, 36; Μελία fr. 29, 1.

χρυσάμπυξ. Bacch. Οὐρανία V, 13. — cf. Hom. ἵπποι Il. V, 358; Ὧραι Hymn. VI, 5. — Pind. Ὧραι fr. 30, 6; Μοῖσαι Pyt. III, 89; Λάχεσις Ol. VII, 64; χαλινός Ol. XIII, 65.

χρυσάορος. Bacch.[1]) Ἀπόλλων III, 28. — cf. Hom. Ἀπόλλων Il. V, 509; Δημήτηρ Hymn. Cer. 4, (χρυσάωρ) Ἀπόλλων Hymn. Ap. 123. — Pind. (χρυσάωρ) Φοῖβος Pyt. V, 104; Ὀρφεύς fr. 139.

χρύσεος. Bacch. Κύπρις V, 174; VIII, 72; δέσποινα (Diana) X, 117; βοῦς (Io) XVIII, 16; κάλυμμα XVI, 36; ὅλκάς (carminum) XV, 2; ἐλπίς IX, 40. — cf. Hom. Ἀφροδίτη Il. III, 64. — Pind. Νίκα Ist. II, 26; Νερηίδες Nem. V, 7; Μοῖσα Ist. VII, 5; ἐλαία Ol. XI, 13.

χρυσόθρονος. Bacch. Ἀπόλλων IV, 2. — cf. Hom. Ἥρη Il. I, 611; Ἄρτεμις Il. IX, 533; Ἠώς Od. X, 541. — Pind. Ἥρα Nem. I, 37; Κυράνα Pyt IV, 260.

II.

Dissertationis parte altera dicturi sumus de eis epithetis, quae Bacchylidi atque Homero sunt communia; ex eis quoque manifestum tibi, credo, erit in singulis rebus ornandis Homerum potius quam Pindarum exemplar fuisse Bacchylidi, qui, ut Aristotelis verbis utar, οὐκ ἡδύσματι χρῆται, ἀλλ' ὡς ἐδέσματι τοῖς ἐπιθέτοις (Rhet. III, 3). At iam hoc loco animum lectoris ad hanc rem attentum facimus: Bacchylides in usu Homericorum epithetorum inventionis vim hac saltem re monstrare studet, quod epithetis ex Homero haustis non eadam verba atque ille ornet, exceptis iis, quae communis thesaurus poëtarum Graecorum facta sunt. Quam non vanam esse sententiam, quae sequitur, comparatio demonstrabit.

ἀγακλειτός. Bacch. ἑταῖραι[2]) (nymphae) XII, 90. — cf. Hom. Γαλάτεια Il. XVIII, 45; βασιλείη Il. XVII, 370.

---

[1]) Ita Blass.; Kenyon scribit χρυσάρματος.

[2]) Cf. Pind. ἀγακλεής κούρα Vide pag. 5.

ἀγχίαλος. Bacch. μυχοί (Syciliae) IV, 14. — cf. Hom. Χαλκίς Il. II, 640; Ἀντρίον Il. II, 697.

ἄδματος. Bacch. Oenei filiae V, 167; Proeti filiae X, 84. — cf. Hom. παρθένος [1]) Hymn. Ven. 82; ἵππος Il. XXIII, 266; βοῦς Il. X, 293.

ἀεικέλιος. Bacch. νοῦσος [2]) fr. 23, 1. — cf. Hom. ἄλγος Od. XIV, 32; ἀλαωτύς Od IX, 503.

ἄελπτος. Bacch. [3]) ἆμαρ III, 29; χέρσος XII, 132. — cf. Hom. παῖς Hym. Cer. 219; ὠδίς Hymn. Ap. 91; (ἀελπής) γαῖα Od. V, 408.

ἄκριτος. [4]) Bacch. τελευτά IX, 46. — cf. Hom. τύμβος Il. VII, 337; μῦθος Il. II, 796; νεῖκος Il. XIV, 205; ἄχος Il. III, 412.

ἀλαμπής. Bacch. δνόφος XII, 175. — cf. Hom. (ἀλάμπετος) ἀήρ Hymn. XXXII, 5.

ἀμφάκης. Bacch. φάσγανον X, 87; ξίφος IV, 10; I[a], 8. — cf. Hom. (ἀμφήκης) φάσγανον Il. X, 256; ξίφος Od. XVI, 80; XXI, 341.

ἀνθεμόεις. [5]) Bacch. Ἔβρος XV, 5; ὄχθοι XII, 88. — cf. Hom. λειμών (Σκαμάνδριος) Il. II, 467; Πύρασος Il. II, 695.

ἀπόρθητος. Bacch. ἀγυιαί VIII, 52; πόλις VIII, 99. — cf. Hom. πόλις Il. XII, 11.

ἀργαλέος. Bacch. ἀνάγκα X, 72. — cf. Hom. στόνος Il. XIX, 214; κάματος Il. XIII, 85; ἔρις Il. XI, 4; χόλος Il. X, 107.

ἀργεστής. Bacch. ἄνεμος V, 67. — cf. Hom. νότος Il. XI, 306.

ἄσπετος. Bacch. μέριμνα XVIII, 34. — cf. Hom. ἀλκή Il. XVI, 157; κῦδος Il. III, 373; ὕδωρ Od. V, 101.

ἀτάσθαλος. Bacch. Σκίρων XVII, 24. — cf. Hom. ἀνήρ (Achilles) Il. XXII, 418; ὕβρις Od. XVI, 86.

ἀτρόμητος. Bacch. (Achilles) XII, 123. — cf. Hom. (ἄτρομος) θυμός Il. XVI, 163; μένος Il. V, 126.

ἄυπνος. Bacch. Ἄργος XVIII, 23. — cf. Hom. νύξ Il. IX, 325; ἀνήρ Od. X, 84.

βαρύβρομος. Bacch. πέλαγος XVI, 77. — cf. βαρύβρομα θωύσσοντες fr. Hom. [6])

---

[1]) Eodem sensu usurpat Hom. adiect. ἀδμής: παρθένος Od. VI, 109; ἡμίονοι Od. IV, 637; apud. Bacch. ἀδμᾶτες νούσων fr. 23.

[2]) Cf. Hom. ἀεικής: λοιγός Il. I, 97; πότμος Il. IV, 396; στόνος Il. X, 483.

[3]) Cf. Pind. subst. ἀελπτία Pyt. XII, 31.

[4]) Hanc Kenyonis lectionem probo.

[5]) Apud Bacch. leg. ἀνθεμώδης Νεῖλος XVIII, 39; cf. Aesch. Prom. 453.

[6]) Kinkel. Ep. Graec. fr. pag. 75.

βοαθόος Bacch.[1]) (Aiax) XII, 103. — cf. Hom. (βοηθόος) (Aeneas) XIII, 475; ἅρμα Il. XVII, 481.

δακρυόεις. Bacch. Μελέαγρος V, 94. — cf. Hom. πόλεμος Il. V, 737; μάχη Il. XIII, 765; (de hominibus) Il. VI, 455.

δινάεις. Bacch. Σκάμανδρος XII, 165; ποταμός (Asopus) XII, 78. — cf. Hom. Σκάμανδρος Il. XXI, 125; ποταμός Od. VI, 89.

δολιχός. Bacch. κέλευθος XVII, 16; χρόνος XVII, 45. — cf. Hom. ὁδός Od. IV, 393; πλόος Od. III, 169; νύξ Il. XXIII, 243.

ἐγχέσπαλος. Bacch. Πορθανίδας[2]) V, 69. — cf. Hom. Ἄρης Il. XV, 605; Πολυδάμας Il. XIV, 449; ἄνδρες Il. II, 131.

ἐξαίσιος. Bacch. ἀφροσύνα XIV, 57. — cf. Hom. ἀρή Il. XV, 598.

ἐπίφρων. Bacch. μῆτις XV, 25. — cf. Hom. μῆτις Od. XIX, 326; βουλή Od. III, 128.

ἐραννός. Bacch. ἀώς XVI, 42. — cf. Hom. Καλυδών Il. IX, 531; πόλις (Phaeacum) Od VII, 18.

ἐριβρύχας. Bacch. σῦς[3]) V, 116 — cf. Hom. (ἐρίβρυχος) βοῦς Hym. Merc. 116.

ἐρικυδής. Bacch. νίκα XII, 59; 190. — cf. Hom. ἥβη Il. XI, 225; δαίς Il. XXIV, 802; Ἀθήνη Hym. Ap. 308; Μαῖα Hym. Merc. 550.

εὐκτίμενος. Bacch. πόλις (Πλευρών) V, 149; πόλις (Troia) X, 122. cf. XIV, 10. — cf. Hom. πτολίεθρον Ἰλίου Il. IV, 33; Ἀθῆναι Il. II, 546; δόμος Od. XXIV, 214.

εὔκτιτος. Bacch. μέγαρα[4]) III, 46. — cf. Hom Αἰπύ (urbs) Il. II, 592; Hymn. Ap. 423.

εὔοχθος. Bacch. δαίς fr. 22, 4. — cf. Hom. γῆ Egigr. VIII, 2.

εὔπακτος. Bacch. ἴκρια XVI, 82. — cf. Hom. (εὔπηκτος) μέγαρον Il. II, 661; θάλαμος Od. XXIII, 41; κλισίη Il. IX, 663.

εὔπεπλος. Bacch. κοῦραι X, 42; Χάριτες[5]) XIV, 49. cf. VIII, 61. — cf. Hom. Ἀχαιιάδες Il. V, 424; ἀμφίπολος Il. VI, 372.

εὐπλόκαμος.[6]) Bacch. νύμφα I[c], 16; θύγατρες (Croesi) III, 34. — cf. Hom. κοῦραι Od. VI, 135; ἀμφίπολοι Il. XXII, 442; Τρωαί Il. VI, 380; Ἀθήνη Od. VII, 41; Δημήτηρ Od. V, 125.

---

[1]) Kenyonis haec coniectura est; Blass scribit βοατάς.

[2]) Pind. ἐγχεσφόρος Nem. III, 61.

[3]) Cf. Pind ἐριβρεμέτας λέων Ist. III, 64.

[4]) Cf. Hom. εὐκτίμενος δόμος (vide supra).

[5]) Cf. Pind. ἠύκομοι Χάριτες Pyt. VI, 45.

[6]) Pind. usurpat epith. ἠύκομος, quod apud Bacch. non invenitur.

εὐποίητος. Bacch. ἅρμα [1]) V, 177. — cf. Hom. φάλαρα Il. XVI, 106; θρόνοι Od. XX, 150; πύλη Il. V, 466.

εὔπρυμνος. Bacch. ναῦς XII, 150. — cf. Hom. νῆες Il. XIV, 248.

εὐρυβίας. Bacch. κάπρος (aper Calydonius) V, 104; πλοῦτος X, 51; φθόνος XV, 31. — cf. Hom. (εὐρυβίης) Κελεός Hymn. Cer. 295.

εὐσεβής. [2]) Bacch. (ἄνδρες) XII, 188. — cf. Hom. Πηλεύς Ist. VII, 40; γνώμα Ol. III, 41.

εὔτυκτος. Bacch. κυνέα VIII, 50. — cf. Hom. κυνέη Il. III, 336; XV, 480.

θηροσκόπος. Bacch. (Diana) X, 107. — cf. Hom. Ἰοχέαιρα Hymn. XXVII, 11.

θρασυκάρδιος. Bacch. [3]) Ἕκτωρ XII, 106; Ἴδας XIX, 5. — cf. Hom. (de hominibus) Il. X, 41; XIII, 343.

θρασυμέμνων. Bacch. Πορθανίδης (Oeneus) V, 68. — cf. Hom. Ἡρακλέης Il. V, 639.

ἰσόθεος. Bacch. [4]) (subst.) XII, 156. — cf. Hom. φώς Il. II, 565; Od. I, 324.

κακομάχανος. Bacch. λῃστάς XVII, 8. — cf. Hom. (κακομήχανος) ἔρις Il. IX, 257; Ἀντίνοος Od. XVI, 418.

καλλίζωνος. Bacch. Ἥρα V, 89. — cf. Hom. γυναῖκες Il. VII, 139; θύγατρες Hymn. Ap. 446.

καλλιπάραος. Bacch. κόρα XIX, 4. — cf. Hom. (καλλιπάρῃος) Χρυσηίς Il. I, 143; Ἑλένη Od. XV, 123; Λητώ Il. XXIV, 607.

καρτερόθυμος. Bacch. Ἄρης V, 130. — cf. Hom. (Hercules) Od. XXI, 25; (Achilles) Il. XIII, 350; (Mysii) Il. XIV, 512.

καρτερόχειρ. [5]) Bacch. Ἀργεῖος I[d], 3. — cf. Hom. Ἄρης Hymn. VIII, 3.

καρχαρόδους. Bacch. Κύων (Cerber) V, 60. — cf. Hom. κύνες Il. X, 360.

κλυτότοξος. Bacch. Ἀπόλλων I[d], 9. — cf. Hom. [6]) Ἀπόλλων Il. IV, 101.

---

[1]) Conf. Hom. epith. ποικίλον ἅρμα Il. XIV, 431; δαιδάλεον ἅ. Il. XVII, 448. — atque ἅρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργυρῷ εὖ ἤσκηται Il. X, 438.

[2]) Cf. Aesch. εὐσ. λόγος Sup. 919.

[3]) Cf. Pind. θρασείᾳ δὲ πνέων καρδίᾳ μόλεν Λανάας ποτὲ παῖς Pyt. X, 44.

[4]) Lectio Kenyonis est.

[5]) Cf. Pind. Κλυταιμνήστρας χειρῶν ὕπο καρτεράν Pyt. XI, 18; et epith. καρταίπους Ol. XIII, 81; κρατησίπους Pyt. X, 16.

[6]) Cf. quoque Hom. ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Il. II, 766.

κυανόπρωρος. Bacch. ναῦς XVI, 1. — cf. Hom. ναῦς Il. XV, 693.

κυανῶπις. Bacch. (Θεανώ) XIV, 2; ναῦς XII, 160. — cf. Hom. Ἀμφιτρίτη Od. XII, 60.

κυδρός.[1]) Bacch. ἐλπίς I[d], 27. — cf. Hom. παράκοιτις (Iuno) Il. XVIII, 184; Λητώ Od. XI, 580; θεός (Ceres) Hym. Cer. 179.

λάινος. Bacch οὐδός fr. 22, 1. — cf. Hom. οὐδός Il. IX, 404.

λιγύφθογγος.[2]) Bacch. ὄρνιθες (poëtae) V, 23; μέλισσα IX, 10. — cf. Hom. κήρυκες Il. II, 50.

μεγάθυμος. Bacch. Ἀθάνα XII, 195. — cf. Hom. Ἀθήνη Od. VIII, 520.

μενεπτόλεμος.[3]) Bacch. Κουρῆτες V, 126; Μελέαγρος V, 171; Θησεύς XVI, 73. — cf. Hom. (Diomedes) Il. XIX, 48; (Thrasymedes) Il. X, 225.

ξουθός. Bacch. πτέρυξ (aquilae) V, 17. — cf. Hom. πτέρυξ Hymn. 33, 13.

ξύλινος. Bacch. δόμος III, 49. — cf. Hom. δόλος Batr. 116.

ὀλοός. Bacch. μοῖρα V, 121. — cf. Hom. μοῖρα Il. XVI, 849; κήρ Il. XVIII, 535.

ὅσιος.[4]) Bacch. θυμός XVI, 21. — cf. Hom. βροτοί Epigr. VI, 6.

οὖλος. Bacch. κόμα XVI, 113. — cf. Hom.[5]) κόμη Od. VI, 231; λάχνη Il. X, 134.

πανδαμάτωρ.[6]) Bacch. χρόνος XII, 205. — cf. Hom. ὕπνος Il. XXIV, 5.

πάνδωρος. Bacch. αἶσα fr. XXIV, 5. — cf. Hom. γῆ Epigr. VII, 1.

παραπλήξ. Bacch. ἀνάγκα (de insania, in quam Iuno Proeti filias adegit) X, 45.[7]) — cf. Hom.[8]) ἠιόνες Od. V, 418.

---

[1]) Cf. Pind. κύδιμοι ἄεθλοι Ol. XIV, 24; Hom. (Mercurius) Hymn. Merc. 404.

[2]) Cf. Pind. ἔγειρ ἐπέων σφιν οἶμον λιγύν Ol. IX, 47.

[3]) Cf. quoque epith. Bacch. μενέκτυπος (Θησεύς) XVI, 1, et Hom. μενεχάρμης (Κουρῆτες) Il. IX, 529.

[3]) Cf. ξουθ. ἀηδών Aesch. Ag. 1113.

[4]) Cf. Hom. subst ὁσίη Od. XVI, 423 et Pind. ὁσία Pyt. IX, 36.

[5]) Cf. Hom. epith. οὐλοκάρηνος (Εὐρυβάτης) Od. XIX, 246.

[6]) Cf. Pind. epith. παμβίας (κεραυνός) Nem. IX, 24.

[7]) Cf. Bacch. epith. παλίντροπος (νόημα) X, 54 et πάρφρων (λύσσα) X, 102; — Aesch. παλίντροπος (ὄμμα) Ag. 753.

[8]) 5. Cf. Hom .... μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη ἄσβεστον γέλω ὦρσε παρέπλαγξεν δὲ νόημα Od. XX, 345; et συβῶτα πλαγκτέ Od. XXI, 363 — Pind. αἱ δὲ φρενῶν ταραγαὶ παρέπλαγξαν καὶ σοφόν Ol. VII, 31.

πέπων. Bacch. ἄσταχυς Epigr. II, 4. — cf. Hom., apud quem in allocutionibus usurpatur ex. gr. Il. V, 109; Il. II, 235.

περικλειτός. Bacch. ἥρωες X, 81; Δᾶλος fr. 16, 1; ἄεθλος[1] VIII, 8; IX, 19; μέγαρα V, 120. — cf. Hom. (περικλυτός) Ἥφαιστος Od. VIII, 287; φῦλα (ἀνθρώπων) h. Ap. 537; ἄστυ Od. IV, 9.

πίων. Bacch. Ζέφυρος Ep. II, 2. — Apud Hom. epith. hoc animalia (e. gr. βοῦς Il. II, 403), fertiles regiones terraeque (e. gr. ἀγροί Od. IV, 757; Κρήτη Od. XIX, 173), opulenta denique templa (Il. II, 549) atque domus (Od. IX, 35) urbesque (Il. XVIII, 342) insigniuntur.

ποδάνεμος. Bacch. τέκος (de Lachone, qui stadio vicit) — cf. Hom. Ἶρις Il. II, 786.

πολιοκρόταφος.[2] Bacch. γῆρας fr. 25. — cf. Hom. γέρων Il. VIII, 518.

πολύδακρυς. Bacch. μῆτις (Deianirae) V, 25; (πολυδάκρυος) δυσφροσύνα III, 30. — cf. Hom. (πολύδακρυς) Ἄρης Il. III, 132; πόλεμος Il. III, 165; ὑσμίνη Il. XVII, 544; (πολυδάκρυος) μάχη XVII, 192; (πολυδάκρυτος) γόος Od. XIX, 213.

πολυήρατος. Bacch. Ἀθᾶναι XVIII, 9. — cf. Hom. Θήβη Od. XI, 275; γάμος Od. XV, 126.

πολυλάιος. Bacch. Εὔβοια IX, 34. — cf. Hom. (πολυλήιος) (de hominibus) Il. V, 613.

πολύλλιστος. Bacch. βωμός X, 41. — cf. Hom. νηός hymn. Ap. 347; hymn. Cer. 28; (deus fluminis) Od. V, 445.

πολύπλαγκτος. Bacch. θάλασσα XII, 181; γνῶμαι[3] X, 35. — cf. Hom. ἄνεμος Il. XI, 308; ἄνθρωπος Od. XX, 195; λῃστήρ Od. XVII, 435.

πολύστονος. Bacch. ὕβρις XVI, 40. — cf. Hom. ἔρις Il. XI, 73; κήδεα Il. I, 445; ἰός Il. XV, 451.

πορτιτρόφος. Bacch. πεδίον (Metaponti) X, 30; ἤπειρος hymn. Ap. 21.

πρόπολος. Bacch. (Μουσῶν) (poëta)[4] V, 192. — cf. Hom. (ἄνασσα) hymn. Cer. 440.

---

[1]) Cf. Pind. ἄεθλος κύδιμος Ol. VII, 24; εὔδοξος Ist. III, 1.

[2]) Cf. Pind. γῆρας πολιόν Ist. V, 15.

[3]) Cf. Pind. πολύστροφος ἐλπίς fr. 214.

[4]) Cf. Hom. Μοῦσα ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν Od. VIII, 73; et epith. θεῖος (ἀοιδός) Od. I, 336.

ῥοδοδάκτυλος. Bacch. κόρα (Ἰώ) XVIII, 18. — cf. Hom. ἠώς Il. VI, 175.

ῥοδόεις. Bacch. Λυκόρμας (flumen) XV, 34. — cf. Hom. ἔλαιον Il. XXIII, 186.

ῥοδόπαχυς. Bacch. Ἐνδαίς[1]) (Pelei mater) XII, 104. — cf. Hom, (ῥοδόπηχυς) Ἠώς Hymn. XXXI, 6.

σμερδαλέος. Bacch. φωνά X, 56 — cf. Hom. neutr. cum verb. βοᾶν Od. VIII, 305; οἰμώζειν Il. XVIII, 35.

σχέτλιος. Bacch. ἄλγος[2]) XVI, 19. — Hom. persaepe hoc adiect. de hominibus ac deis usurpat; ita nominantur praeterea: ὕπνος Od. X, 69; ἔργα Od. XXII, 413.

ταλαπενθής. Bacch. φώς V, 157; ἀγγελία[3]) XV, 26. — cf. Hom. θυμός Od. V, 222.

τανύσφυρος.[4]) Bacch. Φερσεφόνα V, 59; κοῦραι (Croesi) III, 60. — cf. Hom. Proserpina Hymn. Cer. 2 et 77.

τανύφυλλος. Bacch. ὄρος X, 55. — cf. Hom. ἐλαίη Od. XIII, 102.

ταύσιος. Bacch. οἰστός V, 81. — cf. Hom. τηύσιος ὁδός Od. III, 316; ἔπος Hymn. Ap. 540.

τερψίμβροτος. Bacch. ὕμνος[5]) XII, 72. — cf. Hom. Ἥλιος Od. XII, 269; Hymn. Ap. 411.

ὑψίζυγος. Bacch. Κρονίδης I[d], 18 (de Iove) X, 3. — cf. Hom. Κρονίδης Il. IV, 166.

ὑψίπυλος. Bacch. Τροία VIII, 46, — cf. Hom. Τροίη Il, XVI, 698. Θήβη (In Cilicia sita) Il. VI, 416.

φιλοστέφανος. Bacch. Εὔκλεια XII, 184. — cf. Hom. Ἀφροδίτη Hymn. Cer. 102.

χάλκεος. Bacch. σάλπιγξ fr. IV, 12. — cf. Hom. θώρηξ Il. XIII, 398; ξίφος Il. III, 440; χιτών Il. XIII, 440.

χαλκοθώραξ. Bacch. Ἀτρεῖδαι X, 123; (Theseus) XVI, 14. — cf. Hom. (χαλκεοθώρηξ) ἄνδρες Il. IV, 448.

ὠκύμορος. Bacch. φιτρός (de fatali illo Meleagri ligno) V, 141. — cf. Hom. ἰοί Il. XV, 441; Achilles (qui brevis est aevi) Il. I, 417.

---

[1]) Cf. supra ῥοδοδάκτυλος.

[2]) Cf. Hom. ἄλγεα λυγρά Il. XIII, 346.

[3]) Cf. Hom. ἀγγελίη λυγρή Il. XVII, 642; ἀλεγεινή Il. II, 193.

[4]) Cf. Hesiod. Ὠκεανίναι ταν. Th. 364.

[5]) Cf. Pind. ἀδυμελής ὕμνος Ist. VII, 20; μελιγάρυες ὕμνοι Ol. XI, 4.

ὠκύπους[1]) Bacch. ἵπποι IV, 6. — cf. Hom. ἵπποι Il. II, 383; Hymn. Ap. 265.

ὠμηστάς. Bacch. λέων XII, 46. — cf. Hom. (ὠμηστής)[2]) οἰωνοί Il. XI, 454; κύνες Il. XXII, 67, ἰχθύς Il. XXIV, 82; ἀνήρ Il. XXIV, 207.

III.

Nunc transgredimur ad epitheta, quae in carminibus Bacchylidis et Pindari inveniuntur; noli tamen communem sequi opinionem, quae omnium eorum legitimum patrem Thebanum esse poëtam vult; pro certo enim credi potest multa eorum iam ante Pindari aetatem epicis carminibus viguisse, plurima quoque a ceteris lyricis poëtis inventa utrumque in carmina sua condimenti causa recepisse; quod non sine probabili puto ratione; nam magna epithetorum pars, quae frusta in Homeri operibus quaeruntur, in fabulis Aeschyli, magni illius Homeri ceterorumque poëtarum epicorum, ut ipse confitetur, imitatoris, dispersa est. Ceterum, quod iam antea dixi, quid est impedimento, quominus Pindarum quoque nonnulla a Bacchylide mutua sumpsisse statuamus[3]), sicuti quaedam e Pindaro a Bacchylide hausta esse nullo modo infitiamur? Poëtae enim atque scriptores pro suis viribus sermonem patrium excolunt ditantque; quae publici iuris facta sunt, iis omnes utuntur; num sola νασιῶτις λιγύφθογγος μέλισσα nihil perennis ad communem thesaurum attulit? Haud est credibile.

His praemonitis ad rem revertamur.

ἀγλαόθρονος.[4]) Bacch. (Nereides) XVII, 124. — cf. Pind. (Danaides) Nem. X, 1; Μοῖσαι Ol. XIII, 96.

ἄθεος[5]) Bacch. μανία (Proeti filiarum) X, 109. — cf. Pind. βέλη X; Pyt. IV, 161.

αἰθός. Bacch. ἀράχνα[6]) fr. IV, 9. — cf. Pind. ἀσπίς Pyt. VIII, 46.

---

[1]) Cf. Pind. ὠκύπορος (ναῦς) Pyt. 74; ῥιπαί κυμάτων Pyt. IV, 194.

[2]) Cf. Hom. ὠμοφάγος (λέων) Il. V, 782; (λύκος) Il. XVI, 157; Pind. ὠμοβόρος (νοῦσος) fr. 139, 8.

[3]) Cf. Iurenka, Praef. pag. X.

[4]) Cf. Hom. θρόνος φαεινός Il. XI, 645 et epith. εὔθρονος ἠώς Il. VIII, 565.

[5]) Cf. Aesch. ἄθ. ἀνήρ Eum. 196; φρονήματα Pers. 794.

[6]) Cf. Hom. αἴθων: βοῦς Od. XVIII, 372; αἰετός Il. XV, 690.

ἄγναμπτος.[1]) Bacch. ἔρως VIII, 73; ἄκαμπτος aut potius ἄγναμπτος Ἄρης fr. 24, 2. — cf. Pind. Hercules Ist. III, 71; βουλαί Nem. VI, 72.

ἀκίνητος.[2]) Bacch. (homo felix) V, 200. — cf. Pind. ἥρωες Pyt. IV, 57; τέρας (Delus) fr. 87, 3; ῥάβδος (Plutonis) Ol. IX, 33.

ἄμαχος.[3]) Bacch. δαίμων XV, 23. — cf. Pind. (Hector) Ol. II, 90; χεῖρες (Herculis) Ist. V, 4; κακόν Pyt. II, 76.

ἀμεμφής.[4]) Bacch. πλόκος (Nereidum) XVI, 114. — cf. Pind. ἰός (μελισσᾶν) Ol. VI, 46.

ἀμίαντος.[5]) Bacch. αἰθήρ III, 86. — cf. Pind. νύξ fr. 142.

ἄνικατος.[6]) Bacch. (Hercules) V, 57. — cf. Pind. φαρέτρα (Dianae) Pyt. IV, 90.

ἀρχαγέτας.[7]) Bacch. (Croesus) III, 24; ἀρχαγός (θεῶν) V, 179.— cf. Pind. ἀρχαγέτας (Apollo, Cyrenae coloniae auctor) Pyt. V, 60; (Tlepolemus) Ol. VII, 77.

ἀρχαῖος.[8]) Bacch. πόλις (Pleuron) V, 150. — cf. Pind. σᾶμα Πέλοπος Ol. X, 24; (Iustitia) fr. 30, 5.

ἀτάρβακτος.[9]) Bacch. γυνά (Altaea) V, 139. — cf. Pind. γνώμα Pyt. IV, 84.

ἄτρυτος.[10]) Bacch. χάος V, 27; χρόνος VIII, 80. — cf. Pind. πόνος Nem. VII, 103.

βληχρός.[11]) Bacch. ἀρχά X, 65; χάρις XII, 227. — cf. Pind. νεῖκος fr. 245; ποταμοί fr. 130.

---

[1]) Cf. Hom. νόημα γναμπτόν Il. XXIV, 41; Aesch. ἄγναμπτος νόος Prom. 163; ἄκαμπτον μένος Ch. 448.

[2]) Cf. Hesiod. τὰ ἀκίνητα Op. 752.

[3]) Cf. Hom. ἀμαχητὶ ἴομεν Il. XXI, 437.

[4]) Cf. Bacch. ἄμεμπτος εὐχά XVI, 67; Aesch. ἄμεμπτος χρόνος Pers. 678; et ἀμεμφὴς πλοῦτος Pers. 164.

[5]) Aesch. hoc epith. mari tribuit; Pers. 570.

[6]) Cf. Hesiod. Th. 489.

[7]) Cf, Hom. ἀρχός μνηστήρων Od. IV, 629; et Pind. ἀρχὸς ἵππων (Sol) Ol. VII, 71; Aesch. ἀρχηγός Agam. 250.

[8]) Cf. Aesch. Ag. 565; Prom. 312.

[9]) Cf. Hom. ἀτάρβητος νόος Il. III, 63; ἀταρβὴς φόβος Il. XIII, 299.

[10]) Cf. Aesch. ἄτρ. πούς Eum. 381.

[11]) Cf. Et. Magn. 200, 13: βληχρὸν τὸ ἀσθενές παρὰ Ὁμήρῳ καὶ Ἀλκαίῳ καὶ ἄλλοις. Πίνδαρος δὲ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸ λέγει. Sed potius scribendum est cum Dind. hoc loco λιγρός.

δαμασίμβροτος.[1]) Bacch. χαλκός XIII, 17. — cf. Pind. αἰχμά Ol. IX, 28.

διώξιππος.[2]) Bacch. Ἄρης VIII, 44. — cf. Pind. Κυράνα Pyt. IX, 4.

ἐπιχώριος. Bacch. ἄθυρσις XII, 92. — cf. Pind. χάρμα Nem. III, 66; ἀγών Pyt. VIII, 79.

εὔανδρος.[3]) Bacch. ἀγυιαί (Argorum) VIII, 17. — cf. Pind. χώρα (Aetnae) Pyt. I, 40; ἄρουρα Nem. V, 9.

εὔβουλος.[4]) Bacch. ἥρως (Antenor) XIV, 37; (de Nereidibus, ut Ken. putat.) IX, 27; cf. fr. 1, 5.[5]) — cf. Pind. Νηρεύς Pyt. III, 92; Θέμις Ol. XIII, 8.

εὔδοξος.[6]) Bacch. ἀγών VIII, 21; (de Cleoptolemo victore) XIII, 22. — cf. Pind. ἄεθλα Ist. III, 1; νίκα Pyt. IV, 17; Σωγένης (victor) Nem. VII, 8.

εὐθαλής.[7]) Bacch. ἀνήρ (Hiero) III, 69; πέδον (Nemea) VIII, 5. — cf. Pind. τύχα Pyt. IX, 72.

εὔυδρος.[8]) Bacch. Κάσα X, 119. — cf. Pind. ἀκτά Pyt. I, 79.

θαητός.[9]) Bacch. παῖς X, 14; ἄστυ (Ἰλίου) XII, 115. — cf. Pind. δέμας Nem. XI, 12; γυῖα Pyt. IV, 80; εἶδος Pyt. IV, 264; μέγαρον Ol. VI, 2.

θεόδοτος.[10]) Bacch. εὐχά VII, 50; (θεόπομπος) τύχα XVI, 132. — cf. Pind. (δεόσδοτος) δύναμις Pyt. V, 13; ἄτα fr. 42; (θεόπομπος) τιμά Pyt. IV, 69.

θεοτίματος.[11]) Bacch. πόλις (Phlius) VIII, 98; (θεότιμος) ἄστυ (Metapontum) X, 12; θεοφιλής[12]) (Ἄργος) X, 60. — cf. Pind. (θεότιμος) ἄνθρωπος V, 14; (θεοφιλής) πόλις (Aegina) Ist. V, 66.

---

[1]) Cf. Hom. πόλεμός τε δαμᾷ... Ἀχαιούς Il. I, 61; τὸν οὐ βέλος δάμασεν Il. V, 106.

[2]) Cf. Hom. ἵπποι ἐπιστάμενοι διωκέμεν Il. V, 223.

[3]) Cf. Hom. εὐήνωρ χαλκός Od. XIII, 19; Pind. εὐάνωρ: Ἀρκαδία Ol. VI, 80; πόλις Ol. X, 99.

[4]) Cf. Aesch. εὐβούλως ἔχω Ch. 685.

[5]) De Nereidibus aut Nereo dictum esse videtur.

[6]) Cf. Hom. εὐκλεής (ναῦς) Il. X, 281; cf. Aesch. Ch. 301.

[7]) Cf. Aesch. fr. 299.

[8]) Cf. Hom. ὑδρηλός (Σάμος) h. Ap. 41.

[9]) Cf. Hom. subst. θητήρ Od. XXI, 397.

[10]) Cf. Hom. δώρων, οἷα δίδωσι (Ζεύς) Il. XXIV, 528.

[11]) Cf. Aesch. Ag. 1348.

[12]) Cf. Aesch. θ. χώρα Eum. 869.

θρασυμήδης.[1]) Bacch. φώς (Hercules) XV, 15. — cf. Pind. Ἀμφιάρηος Nem. IX, 13; Σαλμωνεύς Pyt. IV, 143.

ἰοβλέφαρος.[2]) Bacch. Μοῦσαι VIII, 3; Χάριτες XVIII, 5. — cf. Pind. Ἀφροδίτη fr. 307.

ἰόπλοκος.[3]) Bacch. Μοῦσαι III, 71; Κύπρις VIII, 72; Νηρηίδες XVI, 32. — cf. Pind. Μοῖσαι Ist. VI, 23; Εὐάδνα Ol. VI, 30; (ἰοπλόκαμος) Μοῖσαι Pyt. I, 1.

κλεεννός et κλεινός.[4]) Bacch. πόλις (Argi) X, 78; Syracusae V, 12; Θήβα IX, 30; (Isthmus) II, 6; Φερένικος V, 182; (victores) VIII, 22; (poeta) V, 13. — cf. Pind. Συράκοσσαι Ol. VI, 6; Nem. I, 2; Ἰσθμός Ol. VII, 81; ἀοιδά Pyt. III, 114; (κλειτός) Ἰσθμός Nem. V, 37; ἑκατόμβα Pyt. X, 33; (κλυτός) Θῆβαι fr. 198.

μελάμφυλλος. Bacch. κλάδος (ἀκτέας) VIII, 33. — cf. Pind. κορυφαί (Αἴτνας) Pyt. I, 27.

μηλόβοτος.[5]) Bacch. πρῶνες (Ἴδας) V, 66; ((μηλότροφος) Ἀρκαδία X, 95. — cf. Pind. (μηλόβοτος) Ἀκράγας Pyt. XII, 2.

νασιῶτις.[6]) Bacch. μέλισσα (poeta de se) IX, 10. — cf. Pind. (νασιώτας) λαός Pyt. IX, 55.

ξανθόθριξ.[7]) Bacch. Φερένικος V, 37. — cf. Pind. (ξανθοκόμας) Δαναοί Nem. IX, 19.

ὀρθόδικος.[8]) Bacch. Στύξ X, 9; Πύῤῥιχος (victoris pater) XIII, 23. — cf. Pind. (ὀρθοδίκας) ὀμφαλός (γᾶς) Pyt. XI, 9.

παγκρατής.[9]) Bacch. Ἥρα X, 44; μοῖρα XVI, 24; ἀλαθεία fr. XIV, 4. — cf. Pind. πῦρ IV, 62.

---

[1]) Cf. Hom. n. propr.: Θρασυμήδης Il. IX, 81; Pind. θρασυμάχανος Ἡρακλέης Ol. VI, 67.

[2]) Cf. Hom. ἰοδνεφές εἶρος Od. IV, 135.

[3]) Cf. epith. ἰοστέφανος et κυανοπλόκαμος, de quibus supra diximus.

[4]) Cf. Hom. κλειτός (ἐπίκουροι) Il. III 451; (ἑκατόμβη) Il. I, 447; κλυτός (Ἄργος) Il. XXIV, 437.

[5]) Cf. Hom. μηλόσκοπος (κορυφή) Hymn. XIX, 11; subs. μηλοβοτήρ Il. XVIII, 529; αἰγίβοτος (Ithaca) Od. IV, 606; βούβοτος Od. XIII, 246.

[6]) Cf. Aesch. νησιῶτις πέτρα Pers. 382.

[7]) Cf. Hom. ξανθὰς δ'ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας Od. XIII, 399; et ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα Il. I, 197.

[8]) Cf. Aesch. ὀρθοδίκαιος Ag. 948.

[9]) Cf. Hom. κρατερὴ ἀνάγκη Il. VI, 458, et ὃς μέγα πάντων Ἀργείων κρατέει Il. I, 79; Aesch. Ζεὺς παγκρατής Sept. 237; apud Bacch. invenitur etiam epith. πολυκρατής, quo μοῖρα VIII, 15. insignitur.

σεισίχθων.[1]) Bacch. Ποσειδάν XVI, 58; Κρονίδας (Neptunus) XVII, 22. — cf. — Pind. Κρόνου υἱός (Neptunus) Ist. I, 52.

φιλάγλαος. Bacch. Ἀθᾶναι XVII, 60; ξενία XII, 224. — cf. Pind. (de Agrigento) Pyt. II, 1.

φίλιππος.[2]) Bacch. ἀνήρ III, 69. — cf. Pind. (Chromius) Nem. IX, 32.

φωνάεις.[3]) Bacch. λόγος fr. 26, 2. — cf. Pind. μέλος Ol. IX, 2; βέλη Ol. II, 93.

χάλκασπις.[4]) Bacch. ἡμίθεοι X, 62. — cf. Pind. Ἄρης Ist. VI, 25; πρόγονοι (Prometheus) Ol. IX, 54; Πυθιονίκας Pyt. IX, 1.

χαλκεομίτρας.[5]) Bacch. Ἕκτωρ XII, 109. — cf. Pind. (χαλκομίτρας) Κάστωρ Nem. X, 90.

χρυσάρματος. Bacch. Ἀθάνα XII, 194. — cf. Pind. Μήνα Ol. III, 19; Κάστωρ Pyt. V, 9; Αἰακίδαι Ist. V, 19; Θῆβαι fr. 323.

χρύσασπις.[6]) Bacch. Ἄρης XIX, 11. — cf. Pind. Θήβα (dea) Ist. I, 1.

χρυσοκόμας.[7]) Bacch. Ἀπόλλων IV, 2. — cf. Pind. (Apollo) Ol. VI, 41.

χρυσόπεπλος.[8]) Bacch. Ἥρα XVIII, 22. — cf. Pind. Μναμοσύνα Ist. V, 75.

IV.

Restat denique, ut perpendamus epitheta Bacchylidea neque a Pindaro neque ab Homero usurpata, quae tamen sint eius generis, ut notam Homericam prae se ferre videantur; ex iis Bacchylidis

---

[1]) Cf. Hom. epith. Neptuni ἐννοσίγαιος Il. XIII, 43.

[2]) Cf. Hom. φιλήρετμος Od. I, 181.

[3]) Cf. Hesiod. Th. 584.

[4]) Cf. Hom. σάκος χάλκεον Il. VII, 220; χαλκοκορυστής Il. XII, 183; χαλκοχίτων Il. I, 371; χάλκεος (Ἄρης) Il. V, 704. Bacch. usurpat quoque epith. χαλκεόστερνος (Ἄρης) V, 34.

[5]) Cf. Hom. ξῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες Il. IV, 187. Hoc loco Bacch. potest χαλκοκορυστάς suppleri.

[6]) Cf. epith. Bacch. χρύσαιγις Ἰτωνία fr. XV, 2; et Hom. χρυσείη αἰγίς Il. XXIV, 21. Vide supra χάλκασπις.

[7]) Cf. χρυσοπλόκαμος Λητώ Hymn. Ap. 205; χρυσοκόμης (Bacchus) Hesiod. Th. 947.

[8]) Cf. Hom. χρυσοπέδιλος Ἥρη Od. XI, 604.

novandi studium optime ac planissime elucet. Non irritus autem erit quoque noster labor, si proferemus locos, quibus Bacchylides iisdem aut finitimis epithetis atque Aeschylus utitur; eo enim plus firmitatis auctoritatisque afferemus opinioni nostrae, quam totiens iam adumbravimus, prorsus falsum reiciendumque iudicium eorum esse, qui Bacchylidem Pindari imitatorem esse asseverent; haec satis superque demonstrasse superiores dissertationis partes, haec eam, quae sequitur, demonstraturam esse speramus. Ad hanc igitur ultimam dissertationis partem accedamus.

ἁβρόβιος. Bacch. Ἴωνες (Athenienses) XVII, 2; cf. Bacch. fr. 32: ἁβρότητι ξυνέασιν Ἴωνες βασιλῆες; Aesch. ἁβροδίαιτοι Λυδοί Pers. 41.

ἄζυξ. Bacch. βοῦς X, 105; XV, 20; — cf. Hom. ἄδμητος βοῦς Il. X, 293.

ἀθαμβής. Bacch. (ὕβρις) XIV, 58.—cf. Hom. ὕβρις: ὑπέρβιος Od. I, 368; ἀτάσθαλος Od. XVI, 86; ἄτρομον μένος Il. V, 126.

ἄκαρπος. (Bergk. ἀκάρπωτος) Bacch. πόνος fr. 11, 6. — cf. Hom. ἐτώσιον ἄχθος Il. XVIII, 104; ἄλιος πόνος Il. IV, 26.

ἀνδροκτόνος. Bacch. σῦς (aper Calydonius). — cf. Hom. subst. ἀνδροκτασίη Il. V, 909 et epith. ἀνδροφόνος (Mars) Il. IV, 441; (Lycurgus) Il. VI, 134; φάρμακον Od. I, 261; ἀνδρειφόντης (Ἐνυάλιος) Il. II, 651; Pind. ἀνδροδάμας (φόβος) Nem. III, 39; ἀνδροφθόρος (μοῖρα) fr. 177; ἀνδροφόνος (Lemniae mulieres) Pyt. IV, 252.

ἀπενθής. Bacch. νεβρός XII, 87; θυμός fr. II, 2. — cf. Aesch. ἀ. Πέργαμα Prom. 962; Hom. ἀπήμων Il. XII, 80 et ἀπηνής (θυμός) Il. XV, 94.

ἀρίσταρχος. Bacch. Ζεύς XIII, 25.

αὐθιγενής. Bacch. Μοῦσα II, 11.—cf. Aesch. αὐτογενής Suppl. 8.

ἀχείμαντος. Bacch. Μέμφις fr. 30. — cf. Hom. ἠνεμόεις (Troia) Il. III, 305.

βαθύξυλος. Bacch. (deest subst) XII, 169. — cf. Pind. βαθύμαλλος Pyt. IV, 161; Hom. βαθύλειμος Il. IX, 15; βαθὺς ξύλοχος Il. XI, 415; βαθ. ὕλη Il. V, 555.

βαθυπλόκαμος. Bacch. (Στύξ)[1] X, 8. — cf. Hom. βαθύθριξ (μῆλον) h. Ap. 412.

βαθύπλουτος. Bacch. ξωά III, 82.—cf. Aesch. χθών Suppl. 549.

---

[1] Supplementum editorum.

βαρυπενθής. Bacch. μάχα XIII, 12. — cf. Pind. βαρὺ πένθος Ol. II, 75; Hom. β. ἄτη Il. II, 111.

βορήιος. Bacch. αὔρα XVI, 6. — cf. Aesch. βορρᾶῖος Sept. 509.

βούθυτος. Bacch. ἑορτά III, 15. — cf. Pind. subst. βουθυσία Nem. X, 23; Aesch. Ch. 259.

γλυκύδωρος. Bacch. Κλειώ III, 3; ἄγαλμα (Μοισᾶν) V, 4; νίκα X, 1 — cf. Pind. γλυκεῖ' ἀοιδά Nem. V, 2; γλ. μέλος Ol. X, 3; γλ. φόρμιγξ Nem, IV, 45; Hom. γλυκερὴ μολπή Il. XIII, 637; δῶρα ἐρατὰ Ἀφροδίτης Il. III, 64.

γυιαλκής. Bacch. σῶμα VIII, 38. — γυιαρκής Bacch. μουνοπάλα XI, 8; — cf. Pind. γυιαρκής Pyt. III, 6; Hom. ποδάρκης (Achilles) Il. I, 121.

δαμάσιππος. Bacch. Λυδία III, 23 — cf. Hom. ἱππόδαμος Il. II, 230; Pind. Λύδιον ἅρμα fr. 206.

δολιχαύχην. Bacch. κύκνος XV, 6; — cf. Hom. δουλιχόδειρος (κύκνος) Il. II, 460; XV, 692.

δοναξώδης. Bacch. Νεῖλος fr. 30, 2.

δύσλοφος. Bacch. χείρ XII, 46, — cf. Aesch. πόνοι Prom. 930.

δυσπαίπαλος. Bacch. κύματα V, 26; — cf. Hom. παιπαλόεις (ὄρος) Il. XIII, 17; (ὁδός) Il. XII, 168; (Ἰθάκη) Od. XV, 29.

ἐπίζηλος. Bacch. τύχα. V, 52; — cf. Aesch. Ag. 913. Pind. ζαλωτός Ol. VII, 6; Hom. ζηλήμων Od. V, 118 et verb. ἐπιφθονέω Od. XI, 149.

ἐπίμοχθος. Bacch. ἀρετά I[d] 43; — cf. Pind. μαιομένων μεγάλαν ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν, τῶν δὲ μόχθων ἀμπνοάν Ol. VIII, 7.

ἐρειψίτοιχος[1]). Bacch. Αἰακίδαι XII, 167; — cf. Hom. ἐρέριπτο τεῖχος Ἀραιῶν Il. XIV, 15; Aesch. ἐρειψίτοιχος Sept. 863.

εὐδαίδαλος. Bacch. ναῦς XVI, 88; ναός fr. 15, 3. — cf. Hom. πολυδαίδαλος (θάλαμος) Od. VI, 15.

εὐθύδικος. Bacch. φρήν V, 6; — cf. Aesch. εὐθ. (δόμοι) Ag. 739; Pind. φρενῶν καρπὸν εὐθείᾳ συνάρμοξεν δίκᾳ Nem. X, 12.

εὔμοιρος. Bacch. (Hiero) V. 1; — cf. Aesch. εὐμ. χθών Eum. 850.

εὔτυκος. Bacch. (poëta) VIII, 4. — cf. Aesch. πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἀλλοθρόοις εὔτυκος Suppl. 952.

εὐφεγγής. Bacch. σελάνα VIII, 29; ἁμέρα XVIII, 27. — cf. Aesch. εὐφ. (ἡμέρα) Pers. 379. Hom. φαεινὴ σελήνη. Il. VIII, 555.

---

[1]) Ita scribit Ken.; Blass. autem ἐρειψίλαος.

ἠπιόφρων. Bacch. Αἰγίνα (dea) XII, 78; — cf. Hom. ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι Il. VIII, 40; ἤπιος πατήρ Od. II, 47; μῦθος Od. XX, 327; ἠπιόδωρος μήτηρ Il. VI, 251.

θελξίμβροτος. Bacch. Κύπρις V, 175; — cf. Hom. (de Venere) ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα ποικίλον, ἔνθα τέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο. Il. XIV, 214, sq.; θελκτήρια βροτῶν (carmina) Od. I, 337; Pind. αἱ δὲ σοφαὶ Μοισᾶν θύγατρες ἀοιδαὶ θέλξαν νιν Nem. IV, 3.

θυμάρμενος. Bacch. τέρας XVI, 71; — cf. Hom. θυμαρής (ἅλοχος) Il. IX, 336 σκῆπτρον Od. XVII, 199.

κακόποτμος. Bacch. (Altaea) V, 138; — cf. Hom. κακὸς μόρος Il. VI, 357; δύσμορος Il. XXII, 60; Aesch. κακόποτμοι τύχαι Ag. 1107.

καλλιδίνας. Bacch. Πακτωλός III, 44; — cf. Hom. καλλιρέεθρος (κρήνη) Od. X, 107; Χαλκίς Od. XV, 295; Κηφισσός hymn. Ap. 240. βαθυδίνης ποταμός (Xanthus) Il XX, 73. XXI, 212.

καλλικέρας. Bacch. δάμαλις XVIII, 24, — cf. Hom. ὑψίκερως (ἔλαφος) Od. X, 158.

καλυκοστέφανος. Bacch. Ἄρτεμις V, 98. κοῦραι (Proeti) X, 108. — cf. Hom καλυκῶπις (Ὠκυρόη) Cer. 420; (νύμφη) Ven. 284; ἰοστέφανος (Κυθερείη) hymn. VI, 18.

κυανοπλόκαμος. Bacch. Θήβα. (dea) VIII, 53; Νίκα V, 33; (Proeti filiae) X, 93; — cf. Hom. κυανοχαίτης (Neptunus) Il. XX, 144; (Pluto) hymn. Cer. 347; ἵππος Il. XX, 224.

λαοφόνος. Bacch. δόρυ XII, 120. — cf. Hom ἀνδροφόνος (Mars) Il. IV, 541; χεῖρες (Achillis) Il. XVIII, 317; λαοσσόος (Mars) Il. XVII, 398.

λεπτόθριξ. Bacch. ἔθειρα (aquilae) V, 28; — cf, Hom. καλλίθριξ (ἵπποι) V, 323; (μῆλον) Od. IX, 336; cf. εὔθριξ (μῆλον) Bacch. fr. IV, 5.

λιπαρόζωνος. Bacch. θύγατρες (Da Theba et Aegina deabus) VIII, 49; — cf. Hom. λιπαροκρήδεμνος (Χάρις) Il. XVIII, 382; καλλίζωνος (γυναῖκες) Il. VII, 139; θύγατρες h. Ap. 446.

λογχωτός. Bacch. ἔγχος fr. IV, 10.

μελίγλωσσος. Bacch. ἀηδών III, 97; ἀοιδά fr. 4. 2. — cf. Pind. μελίγαρυς (ὕμνος) Ol. XI, 4; (κῶμοι) Nem. III. 4. μελίγδουπος (ἀοιδά) Nem. XI, 18; μελίφθογγος (Μοῖσαι) Ol. VI, 21; μελίκομπος (ἀοιδά) Ist. II, 32; Hom. μελίγηρυς (ὄψ) Od. XII, 187; (ἀοιδή) hymn. Ap.

519; τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή I, 249; Aesch. μελίγλωσσος (πειθώ) Prom. 172.

μηλοθύτας. Bacch. Πυθών VII, 39. — cf. Pind. μηλοδόκος (Πυθών) Pyt. III, 27; πολύθυτος (πομπά) Nem. VII, 47; Hom. μῆλα ἱερεύειν XXIII, 147; σφάζειν Od. I, 92.

νεόκτιτος. Bacch. εὐθυμία XVI, 126. — cf. Pind. νεόκτιστος (Αἴτνα) Nem. IX, 2; Hom. νεότευκτος (κασσίτερος) Il. XXI, 592.

πάγξενος. Bacch. (Aegina) XII, 95; ἐλαία II, 28. — cf. Hom. ξείνιος (τράπεζα) Od. XIV, 158; Pind. ξένιος (ἄστυ) Nem. IV, 23; (τράπεζα) Nem. XI, 8.

πανδερκής. Bacch. τιμά XVI, 70. — cf. Hom. πανόψιος (ἔγχος) Il. XXI, 397.

πασιφανής. Bacch. ἀρετά XII, 176; cf. supra πανδερκής.

πεισίμβροτος. Bacch. δόξα VIII, 2. — cf. Aesch. π. (βάκτρον) Ch. 357.

πολύζηλος. Bacch. βασιλεύς X, 63; et πολυζήλωτος: ἄγαλμα (εὐκλείας) I[d], 46; ἄναξ ποταμῶν (Asopus) VIII, 45; (victor) VII, 10. — cf. Hom. ζηλήμων (θεοί) Od. V, 118; subst. ζῆλος Hes. Th. 384.

πολύκρημνος. Bacch. χθών I[c], 11. — cf. Hom. πολύκρημος Ἐτεωνός Il. II, 497; πολύπτυχος (Ὄλυμπος) Il. VIII, 411; Ἴδη Il. XXI, 449.

πολύκριθος. Bacch. (Tiryns) X, 70. — cf. Hom. πολύκαρπος (ἀλωή) Od. VII, 122; πολυστάφυλος (Ἄρνη) Il. II, 507; (Ἱστίαια) Il. II, 537

πορφυρόζωνος. Bacch. Ἥρα X, 49. — cf. supra πορφύρεος et Hom. εὔζωνος (de mulieribus) Il. I, 429.

σακεσφόρος. Bacch. Αἴας XII, 104. — cf. Hom. σακέσπαλος (Tydeus) Il. V, 126; Αἴας... φέρων σάκος ἠύτε πύργον Il. VII, 219.

σιδαρόδετος. Bacch. πόρπαξ fr. IV, 8. — cf. Hom. σιδήρεος (δέσματα) Od. I, 204.

τοξόκλυτος. Bacch. Ἄρτεμις X, 39. — cf. Hom. κλυτότοξος (Apollo) Il. IV, 101.

τρισευδαίμων. Bacch. (Hiero) III, 10. — cf. Hom. τρὶς μάκαρες Od. V, 306.

τροχοειδής. Bacch. δίσκος VIII, 32. — cf. Theogn. τρ. λίμνη 7.

ὑπόκλοπος. Bacch. λόγος fr. 26, 1. — cf. Hom. ὑποκλοπέομαι Od. XXII; Pind. ὑποκλέπτω Nem. IX, 33.

ὑψίνοος. Bacch. ὕβρις XII, 44. — cf. Pind. ὑψίφρων (βροτός) Pyt. II, 51; ὑψήγορος (γλῶσσα) Aesch. Prom. 318.

ὑψιφανής. Bacch. (de homine) XIII, 5. — cf. Pind. ὑψηλός (κλέος) Pyt. III, 111; ὄλβος Ol. II, 24.

χαλκοδαίδαλος. Bacch. ἀσπίς XX, 2. — cf. Hom. δαιδάλεος (σάκος) Il. XIX, 380; χάλκεος (σάκος) Il. VII, 220.

χλωραύχην. Bacch. Δαιάνειρα V, 172. — cf. Hom. χλωρηίς (ἀηδών) Od. XIX, 518; Sim. χλωραύχην (ἀηδών) fr. 73. (Bergk).

ὠκύπομπος. Bacch. δόρυ XVI, 90. — cf. Hom. ὠκύς (βέλος) Il. V, 112; οἰστός Od. XXI, 138; ὠκύπορος νηῦς Il. I, 732; Pind. ὠκύς (βέλος) Ol. II, 91; Pyt. IV, 213; ὠκύπορος (ναῦς) Pyt. I. 74.

Nunc satis, quod erat propositum, demonstrasse videor; restat, ut me excusem, quod nonaginta duo epitheta Bacchylidea, quae ἅπαξ εἰρημένα appellantur, ne verbo quidem hac dissertatione attigerim; id inde factum est, quod iam Fraccaroli[1]) copiosissime de eis disseruisset quodque cum re nostra minime cohaerere viderentur.

[1]) Bacch. Rivista di filologia, pag. 83 sqq.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

I.

Skład grona nauczycielskiego przy końcu roku szkolnego 1906/7.

A) Do nauki przedmiotów obowiązkowych.

1. Kranz Ignacy, c. k. dyrektor, zastępca przewodniczącego c. k. Rady szkolnej okręgowej.
2. Bobrzyński Karol, prof., gospodarz kl. Va, uczył języka niemieckiego w kl. IVa, Va i VIIa+b; tygodniowo godzin 16.
3. Brablec Stefan, dr. fil., prof., uczył języka łacińskiego w kl. IIb i języka greckiego w kl. Va i VIa; tygodniowo godzin 18.
4. Friedmann Maurycy, nauczyciel, zawiadowca biblioteki uczniów (dział niemiecki), uczył języka niemieckiego w kl. IIa, VIa+b i VIII; tygodniowo godzin 17.
5. Guzdek Jan, prof. w VIII. randze, pomocnik kancelaryjny dyrektora, gospodarz kl. VIIb, uczył języka łacińskiego w kl. IVa+b i VIIb, i języka greckiego w kl. VIIb; tygodniowo godzin 21.
6. Jarosz Jan, nauczyciel, zawiadowca gabinetu historyi naturalnej, gospodarz kl. IIb, uczył matematyki w kl. Ia+b i IIb i historyi naturalnej w kl. Ia, IIb, Va+b i VIa; tygodniowo godzin 19.
7. Kozłowski Edward, prof. w VIII. randze, uczył geografii i historyi w kl. IIb, IIIa+b, Vb, VIIa+b; tygodniowo godzin 19.
8. Krajewski Wojciech, dr. fil., nauczyciel, zawiadowca biblioteki nauczycieli, gabinetu archeologicznego i biblioteki pomocy koleżańskiej, uczył języka łacińskiego w kl. IIa i VIII i języka greckiego w kl. VIII; tygodniowo godzin 18.

9. Riess Stanisław, nauczyciel, zawiadowca biblioteki uczniów (dział polski), gospodarz kl. Vb, uczył języka łacińskiego w kl. Vb, polskiego w kl. Vb i VIIb i propedeutyki filozofii w kl. VIIa+b i VIII; tygodniowo godzin 18.
10. Stach Teodor, nauczyciel, członek Komisyi egzaminacyjnej dla aspirantów do jednorocznej służby wojskowej, zawiadowca zbiorów dla nauki geografii i historyi, gospodarz kl. VIa, uczył geografii i historyi w kl. IIa, Va, VIa+b i VIII; tygodniowo godzin 18.
11. Strojek Jan, prof. w VII. randze, gospodarz kl. VIIa, uczył języka łacińskiego w kl. Va i VIIa i języka greckiego w kl. VIIa; tygodniowo godzin 15.
12. Ks. Tomasik Józef, prof. w VIII. randze i katecheta, ekshortator dla kl. IV—VIII, uczył religii w kl. Ic, IIa, IVa, Vb, VIa+b, VIIa+b i VIII; tygodniowo godzin 18.
13. Żłobicki Władysław, nauczyciel, zawiadowca gabinetu fizycznego, gospodarz kl. VIII, uczył matematyki w kl. VIa, VIIb i VIII i fizyki w kl. VIIa+b i VIII; tygodniowo godzin 17.
14. Bromowicz Ferdynand, zastępca nauczyciela, z powodu choroby w 2. półroczu na urlopie.
15. Gyurcsák Jan, zastępca nauczyciela, gospodarz kl. IVa, uczył języka greckiego w kl. IVa+b; tygodniowo godzin 8 (zmniejszona liczba godzin).
16. Janik Władysław, zastępca nauczyciela, uczył języka łacińskiego w kl. Ia; tygodniowo godzin 8 (zmniejszona liczba godzin).
17. Kowalczyk Józef, zastępca nauczyciela, gospodarz kl. VIb, uczył języka łacińskiego w kl. VIa+b i języka greckiego w kl. VIb; tygodniowo godzin 17.
18. Lemoch Roman, zastępca nauczyciela, gospodarz kl. Ia, uczył języka niemieckiego w kl. Ia+b i IIIa; tygodniowo godzin 16.
19. Maurer Józef, zastępca nauczyciela, uczył języka polskiego w kl. IIb, IIIa+b, IVa+b, Va i VIII; tygodniowo godzin 21.
20. Michalski Władysław, zastępca nauczyciela, gospodarz kl. IIa, uczył matematyki w kl. IIa i IIIb, historyi naturalnej w kl. Ib+c, IIa, IIIa+b i VIb; tygodniowo godzin 18.

21. Rawicz-Rojek Tadeusz, zastępca nauczyciela, kierownik orkiestry gimnazyalnej, uczył języka polskiego w kl. IIa, VIa+b i VIIa; tygodniowo godzin 12 (zmniejszona liczba godzin).
22. Sikora Ludwik, zastępca nauczyciela, uczył geografii i historyi w kl. IVa+b; tygodniowo godzin 8 (zmniejszona liczba godzin).
23. Stopka Ludwik, zastępca nauczyciela, gospodarz kl. Ic, uczył języka greckiego w kl. IIIb i języka niemieckiego w kl. Ic i IIb; tygodniowo godzin 16.
24. Studentowicz Leopold, zastępca nauczyciela, gospodarz kl. IVb, uczył matematyki w kl. IVb, Va, VIb i VIIa i fizyki w kl. IVa+b; tygodniowo godzin 19.
25. Suchoński Antoni, zastępca nauczyciela, z powodu choroby przez cały rok na urlopie.
26. Syruczek Witold, zastępca nauczyciela, przez cały rok na bezpłatnym urlopie.
27. Szmyt Jan, zastępca nauczyciela, gospodarz kl. IIIa, uczył języka łacińskiego w kl. IIIa+b i języka greckiego w kl. IIIa i Vb; tygodniowo godzin 22.
28. Ks. Szneider Jan, pomocniczy katecheta, exhortator dla kl. I—III, uczył religii w kl. Ia+b, IIb, IIIa+b, IVb i Va; tygodniowo godzin 14.
29. Ks. Szpila Piotr, zastępca nauczyciela, uczył języka polskiego w kl. Ia+c i matematyki w kl. Ic, IIIa, IVa, i Vb; tygodniowo godzin 19.
30. Wacek Rudolf, zastępca nauczyciela, gospodarz kl. Ib, uczył języka łacińskiego w kl. Ib, języka polskiego w kl. Ib i geografii w kl. Ia+b+c; tygodniowo godzin 20.
31. Wowczak Jan, zastępca nauczyciela, gospodarz kl. IIIb, uczył języka łacińskiego w kl. Ic i języka niemieckiego w kl. IIIb, IVb i Vb; tygodniowo godzin 20.

B) Do nauki religii mojżeszowej.

Spitzer Salomon, kierownik szkoły ludowej im. Kazimierza W. w Krakowie, uczył religii mojżeszowej w kl. I—VIII; tygodniowo godz. 8.

C) Do nauki przedmiotów nadobowiązkowych.

1. Bobrzyński Karol, j. w., uczył języka francuskiego w 2 oddziałach; tygodniowo godzin 4.
2. Guzdek Jan, j. w., uczył kaligrafii w 2 oddziałach; tygodniowo godzin 2.
3. Kozłowski Edward, j. w., uczył historyi kraju rodzinnego w kl. IIIa+b i VIIa+b; tygodniowo godzin 4.
4. Krzanowski Walery, kierownik 4-kl. szkoły męskiej im. św. Barbary w Krakowie, uczył rysunków w 3 oddziałach; tygodniowo godzin 6.
5. Pięta Bronisław, nauczyciel nadetatowy, uczył śpiewu w 2 oddziałach; tygodniowo godzin 4.
6. Rymar Leon, zastępca nauczyciela w c. k. gimn. III. w Krakowie, uczył stenografii w 2 oddziałach; tygodniowo godzin 6.
7. Sikora Ludwik, j. w., uczył historyi kraju rodzinnego w kl. IVa+b; tygodniowo godzin 2.
8. Stach Teodor, j. w., uczył historyi kraju rodzinnego w I. półroczu w kl. VIII tygodniowo 1 godzina, a w II. półroczu w kl. VIa+b; tygodniowo godzin 2.
9. W Towarzystwie gimnastycznem „Sokół“ w Podgórzu pobierała młodzież gimnazyalna naukę gimnastyki w 3 oddziałach; tygodniowo godzin 6.

Zmiany w gronie nauczycielskiem w ciągu roku szkolnego 1906/7.

J. E. Pan Minister W. i O. reskryptem z dnia 21. czerwca 1906. L. 19.600 (c. k. R. szk. kraj. z d. 23. lipca 1906 l. 530/pr.) nadał profesorom tutejszego zakładu: Wojciechowi Cachlowi posadę nauczycielską w c. k. V. gimnazyum, Dr. Aleksandrowi Czuczyńskiemu, Dr. Janowi Jakóbcowi i Teofilowi Stupnickiemu w c. k. gimnazyum św. Jacka, a Ignacemu Korcylowi w c. k. III. gimnazyum w Krakowie. Tym samym reskryptem nadał J. E. Pan Minister W. i O. posady nauczycielskie przy tutejszym zakładzie: Janowi Guzdkowi, profesorowi z Wadowic, Janowi Jaroszowi, rzeczywistemu nauczycielowi c. k. gimna-

zyum z językiem wykładowym polskim w Kołomyi i Wojciechowi Krajewskiemu, rzeczywistemu nauczycielowi w Nowym Sączu, i zamianował Teodora Stacha, zastępcę naucz. w c. k. gimn. św. Jacka w Krakowie, rzeczywistym naucz. przy tut. gimn.

J. E. Pan Minister W. i O. reskr. z d, 29. sierpnia 1906 l. 33.800 (c. k. R. szk. kraj. z d. 19. września 1906 l. 39.481) zamianował zastępcę naucz. w c. k. gimn. św. Jacka w Krakowie Maurycego Friedmanna rzeczywistym nauczycielem w tutejszym zakładzie.

C. k. Rada szk. krajowa zamianowała kandydatów stanu nauczycielskiego: Ferdynanda Bromowicza (rozp. z dnia 17. lipca 1906 l. 18.839), Władysława Janika (rozp. z dnia 6. września 1906, l. 21.081), Romana Lemocha (rozp. z dnia 17. lipca 1906 l. 28.135), Ludwika Stopkę (rozp. z dnia 6. września 1906 l. 20.802), Jana Szmyta (rozp. z dnia 17. lipca 1906 l. 22.781), zastępcami nauczycieli w tutejszym zakładzie.

C. k. Rada szk. krajowa rozp. z dnia 7. września 1906 l. 36.832, zamianowała tutejszego pomocniczego katechetę Ks. Aleksandra Kudłacika nauczycielem religii rzym-kat. przy 4-klasowej szkole w Sułkowicach, a wikaryusza parafialnego w Podgórzu, ks. Jana Schneidra, pomocnikiem katechety w tut. zakładzie.

C. k. Rada szk. krajowa rozp. z dnia 17. lipca 1906 l. 26.773 przeniosła tutejszego zastępcę nauczyciela Adama Wilusza w tym samym charakterze do c. k. gimnazyum z językiem wykładowym polskim w Przemyślu.

J. E. Pan Minister W. i O. reskryptem z dnia 10. czerwca 1906 l. 26.104 i z dnia 26. lutego 1907 l. 4.405 udzielił zastępcy nauczyciela w tutejszym zakładzie Witoldowi Syruczkowi urlopu bezpłatnego na przeciąg r. szk. 1906/7 (rozp. c. k. R. szk. kraj. z dnia 18. sierpnia 1906 l. 30.645 i z dnia 7. marca 1907 l. 8751).

J. E. Pan Minister W. i O. reskryptem z dnia 27. października 1906 l. 36.814 i z dnia 31. stycznia 1907 l. 3.336 udzielił zast. nauczycielowi Antoniemu Suchońskiemu z powodu choroby urlopu na czas I i II półr. b. r. szk. (C. k. R. szk.

krajowa z dnia 10. listopada 1906 l. 51.005 i z dnia 26. lutego 1907 l. 6565).

C. k. Rada szkolna krajowa rozp. z dnia 29. sierpnia 1906 l. 36.577 udzieliła profesorowi tutejszego zakładu ks. Józefowi Tomasikowi urlopu na miesiąc wrzesień 1906 z powodu choroby.

C. k. Rada szk. krajowa rozp. z dnia 12. września 1906 l. 39.102 zamianowała tutejszego profesora Jana Guzdka pomocnikiem kancelaryjnym dyrektora, na przeciąg lat szkolnych 1906/7 1907/8.

C. k. Rada szk. krajowa rozp. z dnia 19. września 1906 l. 40.336 zamianowała rzeczywist. naucz. przy tut. zakładzie Teodora Stacha członkiem Komisyi egzaminacyjnej dla aspirantów do jednorocznej służby wojskowej.

C. k. Rada szk. krajowa rozp. z dnia 20. września 1906 l. 37.272 przyznała prof. Edwardowi Kozłowskiemu trzeci dodatek pięcioletni.

C. k. Rada szk. krajowa rozp. z dnia 17. lipca 1906 l. 547/pr. uwolniła tutejszego zastepcę naucz. Maryana Dąbrowskiego od dalszego pełnienia obowiązków z końcem sierpnia 1906.

C. k. Rada szk. krajowa rozp. z dnia 20. października 1906 l. 45.266 przeniosła zastępcę nauczyciela Henryka Pachońskiego w tym samym charakterze do c. k. Seminaryum nauczycielskiego żeńskiego w Krakowie, a rozp. z dnia 21. października 1906. l. 48.063 zastępcę naucz. w c. k. gimn. św. Anny w Krakowie Ludwika Sikorę do tutejszego zakładu.

J. E. Pan Minister W. i O. reskryptem z dnia 9. października 1906 l. 15.520 przyznał profesorowi Janowi Strojkowi VII. rangę służbową (c. k. Rada szk. krajowa z dnia 20. listopada 1906 l. 47.060).

J. E. Pan Minister W. i O. reskryptem z dnia 24. stycznia 1907 l. 881 zezwolił na zmniejszenie liczby godzin do połowy na przeciąg II półrocza r. szk. 1906/7 zastępcom nauczycieli: Ferdynandowi Bromowiczowi, Janowi Gyurcsákowi, Władysławowi Janikowi, Tadeuszowi Rojkowi, Ludwikowi Sikorze i Antoniemu Suchońskiemu, (c. k. Rada szk. krajowa z dnia 31. stycznia 1907 l. 4.462).

C. k. Rada szk. krajowa rozp. z dnia 29. stycznia 1907 l. 2.270 i z dnia 2. lutego 1907 l. 4.004, zamianowała kandydatów stanu nauczycielskiego Rudolfa Wacka i Jana Wowczaka zastępcami nauczycieli w tutejszym zakładzie.

J. E. Pan Minister W. i O. reskryptem z dnia 15. kwietnia 1907 l. 11.226 udzielił zast. naucz. Ferdynandowi Bromowiczowi z powodu choroby urlopu na czas od 20. lutego do końca r. szk. 1906/7. (C. k. Rada. szk. krajowa z dnia 29. kwietnia 1907 l. 17.869).

II.

Lektura w klasach wyższych.

Język łaciński.

Klasa V. T. Livii ab urbe condita — lib. I. et XXII. Ovidii Metam. (według wydania Skupniewicza), 5, 13, 22, 25. a) i b). Trist. 10.

Klasa VI. a) Sallustii De bello Iugurthino. b) Vergilii Bucol. I. i V., Georg. V., VI. Aen. I. i VI. c) Ciceronis in Catilinam or. I. IV.

Klasa VII. a) Ciceronis De imperio Cn. Pompei, In Verrem IV, V, (w oddz. I), Cato maior de senectute, b) (w oddz. II), Verg. Aen. II, VI, VII. (lekt. dom).

Klasa VIII. Horatius: Carm. I. 1, 2, 3, 4, 6, 8, 10, 14, 20, 21, 22, 24, 35, 37; II. 2, 3, 7, 10, 14, 16, 17, 18; III. 1, 2, 4, 8, 13, 18, 21, 30; IV. 1, 3, 4, 5, 7; Epod. 4, 6, 7, 10, 16; Satir. I. 1, 9; II. 6; Serm. I. 1, 2.

Tacitus: Annales I. 1—15. 31—49, 53, 55—69, 72, II. 41—43. 53—55, 69—83, III. 1—9, IV. 1—9, 34—35, 37—42, 57—59, XV. 38—45. Lekt. dom. Germania.

Język grecki.

Klasa V. Oddział I. Xenofont, (według Chrestomatyi Fiderera, Anab. ust. 1, 7 i 13. Cyrop. 1, 2 i 4. Homera Iliady pieśń I i II. Oddział II. Xenofonta Anab. 1—6, 7 (pryw. lekt.), 8 i 11.

Z pamiętników Sokratesa: a) Herkules na rozstajnych drogach, b) O wartości przyjaciół. — Homera Iliady kl. I i II. (1—250).

Klasa VI. a) Homera Iliady pieśń VI, IX, XVI, XVIII, XXII i XXIV. b) Herodota ks. VII, 1—6, 7—22, 33—39, 44—47, 54—57, 100, 131—134, 138—144, 172—176, 198—238; ks. VIII. 1—26, 40—44, 49—67, 70—96, 121—125, 140—144. (w oddziale I). c) Xenofonta Memor. Obrona Sokratesa cz. I i II, Herkules na rozstajnych drogach (w oddziale II).

Klasa VII. a) Demostenesa I. mowa Olintyjska, I. Filipika, Mowa za utrzymaniem pokoju, b) Homera Odyssei pieśń I. (1—88), V, VII, IX, XI, XIV, XV; VIII (lektura domowa).

Klasa VIII. Platon: Apologia, Kryton, końcowe ustępy z Fedona; Sofokles: Edyp król; Homer: wybrane ustępy z Odyssei. W tłóm. Prometeusa Aischylosa, Antygonę Sofoklesa, Medeę Eurypidesa.

Język polski.

Klasa V. Czytanie wzorów (częścią w szkole, częścią w domu), według wypisów Próchnickiego, poznanie ważniejszych rodzajów poezyi i prozy, tudzież tropów i figur. Przeczytano w całości w szkole: Pana Tadeusza, Grażynę, Ojca Zadżumionych Słowackiego, Makbeta Szekspira, Kazanie o miłości Ojczyzny Skargi. W całości czytano w domu: Wiesława Brodzińskiego, Maryę Malczewskiego, Zemstę, Fredry, Latarnika Sienkiewicza. Uczniowie zdolniejsi czytali w domu i zdawali w szkole sprawę z utworów: Mickiewicza, Słowackiego, Pola, Sienkiewicza i innych. Wiadomości historyczno-literackie o czytanych pisarzach obszerniej. Deklamacye z najpiękniejszych ustępów z utworów poetyckich, zamieszczonych w książce szkolnej.

Klasa VI. Lekturę wypisów szkolnych uzupełniono czytaniem w całości w szkole: Trenów, Odprawy posłów Kochanowskiego, Kazań Sejm. Skargi, Satyr i bajek (20 wybranych) Krasickiego, Sarmatyzmu Zabłockiego, Powrotu posła Niemcewicza. Obowiązkowo czytano w domu: Trylogię i Krzyżaków Sienkiewicza, Pamiętniki Paska, Heidensteina, Kitowicza, Listopad Rzewuskiego, Powrót do gniazda Kraszewskiego, Fircyka w zalotach Zabłockiego, Pana Podstolego Krasickiego. Nadto pilniejsi uczniowie uzupełniali tę lekturę w miarę postępu jej w klasie celniejszemi dziełami, krytykami Tamowskiego, Tretiaka, Chmielowskiego i Brücknera; oprócz tego czytali z nowszej literatury wskazane powieści np. Reymonta, Żeromskiego i t. p.

Klasa VII. Celniejsze dzieła literatury narodowej od końca XVIII w. do Słowackiego włącznie. Uzupełnienie nauki szkolnej czytaniem w całości w szkole: Barbary Radziwiłłówny Felińskiego, Dziadów Mickiewicza, Ballad, Sonetów, Konrada Wallenroda, Maryi Malczewskiego, Ducha od stepu Zaleskiego, Ślubów panieńskich Fredry, Balladyny, Kordyana, Anhellego; w domu: pozostałych utworów Mickiewicza i Słowackiego (z wyj. dzieł pośmiertnych), Zamku Kaniowskiego, Sobótki, Króla Zamczyska Goszczyńskiego, trzech komedyi Fredry. Historya literatury jak w kl. VI. — ciąg dalszy do Słowackiego włącznie.

Klasa VIII. Celniejsze dzieła literatury narodowej według Wypisów Tarnowskiego i Próchnickiego w. XIX. od Kordyana Słowackiego, aż do doby dzisiejszej. Uzupełnienie nauki szkolnej czytaniem w całości wszystkich dzieł Słowackiego, Krasińskiego, Korzeniowskiego Żydów, Mnicha. Pilniejsi uczniowie czytali nadto dzieła Kraszewskiego, Rzewuskiego, Żeromskiego, Sienkiewicza, Siemieńskiego, Asnyka, Wyspiańskiego Prusa, Szekspira. Celniejsze dzieła krytyczne, nadto wybitniejsze dzieła obce. Historya literatury od Kordyana Słowackiego do najnowszych czasów.

Język niemiecki.

Klasa V. Lektura i swobodniejsza reprodukcya ustępów z Wypisów Ippoldta i Styli, a mianowicie:

Oddział I.: a) lektura szkolna: 2, 3, 7, 17—29, 37, 43, 44, 47, 49, 51, 57, 58, 65, 66, 70, 78, 79, 83, 85—87, 90, 98, 107, 113, 129 i 130; b) lektura domowa: 6, 9, 10, 13, 31, 34—36, 38, 50, 63, 68, 77, 80, 81, 92, 94, 111 i 115. c) Utworów poetycznych uczyli się uczniowie na pamięć: Schiller: „Die Kraniche des Ibykus“ „die Bürgschaft“, „Der Graf von Habsburg“, Uhland: „Der Schenk von Limburg“.

Oddział II.: a) lektura szkolna: 2, 3, 5, 10, 13, 19, 22, 23, 25, 26, 27, 29, 30, 31, 33, 35, 38, 39, 44, 49, 50, 51, 54, 65, 72, 75, 76, 85, 86, 94, 100, 113, 114, 117; b) lektura domowa: Goethe: Balladen, Schiller: „Balladen“ — a z podręcznika ust. 7, 41, 55, 74, 80, 81, 90, 97, 107, 115, 116; c) na pamięć: Schiller Die Kraniche des Ibykus“, „der Taucher“, „die Bürgeschaft“, Müller: „Der Mönch von Heisterbach“.

Klasa VI. Lektura na podstawie Wypisów Ippolda i Styli.

Nadto czytano: Geothego: Hermann und Dorothea oraz Schillera: Wilhelm Tell (wyd. Graesera).

Klasa VII. Zamiast wyczerpanych Wypisów Wernera i Petelenza czytano w wydawnictwach szkolnych Graesera następujące dzieła: Schiller: Wallenstein, Räuber, Wilhelm Tell, Maria Stuart, Ausgewählte Gedichte; Goethe: Egmont, Ausgewählte Gedichte; Porger: Moderne, deutsche Prosa (V. 1. Velhagen et Klasing).

Klasa VIII. Treściwy pogląd na dzieje piśmiennictwa niemieckiego ze szczególnem uwzględnieniem pierwszego okresu rozkwitu i epoki klasycznej do śmierci Goethego. Czytano Goethego: Iphigenie auf Tauris i Fausta (część pierwszą), Schillera: Wallenstein.

III.

Wykaz książek szkolnych na rok szkolny 1907|1908.

KLASA I.

Religia: Wielki Katechizm religii katolickiej, Kraków 1903. Opr. 60 hal. Ks. Jougan, Liturgika, wydanie 3. Lwów 1906. Opr. 1·40 K. — **Język łaciński:** Samolewicz, Zwięzła gramatyka języka łacińskiego. Wydanie 2—5. Lwów 1903. Opr. 1 K. — Steiner i Scheindler, Ćwiczenia łacińskie dla I. klasy. Wydanie 4. Lwów 1905. Opr. 1 K. 50 h. — **Język polski:** Konarski, Zwięzła gramatyka języka polskiego. Lwów 1902. Opr. 50 h. — Próchnicki i Wójcik. Wypisy polskie dla I. klasy. Wydanie 3—4 Lwów 1905. Opr. 1 K. 50 h. — **Język niemiecki:** German i Petelenz, Cwiczenia niemieckie dla I. klasy. Wydanie 6. Lwów 1906. Opr. 1 K. 80 h. — **Geografia:** Romer, Geografia. Wydanie 2. Lwów 1907. Opr. 1 K. 40 h. — **Matematyka:** Kranz, Arytmetyka i Algebra Cz. I. na kl. I. i II. Kraków 1904. Opr. 1 K. 80 h. — Kranz, Geometrya poglądowa. Część I. Kraków 1907. Opr. 1 K. 30 h. — **Historya naturalna:** Nussbaum-Wiśniowski, Wiadomości z zoologii dla niższych klas szkół średnich. Lwów 1906. Opr. 3 K. 20 h., Rostafiński, Botanika szkolna na kl. niższe. Wyd. 1—5. Kraków 1904. Opr. 2 K. 30 h.

KLASA II.

Religia: Jak w klasie I. — **Język łaciński:** Samolewicz, Gramatyka jak w klasie I. — Steiner i Scheindler. Ćwiczenia łacińskie dla II. klasy. Lwów 1905. Opr. 2 K. — **Język polski:** Małecki, Gramatyka języka polskiego szkolna. Wydanie 9. i 10. Lwów 1906. Opr. 2 K. 40 h. — Próchnicki i Wójcik, Wypisy polskie dla II. klasy Wydanie 1—3. Lwów 1905. Opr. 1 K. 80 h. — **Język niemiecki:** German i Petelenz, Ćwiczenia niemieckie dla II. klasy. Wydanie 4. Lwów 1904. Opr. 2 K. 20 h. — **Geografia i historya powszechna:** Baranowski i Dziedzicki, Geografia powszechna w opracowaniu Romera. Wydanie 11. Lwów 1906. Opr. 2 K. 80 h. — Semkowicz, Opowiadania z dziejów powszechnych. Cz. I. Wydanie 3, Lwów 1907. Opr. 2 K. — **Matematyka:** jak w I. klasie. — **Historya naturalna:** jak w I. klasie.

KLASA III.

Religia: Ks. Dąbrowski, Historya biblijna zakonu starego. Wydanie 1—4. Stanisławów 1899. Opr. 1 K. 40 h. Liturgika jak w I. klasie. — **Język łaciński:** Samolewicz-Sołtysik, Gramatyka języka łacińskiego. Część II. Wydanie 5—8. Lwów 1906. Opr. 2 K. 40 h. Próchnicki, Ćwiczenia łacińskie dla klasy III. Wydanie IV. Lwów 1903. Opr. 1 K. 60 h. — Cornelius Nepos. Wydanie 3. Kłaka. 1 K. 30 h. — **Język grecki:** Ćwikliński, Gramatyka języka greckiego. Wydanie 3. Lwów 1902. Opr. 3 K. 40 h. — Taborski-Winkowski, Ćwiczenia greckie. Lwów 1905. Wydanie 2. Opr. 2 K. 80 h. — **Język polski:** Małecki, jak w klasie II. — Czubek-Zawiliński, Wypisy polskie dla III. klasy Lwów 1904. Wydanie 2. Opr. 2 K. — **Język niemiecki:** German i Petelenz, Ćwiczenia niemieckie dla klasy III. Wydanie 3. Lwów 1902. Opr. 2 K. 40 h. — Petelenz, Deutsche Grammatik. Wydanie 2. Lwów 1904. Opr. 1 K. 80 h. **Geografia i historya powszechna:** Baranowski i Dziedzicki, jak w klasie II. — Semkowicz, Opowiadania z dziejów powszechnych. Część II. Wydanie 2. Lwów 1905. Opr. 2. K. — Rawer, Dzieje ojczyste. Wydanie 3. Lwów 1904. Opr. 2 K. **Matematyka:** — Kranz, Arytmetyka i algebra. Część II. Kraków 1904. Opr. 1 K. 80. h. — Močnik-Maryniak, Geometrya poglądowa. Część II. Wydanie 3—6.

Lwów 1902. Opr. 1 K. 50 h. — **Fizyka:** Kawecki i Tomaszewski, Fizyka dla niższych klas szkół średnich. Wydanie 5. Kraków 1906. Opr. 2 K. — **Historya naturalna:** Wiśniowski, Wiadomości z mineralogii dla klas niższych. Lwów 1903. Opr. 1 K. 60 h.

KLASA IV.

Religia: Ks. Dąbrowski. Historya biblijna zakonu nowego Wydanie 3. Stanisławów 1892. Opr. 1 K. 60 h. — **Język łaciński:** Samolewicz-Sołtysik, Gramatyka jak w klasie III. — Próchnicki, Ćwiczenia łacińskie dla klasy IV. Wydanie 3. Lwów 1905. Opr. 2. K. — Caesar, Commentarii de bello Gallico. Wyd. Terlikowski. Opr. 1 K. 40 h. — Ovidius. Wyd. Skupniewicz. 1 K. 60 h. — **Język grecki:** jak w klasie III. — **Język polski:** Małecki, Gramatyka jak w klasie II. — Czubek-Zawilinski, Wypisy polskie dla IV. klasy. Wydanie 2. 1906. Opr. 2 K. 40 h. — **Język niemiecki:** German-Petelenz: Ćwiczenia niemieckie dla IV. klasy. Wydanie 3. Lwów 1905. Opr. 2 K. 60 h. Petelenz, Deutsche Grammatik, jak w klasie III. — **Geografia i historya powszechna:** Semkowicz, Opowiadania z dziejów powszechnych. Część III. Wydanie 2. Lwów 1899. Opr. 2 K. — Benoni-Majerski, Geografia austr.-węgierskiej monarchii. Wydanie 5., zmienione i przerobione przez B. Baranowskiego. Lwów 1906. Opr. 1 K. 20 h. Rawer, dzieje ojczyste. Wydanie 3. Lwów 1904. Opr. 2 K. — **Matematyka:** Jak w klasie III. — **Fizyka:** Kawecki i Tomaszewski, jak w klasie III.

KLASA V.

Religia: Ks Jougan, Katolicka dogmatyka ogólna. Lwów 1898. Opr. 2 K. — **Język łaciński:** Livius. Wyd. Zingerle-Majchrowicz. Opr. 2 K. — Ovidius. Wyd. Skupniewicza. Opr. 1 K. 60 h. — Samolewicz-Sołtysik: Gramatyka języka łacińskiego, jak w klasie III. **Język grecki:** Fiderer, Chrestomatya z pism Xenofonta. Wydanie 3. Lwów 1902. Opr. 2 K. 40 h. — Homera Iliada Wyd. Christ.-Fischer. Opr. 3 K. Ćwikliński, Gramatyka jak w klasie III. — **Język polski:** Próchnicki: Wzory poezyi i prozy. Wydanie 3. Lwów 1906 Opr. 3 K. — **Język niemiecki:** Julius Ippoldt u. Adolf Stylo: Deutsches Lesebuch für die oberen Klassen der Galizischen Mitelschulen. I. Teil. V. Klasse (Lwów 1905). Opr. 4 K. — **Geo-**

grafia i historya powszechna: Zakrzewski, Historya powszechna. Część I. Wydanie 4. Kraków 1902. Opr. 2 K. 40 h. — **Matematyka:** Dziwiński, Zasady algebry. Wydanie 3. Lwów 1906. Opr. 4 K. — Močnik-Maryniak, Geometrya dla wyższych klas. Wydanie 6. Lwów 1906. Opr. 4 K. — **Historya naturalna:** Wiśniowski, Mineralogia i geologia. Wydanie 2. Lwów 1906. Opr. 3 K. — Rostafiński, Botanika szkolna dla klas wyższych. Wydanie 2. przerobione. Kraków 1901. Opr. 3 K.

KLASA VI.

Religia: Ks. Jougan, Dogmatyka szczegółowa. Lwów 1901. Opr. 2 K. — **Język łaciński:** Sallustius, Jugurtha. Wyd. Linker-Sołtysik. Opr. 70 h. — Vergilius. Wyd. Eichler-Rzepiński. Opr. 1 K. 40 h. — Cicero. In Catilinam, wyd. Nohl-Bednarski. Opr. 1 K. 20 h. — Samolewicz-Sołtysik, Gramatyka jak w klasie III. — **Język grecki:** Fiderer, Chrestomatya z pism Xenofonta, jak w klasie V. — Homera Iliada. Wyd. Christ-Fischer. Opr. 3 K. Herodot. Wyd. Scheindler-Terlikowski. Opr. 2 K. — Ćwikliński, Gramatyka jak w klasie III. — **Język polski:** Tarnowski i Wójcik. Wypisy polskie. Część I. Wydanie 3. Lwów 1903. Opr. 3 K. 30 h. — **Język niemiecki:** Ippoldt u. Stylo. Deutsches Lesebuch. II Teil. VI. Klasse Lwów 1906. Opr. 4 K. — **Geografia i historya powszechna:** Zakrzewski, Historya powszechna. Część I. Wydanie 4. Kraków 1902. Opr. 2 K. 40 h. — Zakrzewski, Historya powszechna. Część II. Wydanie 4. Kraków 1906. Opr. 2 K. 40 h. — Zakrzewski, Historya powszechna. Część III. Kraków 1903. Wydanie 2. Opr. 2 K. 80 h. — Lewicki, Zarys dziejów Polski i krajów ruskich. Wydanie 3. Kraków 1901. Opr. 3 K. — **Matematyka:** Dziwiński, Zarys algebry. Močnik-Maryniak, Geometrya jak w klasie V. — Kranz, Logarytmy. Kraków 1902. Opr. 1 K. 20 h. Kranz, Zbiór zadań matematycznych dla klas wyższych. Wydanie 2. Kraków 1905. Opr. 3 K. 50 h. — **Historya naturalna:** Petelenz, Zoologia dla klas wyższych szkół średnich. Wydanie 2. Lwów 1900. Opr. 3 K.

KLASA VII.

Religia: Ks. Szczeklik, Etyka katolicka. Wydanie 3. Tarnów 1903. Opr. 1 K. 80 h. — **Język łaciński:** Cicero, In Verrem IV.

Nohl-Jędrzejowski. Laelius. Wydanie Nohl-Bednarski. Opr. 60 h. — Vergilius. Wydanie Eichler-Repivski. Opr. 1 K. 40 h. — Samolewicz-Sołtysik, Gramatyka jak w klasie III. — **Język grecki:** Homera Odyssea. Wyd. Christ-Jezienicki. Opr. 2 K. 40 h. — Demostenes. Wyd. Wotke-Schmidt. Opr. 1 K. 40 h. — Ćwikliński, Gramatyka jak w klasie III. — **Język polski:** Wypisy polskie Tarnowskiego i Próchnickiego. Część II. Wydanie 3. Lwów 1906. Opr. 3 K. 60 h. — **Język niemiecki:** Ippoldt u. Stylo, Deutsches Lesebuch Część III. Lwów 1907. Opr. 4 K. **Geografia i historya powszechna:** Zakrzewski, Historya powszechna. Część III. Kraków 1903. Wydanie 2. Opr. 2 K. 80 h. — Lewicki, Zarys dziejów Polski i krajów ruskich. Wydanie 3. Kraków 1901. Opr. 2 K. — **Matematyka:** jak w klasie VI. — **Fizyka:** Kawecki i Tomaszewski, Fizyka dla wyższych klas. Wydanie 4. Kraków 1906. Opr. 3 K. 40 h. — Tomaszewski, Chemia. Wydanie 4. Kraków 1905. Brosz. 70 h. — **Propedeutyka filozofiiczna:** Nuckowski, Początki logiki ogólnej. 1903. Opr. 2 K.

KLASA VIII.

Religia: Ks. Jougan, Historya Kościoła katolickiego. Wydanie 2. Lwów 1900. Opr. 2 K. — **Język łaciński:** Horatius. Wyd. Dolnicki-Librewski 1 K. 50 h. — Tacitus, Annales I. Wyd. Müller-Staromiejski. — Agricola. Wyd. Kornitzera. Samolewicz-Sołtysik, Gramatyka języka łacińskiego, jak w klasie III. — **Język grecki:** Platon, Apologia, Protagoras. Wyd. Christ-Lewicki. Opr. 1 K. — Sofokles. Antygona Wyd. Szubert-Majchrowicz. Opr. 1 K. 12 h. — Homera Odyssea, jak w klasie VII. — Ćwikliński, Gramatyka, jak w klasie VII. — **Język polski:** Wypisy polskie Tarnowskiego i Próchnickiego. Część II. Wydanie 2. Lwów 1896. Opr. 3 K. 60 h. — **Język niemiecki:** 1) Petelenz-Werner. Deutsches Lesebuch für die VIII. Klasse. Lwów 1894. — **Geografia i historya powszechna:** Głąbiński-Finkel, Historya i statystyka austryacko-węgierskiej monarchii. Wydanie 2. Lwów 1904. Opr. 2 K. — Lewicki, Zarys dziejów Polski i krajów ruskich. Wydanie 3. Kraków 1901. Opr. 2 K. — **matematyka:** jak w klasie VI. — **Fizyka:** jak w klasie VII. — **Propedeutyka filozoficzna:** Lindner-Kulczyński. Wykład psychologii. Wydanie 2. Kraków 1906. Opr. 2 K.

IV.

Tematy wypracowań piśmiennych.

a) W języku polskim.

KLASA Va.

1) Jak zamierzam spędzić rok szkolny. (W formie listu do kolegi) (dom.). — 2) Jak sobie wyobrażali Grecy wpływ bogów na losy i czyny ludzi. (Na podstawie Iliady) (szk.). — 3) Zły do urazy bierze przestrogę, mądry do poprawy (dom.). — 4) Hrabia i Tadeusz jako przedstawiciele dwu różnych wyobrażeń (szk.). — 5) Jaką rolę w „Grażynie“ spełnia Rymwid? (dom.). — 6) Respice finem (szk.). — 7) Wykazać pierwiastki epiczny i liryczny w powieści poetycznej Słowackiego p. t.: „Ojciec Zadżumionych“ (dom.). — 8) Fortuna kołem się toczy (dom.). — 9) Opis krakowskiego wesela (szk.). — 10) Najgłówniejsze znamiona poezyi lirycznej (dom.). — 11) Podać tok myśli wiersza Adama Asnyka p. t.: „Echo kołyski“ (szk.). — 12) Paulatim summa petuntur (dom.). — 13) Jakie powody skłoniły Makbeta do brodni? (szk.). — 14) Charakterystyka Papkina w komedyi Fredry p. t.: „Zemsta“ (szk.).

KLASA Vb.

1) Wakacye w mieście a na wsi (dom.). — 1) Postać Hektora (szk.). — 3) Opis Krakowa (dom.). — 4) Zapatrywania Sędziego i Podkomorzego na wychowanie młodzieży (szk.). — 5) Sposób obradowania w „Panu Tadeuszu“ (dom.). — 6) Uczta na cześć wodzów polskich w „Panu Tadeuszu“ (szk.). — 7) Uczucia Ojca Zadżumionych (dom). — 8) Rozwój terytoryalny Rzymu. (Na podstawie lektury Liwiusza (dom.). — 9) Tło historyczne w „Grażynie“ (szk.). — 10) Zwyczaje ludowe w „Wiesławie“ (dom.). — 11) Streścić satyrę Krasickiego p. t.: „Marnotrawstwo“ (szk.). — 12) Temat dowolny na podstawie lektury domowej (dom.). —

13) Dlaczego Makbet jest postacią tragiczną? (szk.). — 14) Typy narodowe w „Zemście“ (dom.).

KLASA VIa.

1) Pierwsza wojna domowa w Rzymie (dom.). — 2) O ile wyłania się postać Reja z jego utworów (szk.). — 3) „Służmy poczciwej sprawie, a jak kto może, niech ku pożytku dobra wspólnego pomoże“. (Koch.) (dom.). — 4) Wpływ ruchu polit. na rozwój literatury pol. w XVI w. (szk.) — 5) Przepowiednie o opadku Polski u pisarzy pol. XVI. w. (dom.). — 6) Antenor wzór prawego obywatela (szk.). — 7) „Kazania sejmowe“ jako czyn obywatelski Ks. P. Skargi (dom.). — „Obrona Częstochowy“ (Potop) (szk.). — 9) „Lament“ Starowolskiego a „Kazania sejmowe“ Skargi (dom.) — 10) „Kto garstką ziemię znosi, góry się doczeka, Z kropli za kroplą z czasem uzbiera się rzeka“ (szk.). — 11) Ideał prawego obywatela na tle „Żywotu poczciwego człowieka“ i na tle „Pana Podstolego“. Porównanie. (dom.). — 12) Stosunek Krzyżaków do Polski ne tle pow. Sienkiewicza p. t.: „Krzyżacy“ (szk.). — 13) Warszawa w XVIII. w. w oświetleniu satyr Krasickiego i Naruszewicza (dom.). — 14) Znaczenie „Powrotu posła“ jako broszury politycznej (szk.).

KLASA VIb.

1) Znaczenie rzek dla kultury (dom.). — 2) Przyczyny wzrostu oświaty i rozwoju literatury polskiej w drugiej połowie XVI. w. (szk.). 3) Człowiek dobrze wychowany. (Według „Dworzanina“ Górnickiego (dom.). 4) Początki chrześcijaństwa w Rzymie (szk.). — 5) „Z jakim przestajesz, takim się stajesz“ (dom.). — 6) Jaką czuł boleść Kochanowski po stracie Urszulki i skąd przyszło nań ukojenie? (szk.). — 7) Ideał miłości ojczyzny w „Kazaniach Sejmowych“ ks. Skargi (dom.). — 8) Pierwsza wyprawa Krzyżowa i jej następstwa (szk.). — 9) Królowie polscy w Trylogii Sienkiewicza (dom.). — 10) Przyczyny upadku literatury polskiej w XVII w. a powolny jej wzrost w w. XVIII. (szk.). — 11) Konfederacya barska na tle pow. Rzewuskiego p. t.: „Listopad“ (dom.). — 12. Kra-

sicki jako satyryk (szk.). — 13) Znamienne cechy literatury w XVIII. w. (dom.).

14) „Cierp i pracuj! i bądź dzielny,
„Bo twój naród nieśmiertelny;
„My umarłych tylko znamy,
„A dla ducha trumn nie mamy (szk.) Słowacki.

KLASA VIIa.

1) „Walczmy dzielnie, bo życie tutaj bojowaniem,
„Im więcej blizn, tem śmielej przed hetmanem staniem". (Zaleski) (dom.).

2) Kajetan Koźmian a Franc. Morawski w walce klasyków z romantykami (szk.). — 3) Najsroższa niewola, gdzie wszystkim wszystko wolno (dom.). — 4) Treść i znaczenie wiersza Mickiewicza p. t.: „Romantyczność" (szk.).

5) „Razem młodzi przyjaciele!
„W szczęściu wszystkiego są wszystkich cele". („Oda do młodości"). (Forma rozprawki) (dom.).

6) Czemu „Pan Tadeusz" jest epopeją a nie sielanką tylko? (szk.). — 7) Bajronizm w „Maryi" Malczewskiego (dom.). — 8) Ukraina w poezyi polskiej. (Zaleski, Malczewski, Goszczyński) (dom.).

9) „Jak kwiat, nie wczas gdy rozkwita,
„Rychło uschnie na krzewinie:
„Tak myśl, młodo nie rozwita,
„Już się nigdy nie rozwinie". (B. Zaleski: „Duma ukraińska") (szk.). — 10) Harfiarze w „Lilli Wenedzie" a Wajdelota w „Konradzie Wallenrodzie" (dom.).

KLASA VIIb.

1) „Wielkości! komu nazwę twą przydano,
„ten tęgich sił odżywia w sobie moce
„i duszą trwa, wielekroć powołaną,
„świecącą w długie narodowe noce;
„więc, choć jej świeży grób opłakiwano,
„przemoże Śmierć i trumien głaz zdruzgoce;

„powstanie z martwych na narodu czele
„w nieśmiertelności królować kościele. (Wyspiański: „Kaz. W.“) (dom.).

2) Postacie klasyków z pierwszych kilkudziesięciu lat XIX wieku (szk.).

3) „Długoby mówić, przechodzić okropnie
„Wszystkie od chwały do niewoli stopnie,
„Dosyć jest wiedzieć, że nikt nie zagrzebie
„Ducha swe biedy, chyba on sam siebie!
„Bo własne tylko upodlenie ducha
„Ugina wolnych szyje do łańcucha. (dom.).

4) Pierwiastek osobisty w balladach Mickiewicza (szk.). — 5) Postać Halbana w „Konradzie Wallenrodzie“ (dom.). — 6) Maciejowice a Chersoneje. (Szkic porównawczy na podstawie lektury Demostenesa) (dom.). — 7) Działalność narodowa Mickiewicza po roku 1830. (szk.). — 8) Temat dowolny na podstawie lektury domowej (dom.). — 9) Powieści poetyczne Słowackiego w pierwszej epoce twórczości (szk.). — 10) Rozwinąć myśl, zawartą w słowach Kordyana:

„Pomyśleć tak — i nie chcieć? o hańbo, o wstydzie!
„Pomyśleć tak — i nie módz? w szmaty podrę łono.
„Nie módz, to piekło (dom.).

KLASA VIII.

1) Geneza i znaczenie „Kordyana“ Słowackiego (dom.). — 2) Kwestya fatalizmu w „Lilli Wenedzie“ (szk.). — 3) Wizya Pankracego i jej znaczenie (dom.). 4) Charakterystyka II. okresu twórczości Juliusza Słowackiego (szk.). — 5) Historyozofia Krasińskiego dom.). — 6) Suae quisque fortunae ipse faber est (dom.). — 7) Poezya emigracyjna (Szk.). — 8) Rozwój powieści (dom.).

b) W języku niemieckim.

KLASA Va.

1) Steinkohle und Diamant. Vergleichung mit besonderer Berücksichtigung des Wertes für den Menschen (dom.). 2) Das

Reisen sonst und jetzt. (Nach der Schullektüre) (szk.). — 3) Der Handel der alten Welt. (Im Anschlusse an die Schullektüre und an den Unterricht in der Weltgeschichte) (dom.). — 4) Die Veranlassung zur Gründung Roms. Eine Erzählung nach Uhlands „Ver sacrum“ (szk.). — 5) Tłómaczenie z języka polskiego (szk.). — 6) Gedanken am Neujahrsabend (Eine Betrachtuug (dom.). — 7) Każdy z uczniów otrzymał osobny temat na podstawie lektury prywatnej (szk.). — 8) Wann ist die Freundschaft für uns ein hohes Gut? (dom.). — 9) Das Sennenleben in den Alpen. (Auf Grund der Schullektüre) (szk.). — 10) Eine Übersetzung aus dem Polnischen (dom.). — 11) Möros auf dem Rückwege nach Syrakus (auf Grund von Schillers Bürgschaft (szk.). — 12) Geringes ist die Wiege des Grossen (dom.). — 13) Inhaltsangabe des polnischen Gedichtes „Wiesław“ von Brodziński (szk.). — Hat Hannibal seinem Schwur, stets ein Feind der Römes zu bleiben, treu gehalten? (dom.).

KLASA Vb.

1) Ein Ausflug auf den Kościuszko-Hügel (dom.). — 2) Die Krakauer Tuchhalle (szk.). — 3) Rede des Orgetorix in der Versammlung seirer Landsleute. (Nach Cäsars „bellum Gallicum“ I. 1—6) (dom.). — 4) Mein Freund und ich auf dem Krebsfang. (Nach dem Schulbuch) (szk.). — 5) Morgenstunde führt Gold im Munde (dom.). — 6) Wichtigkeit der Wälder (szk.). — 7) Inhaltsangabe des Gedichtes: „Die Bürgschaft“ (dom.). — 8) Die olympischen Spiele. (Nach dem Lesebuche) (dom.). — 9) Die Schlacht bei Kunaxa. (Nach Xenophon.) (szk.). — 10) Eine Übersetzung aus dem Polnischen (dom.). — 11). Wie sah ein griechisches Theater in der Meissener Fürstenschule (szk.). — 13) Entstehung der Erde (dom.). — 14) Die sieben Weltwunder des klassischen Altertums (szk.).

KLASA VIa.

1) Gedankengang in „Hektors Abschied“. (Nach Schiller) (dom.). — 2) Die Sage von der Gründung Roms (szk.). — 2) Roland (Inhaltsangabe) (dom.). — 4) Jeder ist seines Glückes Schmied

(szk.). — 5) In welchem Lichte erscheint uns das Verhältnis zwischen Hermann und seiner Mutter. (Auf Grund des 4. Gesanges von Hermann und Dorothea" (dom.). — 6) Der Nachtwächter von Eschenreut. (Auf Grund der Schullektüre) (szk.). — 7) Die Teilung der Erde (nach Schiller) (szk.). — 8) Goethe in Leipzig (dom.). — 9) Lohengrin (Inhaltsangabe auf Grund der Schullektüre) (szk.). — 10) Parallele zwischen Heines „Lorelei" und Hoethes Ballade der „Fischer" (szk.). — 11) Inwiefern entspricht Hermanns patriotische Hesinnung unseren Idealen? (dom.). — 12) Die Mittelmässigen (nach Seidel) Gedankendang (szk.). — 13) Goethe in Dresden (Inhaltsangabe (dom.). — 14) Kurze Inhaltsangabe von Goethes Hermann u. Dorothea (dom.).

KLASA VIb.

1) Inhaltsangabe der Ballade Schillers: „Der Taucher" (dom.). — 2) Die Sprache der Tiere (szk.). — 3) Reineke Fuchs. (Inhaltsangabe) (dom.). — 4) Inhaltsangabe des I. Gesanges von Goethes „Hermann und Dorothea" (szk.). — 5) Wesen, Ausbreitung und Entstehung der Kultur (dom.). — 6) Ist die Handlungsweise des. Jünglings in Schillers Ballade: „Der Kampf mit dem Drachen in vollem Sinne des Wortes heldenhaft zu nennen? (szk.). — 7) Oströmische Gesandte am Hofe Attilas (szk.). 8) Inhaltsangabe des VIII Gesanges von Goethes Hermann u. Dorothea (dom.). — 9) An meine Mütter (nach Heine). — 10) Gedankengang des Gedichtes; „Das Glück von Edenhall" (dom.). — 11) Parallele zwischen Heines „Lorelei" u. Goethes Ballade: „Der Fischer". (szk.). — 12) Missbrauch geistiger Getränke (dom.). — 13) Wie ich in Patagonien mein Haus baute (Inhaltsangabe) (szk.). — 14) Lessings Studienjahre (dom.).

KLASA VIIa.

1) „Nicht der ist auf der Welt verwaiset,
„Dem Vater und Mutter gestorben,
„Sondern der für Herz und Geist
„Keine Lieb und kein Wissen erworben. (Fr. Rückert (dom.).
2) Götz v. Berlichingens letzte Schicksale. (Auf Grund von

Goethes gleichn. Drama) (szk.). — 3) Hochmut kommt vor dem Fall. (Nachgewiesen an Beispielen aus der Geschichte) (dom.). — 4) Welche Ansicht vom Kriegerstande haben die Hauptfiguren in „Wallenstein Lager“ (szk.). — 5) Każdy z uczniów otrzymał osobny temat na podstawie lektury prywatnej (dom.). — 6) Welche geschichtlichen Tatsachen liegen der Trilogie des Sienkiewicz zu Grunde? (dom.). — 7) Principiis obsta, sero medicina paratur... nachgewiesen an Wallenstein (szk.). — 8) Welche Ähnlichkeiten und Gegensätze ergeben sich bei einem Vergleich zwischen Goethes „Götz v. Berlichingen“ und Schillers „Wilhelm Tell“. (dom.). — 9) Inhaltsangabe einer beliebigen polnischen Novelle (szk.). — 10) Von welchen verschiedenen Beweggründen werden nach Schillers Maria Stuart die Lords Leicester, Schrewsbury und Burleigh bei ihren Ratschlägen und Handlungen bestimmt? (dom.).

KLASA VIIb.

1) Praktische Erfolge der Physik (dom.). — 2) Worin offenbart sich in Goethes „Goetz v. Berl.“ Weisslingens Wankelmut (szkol.).

3) Arbeit und Fleiss, das sind die Flügel,
So führen über Strom und Hügel (dom.).

4) Der Rekrut in „Wallensteins Lager“ (szk.). — 5) Każdy z uczniów otrzymał osobny temat na podstawie lektury prywatnej (dom.). — 6) Der Ehrgeiz, eine Triebfeder zum Guten und zum Bösen. (Nachgewiesen an Beispielen aus der Geschichte (dom.). — 7) Die Räubercharaktere in absteigender Linie. (Nach Schillers „Räuber) dom.). — 8) Die beiden Piccolomini in Schillers „Wallenstein“ (szk.). — 9) Inwiefern hat der Auftritt zwischen Stauffacher und Gertrud in Schillers „Wilhelm Tell“ Bedeutung für die Handlung des Dramas (dom.). — 10) Der rechtliche Mann übt strenge Pflicht, doch ohne Härte, nachgewiesen an Ritter Paulet in Schillers „Maria Stuart“ (szk.).

KLASA VIII.

1) Iphigeniens Schicksale auf Tauris. (Nach Goethe) (dom.). — 2) Orest und Pylades. (Nach Goethe) (szk.). — 3) Rudolf von Habs-

burg, seine Stellung in der Geschichte Deutschlands und Österreichs (dom.). — 4) Wallensteins Lager, ein Zeitbild. (Nach Schiller) (szk.). — 5) Inwiefern war Schiller bestrebt, der idealen Liebe zwischen Max und Thekla, als psychologischem Problem, gerecht zu werden? (dom.). — 6) Die Piccolomini (Kurze Inhaltsangabe) (szk.). — 7) Kann Schillers „Wallenstein" als Schicksalstragödie bezeichnet werden? (dom.). — 8) Gedankengang von Wilhelm Tells Monolog in der hohlen Gasse bei Küssnacht. (Psychologische Begründung seiner Standpunkte (dom.). — 9) Fausts Seelenzustand vor dem Abschluss des Vertrages mit Mephistopheles (szk.).

c) Przy egzaminie dojrzałości.

1. **Z języka łacicińskiego:**
   a) Przełożyć na język polski: Tacitus, Annales, lib. VI, 50.
   b) Przełożyć na język łaciński ustęp z III kazania sejmowego ks. Piotra Skargi od: „I ta niezgoda . . . ." do: „. . . . . wszędzie nędzni, wzgardzeni ubodzy".
2. **Z języka greckiego:**
   Przełożyć na język polski Hom. Iliad. IX, 181—208.
3. **Z języka polskiego:**
   Jakim wpływom literackim ulegał Mickiewicz w czasie pisania „Dziadów".
4. **Z języka niemieckiego:**
   Geht Iphigenie aus den Lebenswirrnissen an Seele rein und unbefleckt hervor? (nach Goethes Iphigenie).
5. **Z matematyki:**
   a) Pewien robotnik zarabiał dziennie 2 K. 20 h., jego zaś żona 1 K. 50 h. Po pewnym czasie zarobili oboje razem 87 K. Ile dni pracował robotnik, a ile jego żona?
   b) W postępie arytmetycznym o różnicy d = 4 wynosi suma n pierwszych wyrazów 720; jeżeli do jej sumy dodamy jeszcze 10 dalszych wyrazów, to dostaniemy 1680. Napisać ten postęp!
   c) Dwa kąty trójkąta są dane równaniami:
   $$4^{tgx + tgy} = 8$$
   $$16^{tg^2x - tg^2y} = 8$$
   Znaleźć kąt trzeci!

V.

Stan zbiorów naukowych.

A. Biblioteka.

I. Dla nauczycieli.

Biblioteka dla nauczycieli liczy obecnie 855 dzieł. W roku ubiegłym wzrosła przez zakupno i dary o 82 dzieła.

H. Sienkiewicz: Na polu chwały. — Fr. Hočevar, Lehr- u. Übungsbuch der Geometrie für Untergymn. — Močnik-Spielmann, Geometrische Auschauungslehre für Untergymn. 2. Abt. — Rossmanith-Schober, Grundriss der Geometrie. — Vergilius M. Aeneis, rec. O. Güthling, Teubner. 3 egz. — Aleks Brückner: Mikołaj Rej 1905. — M. Czermiński, W Dalmacyi i Czarnogórze 1906. — Steiner-Scheindler, Ćwiczenia łacińskie dla kl. II. 1905. — T. Wiśniowski, Zasady mineralogii i geologii dla klas wyższych 1906. — Ćwikliński, Gramatyka j. greckiego 1902. — Winkowski-Taborski, Ćwiczenia greckie dla kl. III i IV 1905. — German i Petelenz, Ćwiczenia niemieckie dla kl. II 1904. — Plato, Laches erkl. Cron 1891. — Plato, Eutyphron erkl. Wohlrab 1900. — Plato, Protagoras erkl. Deutschle 1895. — Plato, Verteidigungsrede des Sokrates und Kriton erkl. Cron 1901. — Plato, Phaidon, erkl. Wohlrab 1895. — Tacitus, Das Leben des Agricola, erkl. Draeger 1905. — Tacitus, Germania, erkl. Wolff 1896. — Xenophons Agesilaos erkl. O. Güthling 1888. — Mellor, Höhere Mathematik 1906. — Tacitus Annalen erkl. Dr. Draeger-Becher. — Tacitus, Historien erkl. v. Heräus. — Ciceros, Pro Sex. Roscio erkl. Richter-Fleckeisen. — Ciceros, Divinatio in Q. Caecil. erkl. Richter-Ebenhard. — Ciceros In Verrem IV et V B. erkl. Richter-Ebenhard. — Ciceros De imperio Cn. Pompei Richter-Ebenhard. — Ciceros Pro Milone, Richter — Xenophon's Kyropädie erkl. Breitenbach 2 Theile. — Xenophon's Griechische Geschichte erkl. Büchsenschütz. — Xenophon's Memorabilien erkl. Kühner. — Demosthenes' Ausgewählte Reden erkl. Rehdanz — Blass. — Graetz Electricität 12. Aufl. — Lorentz Lehrbuch der Physik I Bd. — Tacitus, Dialogus de orat. erkl. Andresen. — K.

Fischer Descartes' Leben, Werke u. Lehre 1877. — K. Fischer. Kant u. seine Lehre 2. Bd. 1899. — K. Fischer, Geschichte der neueren Philosophie Bd. VIII i Art. Schopenhouer 1893 — K. Fischer Leibnitz's Leben, Schriften u. Lehre III Aufl. 1899. — Leunis, Synopsis der Zoologie 3. Aufl. II Bd. — Marenzeller, Normalien 2 Bd. — Schopenhauer, Sämtliche Werke v. Grisebach. 6 Bd. — Jerzykowski, Słownik do Neposa i Cezara. — Bielska Historya pedagogii 1889. — Kubala: St. Orzechowski (nauka i sztuka) — Porębowicz: Dante (Nauka i sztuka), — Brückner Dzieje języka polskiego (Nauka i sztuka), — Plato's, Gorgias erkl. Deutschl. — Cron. — Morawski, Tłum. Edypa króla Sofoklesa — Tokarski-Muniak: Geometrya część I i II. — Badowski Geometrya część I. — Maksymilian Gierymski nap. A. Sygietyński (Nauka i sztuka) — Biegeleisen Illustrowane dzieje literatury polskiej 4 tomy. — G. Boissier, Tacyt Tłum. Mirandoli. — Mieczysław Baranowski, Przepisy praktyki szkolnej 1894. — Jędrzejowski, Słownik łaciński. — Wyspiański Powrót Odyssa. — Wyspiański Cyd. — Jędrzejowicz, Kosmografia wyd. III, 1907. — Łoziński, Ziemia i jej budowa (Nauka i sztuka). — Kleyer, Encyklopedya 3 tomy. — Kranz: Geometrya poglądowa 5 egz. — Bellermann: Schillers Dramen 3 tomy.

W darze otrzymała biblioteka: Wydawnictwa Akademii Umiejętności w Krakowie; Zs. f. d. öst. Volkskunde; 7 dzieł od p. Grossmanna; 8 dzieł od p. Hibla, nadto: Gawalewicz, Historya powszechna (od autora); Wł. Żłobicki, Über die Theorien der galvanischen Elemente, (dar autora); Wł. Żłobicki, O instalacyach prądu elektr. w celach wykład. (dar autora); Wł. Żłobicki, Wiek pary i elektryczności (dar autora); Wł. Żłobicki, Pomiary napięcia powierzchniowego metodą małych baniek (dar autora).

Wszystkim ofiarodawcom składa Dyrekcya podziękowanie.

II. Biblioteka dla uczniów.

a) Dział polski.

W bieżącym roku zakupiono 87 dzieł:

Chmielowski: Sienkiewicz — Czajkowski: Czarniecki, Hetman Ukrainy — Hauptmann: Dzwon zatopiony — Ibsen: Wróg ludu, Upiory, Rosmersholm, Dzika kaczka — Konopnicka: Mickiewicz —

Krasicki: Przypadki Doświadczyńskiego — Matuszewski: Swoi i obcy — Prus: Faraon 3 tomy — Sienkiewicz: Nowele 1/2 t. — Tetmajer: Na skalnem Podhalu — Wyspiański: Legenda, Meleager, Protesilaos, Legion, Skałka, Kazimierz Wielki, Bolesław Śmiały, Achilleis — Żeromski: Rozdzióbią nas kroki, wrony; Syzyfowe prace, Opowiadanie — Żuławski: Na srebrnym globie — Urbanowska: Attante — Bölsche: Natura i sztuka — Bujno: Na wakacyach — Bukowiecki: Księstwo warszawskie — Młody chemik — Elles: Przez ogień i lasy — Feldmann: H. Ibsen — Mickiewicz: Dziady — Witkiewicz: Na przełęczy — Bąkowski: Kronika 1/2 — Bełza: Za Apeniny — Berg: Zapiski 7 t. — Rewolucya francuska — Sienkiewicz: Na polu chwały — Tretiak: Mickiewicz i Puszkin — Czajkowski: Kirdżali — Goszczyński: Zamek kaniowski — Reymont: Chłopi 3 t., Nowele 1 t. — Zabłocki: Zabobonnik, Sarmatyzm, Fircyk w zalotach — Konopnicka: Szkice — Verne: Przygody na okręcie, Piętnastoletni kapitan — Brandes: Rosya, — Niewiarowski: Osadnicy — Morawski: Przygody Reya — Słowacki: Zawisza Czarny — Strebejko: Bohater Pawełka — Fredro: Pan Geldhab — Umiński: Balonem — Brückner: Literatura rosyjska — Stephenson: Skarby na wyspie — Kaczkowski: Grób Nieczui 4 t. — Chmielowski: Nasza literatura dramatyczna 2 t., Nasi powieściopisarze ser. 2. — Reymont: Ziemia obiecana — Rydel: Zaczarowane Koło — Sieroszewski: Powrót, Powieści chińskie — Tretiak: Szkice literackie ser. 2. — Wyspiański: Akropolis — Sieroszewski: Na kresach lasów — Żeromski: Utwory powieściowe — Krechowiecki: Fiat lux — Jerzy Brandes: Polska — Czajkowski: Anna, Dziwne życie Polaków i Polek — Korzeniowski: Garbaty 2 t. — Rostand: Cyrano de Bergerac — Maeterlink: Wnętrze — Hauptmann-Konopnicka: Hanusia — Verne: Sfinks lodowy — Brehm: Królestwo zwierząt — Maurycy Jokay: Poruszymy z posad ziemię 4 t. — Żłobicki: Wiek pary i elektryczności — Kraszewski: Brzozowski, Sierota Książęcy — St. Ariel: Ułudy — K. Rojan: Lepsze czasy.

b) Dział niemiecki.

W bieżącym roku zakupiono 21 dzieł: Graesers Ausg. 20 egz. i Freytag: Faust v. Goethe.

III. Dla ubogich uczniów.

Biblioteka dla ubogich uczniów ma 1.478 książek. Powstała i powiększa się z darów młodzieży i rodziców w książkach lub pieniądzach. W bieżącym roku szkolnym zakupiono także z „Pomocy koleżeńskiej“ 127 różnych podręczników.

B. Gabinet archeologiczny.

W bieżącym roku zakupiono: Klassiker der Kunst: 1) Raffael (Rosenberg) 2) Rembrandt (Rosenberg) 3) Tizian (Fischel) 4) Dürer (Scherer) 5) Rubens (Rosenberg) 6) Velasquez (Genzel) 7) Michelangelo (Knapp). — Stephan Cybulski: Die Kultur der Griechen und Römer, Bilderatlas mit erl. Text. — Tablice Cybulskiego XVI—XX. Inwentarz liczy obecnie 76 pozycyi.

C. Gabinet graficzno-historyczny.

Gabinet graficzno-historyczny posiada 464 przedmiotów. W ubiegłym roku zakupiono: Gustawicz: Europa w XVI w.; Schwabe: Griechiesche Welt; Schwabe: Italien im Altertum; Bamberg: Russland (fizyczna); Spruner-Bretschneider: 10 map do historyi wieków średnich i nowożytnych.

D. Gabinet fizyczny.

Gabinet fizyczny posiada 280 przyrządów. W bieżącym roku szkolnym uzupełniono brak najpotrzebniejszych przyrządów skutkiem tego, że c. k. Minist. W. i O. reskryptem z dnia 5 maja 1906 l. 46005/905 udzieliło gabinetowi nadzwyczajnej dotacyi w kwocie 1000 K. Zakupiono następujące przyrządy:

Śróbka mikrometryczna, Eolipila Herona, Naczynie Devara, Przyrząd Tyndalla do łamania żelaznych sztab, Dilatometr do okazania rozszerzalności termicznej cieczy, Przyrząd Waisa do okazania anomalii w rozszerzalności wody, Spojone ze sobą blaszki cynku i stali, Przyrzad do okazania przewodnictwa cieplnego drzewa,

Retorta żelazna do wytwarzania tlenu, Przyrząd Kippa, Kloc ołowiany Levin'a, Waga kupiecka, Model prasy hydraulicznej, Przyrząd do okazania, że ciśnienie w cieczach rozchodzi się jednostajnie. Naczynia połączone, Wodotrysk Herona, Podwójne wahadło, Rurki włoskowate, Przyrząd do dyffuzyi cieczy, Puhar Tantala, Stalowy cylinder na bezwodnik węglowy, Przyrząd do okazania odbicia sprężystych kul, Waga sprężynowa, Drutownica, Igła astatyczna, Dwie rurki Greisslera, Przyrząd Melloni'ego, Spintheroskop, Wieża z gromochronem, Rozbieralna butelka lejdejska, Dwie statywki do rozpinania drutów, Tańcująca spirala Rogetta, Galwanometr, Maszyna Wimshursta, Przyrząd do okazania elektrycznej rezonancyi, Piszczałka Galtona, Zwierciadło stożkowe, Zwierciadło walcowe, Tarcza optyczna Hartla, Spektroskop ręczny do patrzenia wprost, Fluoresceina, Lunetka rozsuwalna, Przyrząd do objaśnienia polaryzacyi, Szczypce turmalinowe, Nóż do krajania szkła, Statyw Bunsena, Stolik pod przyrządy, Puszka na rtęć, Rurki połączone dla rozmaitych cieczy, Statyw z wahadłami, Sprężyna mosiężna, Dwa elektrometry Brauna, Woltametr Hoffmanna, Naturalny magnes, Elektromagnes Weinholda, Modele ogniw, Zapalniczka platynowa.

Nadto w bieżącym roku szkolnym odnowiono lub naprawiono wszystkie zniszczone przyrządy, kilka drobniejszych przyrządów sporządzono i w tym roku na miejscu; sporządzono również zbiorek fotografii i klisz Roentgenowskich.

E. Gabinet historyi naturalnej.

Gabinet historyi naturalnej posiada w dziale zoologicznym 313, w dziale botanicznym 236, w dziale mineralogicznym 341 okazów.

W b. r. szk. zakupiono 8 tablic z idealnymi obrazami epok geologicznych Haushofera i 20 tablic do nauki geologii i geografii fizycznej Haasa; nadto zbiór przyrządów do chemicznego badania minerałów na drodze suchej.

Pan Władysław Paleczny, leśniczy z Krępny, ofiarował wspaniały okaz dzika i przyczynił się w połowie do pokrycia kosztów wypchania tego okazu, który jest prawdziwą ozdobą gabinetu, nadto ofiarowali nauczyciele hist. nat. tut. zakładu szereg preparatów mikroskopowych do nauczania zoologii i botaniki oraz wiele okazów owadów.

F. Gabinet rysunkowy.

Do nauki rysunków zakład posiada: a) wzorów 404, b) modeli gipsowych 41, c) naczyń kolorowych glazurowanych 6, d) brył stereometrycznych 6, e) statyw żelazny 1, f) 1 prosta ze znaczkami i 5 równoległych prostych połączonych, g) zasuszonych liści na tekturkach 12, h) motyli i owadów w kasetkach 23, i) zasuszonych owoców roślin 22, k) imitacyi owoców naturalnych 4, l) 13 piór i skrzydeł ptasich na 7 kartonach, ł) 5 barwnych muszli morskich, m) 3 wypchane ryby, homara i pająka morskiego.

W bieżącym roku zakupiono Lepszego: Wzory rysunków odręcznych konturowych 50 tablic w tece i 8 wypchanych ptaków dla studyów rysunkowych.

Fizyczny rozwój młodzieży i wycieczki. Oddział kolarzy. Muzyka. Introligatornia. Zakład kefirowy. Czytelnia. Wieczorek Mickiewiczowski. Popis gimnastyczny. Bursa.

Młodzież tutejszego zakładu gromadziła się podczas przestanków między godzinami w porze letniej w ogródku gimnazyalnym, w zimie zaś z powodu braku odpowiedniego podwórza przebywała na korytarzach wązkich i nieopalonych.

Skutkiem nieodpowiednich warunków dopiero w porze letniej można było zwrócić baczniejszą uwagę na stronę fizyczną wychowania przez gry i zabawy, bliższe lub dalsze wycieczki.

Nie mało w tym kierunku przyczyniła się „organizacya młodzieży“, biorąc jako taka udział w ćwiczeniach (polowych) i wycieczkach, które urządzały krakowskie szkoły średnie.

Niezależnie od ćwiczeń organizacyjnych urządzali uczniowie w towarzystwie i pod kierunkiem nauczycieli liczne wycieczki: jedne spacerowe, w najbliższe okolice Podgórza, inne naukowe (historyczne, przyrodnicze), po Krakowie, celem zwiedzenia pamiątek historycznych, w okolice Krakowa i Podgórza, nadto dalsze n. p. do Wiśnicza (zwiedzanie zamku), do Salin we Wieliczce i i.

Znacznie też przyczynia się do rozwoju fizycznego „oddział kolarzy“, który stanowi odrębną organizacyę, a celem jego obok wszelkiego rodzaju wycieczek (ale niemęczących) także systematyczna o ile możności nauka jazdy na kole, którą kierują starsi uczniowie przy pomocy nauczycieli zakładu

W tym też roku szk. rozwinęła się nader korzystnie obok innych gier i zabaw gra w „piłkę nożną“. Uczniowie kilka razy w tygodniu gromadzą się na dogodnych, obszernych błoniach za miastem, gdzie grze tej oddają się z całym zapałem, a często też przyjmują wyzwania na zawody od młodzieży szkół średnich krakowskich. W tem miejscu niech mi będzie wolno podziękować c. i k. Komendzie I. korpusu w Krakowie, która z całą gotowością odstępowała na zabawy szkolne miejsce, przeznaczone na ćwiczenia wojskowe na Zabłociu.

Zakład posiada też własną orkiestrę. Liczy ona 26 członków a występowała na wieczorku Mickiewiczowskim, brała udział w wycieczkach, przygrywała w przestankach między godzinami, w czasie mszy św. w kościele, w dniu obchodu patryotycznego 3. maja i na popisie gimnastycznym. Nauką kierował z. n. p. Rojek przy pomocy pp. Pięty i Miksteina. Wyżej wspomnianym nauczycielom wielką pomocą byli uczniowie klasy VII. Boryczko i Szczygieł.

Do utrzymania kapeli przyczyniły się przeważnie datki uczniów na gry i zabawy szkolne, w wielkiej części grono nauczycielskie i bardzo szczupłe datki uczniów tutejszego zakładu.

W b. r. szk. założono w gimnazyum podgórskiem: introligatornię, zakład kefirowy i czytelnię.

Celem introligatorni fachowa nauka oprawy książek i wyrobów galanteryjnych, wchodzących w zakres introligatorstwa. Nauka ta, wymagająca ruchu fizycznego, zajęła uczniów do tego stopnia, że na kurs ten zapisało się 230 uczniów. Nauka, którą prowadził z. n. Bromowicz, odbywała się w miesiącach zimowych od grudnia do kwietnia, a uczniowie, zwłaszcza pilniejsi, skorzystali z niej o tyle, że bez zarzutu prawie oprawili: a) 54 tomów do bibl. naucz. b) 95 tomów do bibl. uczniów c) 15 map do gabinetu archeolog. d) przeszło 100 tomów dla siebie lub kolegów. Wielką pomocą dla nauczyciela byli uczniowie Moroz Jan (majster) ucz. kl. VIb i Polak Jan (gospodarz) ucz. kl. Vb.

Zakład kefirowy, gdzie zajęci są znowu tylko uczniowie gimn.

trudnili się wyrabianiem kefiru. Preparowanie kefiru odbywało się w mieszkaniu jednego z nauczycieli, a kierował tem początkowo z. n. Bromowicz, później z. n. Szmyt. Dziennie wyrabiano 34 butelek (3 butelki dziennie ofiarowano uczniom ubogim gratis) i sprzedawano je po cenie 8 hal. za butelkę. Na pokrycie kosztów łożyła „pomoc kol.“, z końcem jednak roku szkolnego koszta założenia wróciły się, a dochód czysty wliczono na rzecz pomocy.

Tu znowu odznaczył się pilnością i ofiarnością (2 kasety drewniane do noszenia butelek) uczeń kl. IVb Karol Zięba.

Czytelnia uczniów weszła w życie z początkiem b. r. szk. — a można śmiało powiedzieć, że rozwój jej był wcale pomyślny. Do dnia 9. paźdz. 1906 liczyła ona członków 72 — z końcem roku szkolnego 97. Czasopism posiada czytelnia 31, nadto założyła własną biblioteczkę, posiadającą obecnie 70 tomów. Posiedzenia odbywały się 3 razy w tygodniu po 2 godziny, nadto uczniowie urządzali dwa razy poranek deklamacyjno-muzyczny, jeden ku uczczeniu rocznicy powstania 63 r., drugi ku czci Elizy Orzeszkowej, nadto kilka odczytów z zakresu literatury, filozofii i historyi. Dochody swoje czerpała czytelnia z wkładek członków, ze sprzedaży książek szkolnych w sposób antykwaryczny, ze wstępów na odczyty i wieczorki.

Jak w latach poprzednich, tak i tego roku odbył się dnia 2. grudnia w sali Tow. Sokół w Podgórzu Wieczorek ku uczczeniu pamięci Adama Mickiewicza, którego urządzeniem zajęła się klasa VII. Wieczorek o nader urozmaiconym programie zagaił ucz. kl. VII. Stanisław Peter, a zakończył z. n. Maurer.

Nauka gimnastyki w tutejszym zakładzie — nieobowiązkowa — odbywała się w Tow. gimnastycznem „Sokół“ w Podgórzu. Dnia 23. czerwca odbył się popis gimnastyczny w Parku podgórskim, podczas którego przygrywała kapela gimnazyalna. Na popisie tym, dali uczniowie dowody wielkiego postępu i karności. Zasługa to p. Kaspra Nowaka, który z wielką gorliwością i zamiłowaniem udziela nauki gimnastyki uczniom tutejszego zakładu.

Towarzystwo bursy gimnazyum w Podgórzu, istniejące od r. 1900, w b. r. szk. udzielało tylko jednemu uczniowi pomocy materyalnej. Przyczyną tego zupełny brak w tym roku odpowiedniego pomieszczenia dla uczniów z jednej strony, a z drugiej to, że Tow. nie chciało osłabiać funduszu, przeznaczonego na budowę

własnego domu. Sprawa zato budowy domu postąpiła znacznie. Zniwelowano mianowicie grunt pod budynek, kosztem 1000 K, wybudowano studnię kosztem 1200 K. i wykopano kosztem miasta Podgórza piwnicę.

Ponieważ koszta budowy są w b. r. bardzo wysokie, a Tow. posiada nader szczupłe fundusze, przeto postanowiono przystąpić do budowy dopiero w jesieni tak, aby budynek stanął pod dachem przed zimą.

Wszystkim ofiarodawcom i tym osobom, które sprawę budowy bursy na każdym kroku z całą życzliwością popierali, składa Dyrekcya na tem miejscu serdeczne podziękowanie.

VII.

Statystyka Zakładu.

	KLASA															Razem
	I.			II.		III.		IV.		V.		VI.		VII.		VIII.	
	a	b	c	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b		
1. Liczba uczniów:																	
Z końcem roku szk. 1905/1906 było:																	
Uczniów publicznych	53	49	—	42	49	45	48	42	43	31	27	25	28	53	—	30	565
Uczniów prywatnych	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	1	1	—	—	1	4
Razem . . .	53	49	—	42	49	46	48	42	43	31	27	26	29	53	—	31	569
Na początku i w ciągu roku szk. 1906/07 przyjęto uczniów publicznych i prywatnych . .																	
A mianowicie:																	
I. Z innych zakładów:																	
a) z promocyą	36	35	34	—	6	3	7	2	3	2	4	1	6	10	—	1	150
b) po przerwie	2	—	—	—	—	1	—	—	1	—	—	—	—	1	—	—	5
c) bez promocyi	1	2	—	—	1	1	—	1	—	1	—	—	2	1	—	—	10
II. Z tutejszego zakładu:																	
a) z promocyą	—	—	—	45	37	36	36	33[1]	33	32	33	29	22	17	24	49	426[1]
b) po przerwie	—	3	—	—	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6
c) dobrowolne repetowanie .	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
d) bez promocyi	3	5	4	—	5	4	5	3	—	2	—	1	3	—	—	—	35
Razem . . .	42	45	38	45	51	47	48	39[1]	37	37	37	31	33	29	24	50	633[1]
W ciągu roku szk. wystąpiło:	9	2	5	3	10	8	6	4	6	5	5	—	6	9	1	—	79
Z końcem koku szk. 1906/1907 było	33	43	33	42	41	39	42	35[1]	31	32	32	31	27	20	23	50	554[1]
Między nimi:																	
a) publicznych	33	43	33	42	41	39	42	35	31	32	32	31	27	20	23	50	554
b) prywatnych	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1
2. Według miejsca urodzenia było z końcem roku szkolnego 1906/1907:																	
a) z Podgórza	9	6	7	16	15	11	6	5	7	9	6	2	3	3	4	11	120
b) z powiatu podgórskiego .	1	4	3	2	2	2	2	5	4	5	4	4	4	4	1	4	51
c) z Krakowa i W. Ks. Krak.	4	16	8	10	3	5	6	4	1	2	6	5	6	4	10	15	105
d) z innych pow. Galicyi .	16	6	14	12	20	19	23	21[1]	19	15	16	20	12	8	7	20	258[1]
e) z Morawy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
f) z Śląska austr.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1
g) z Węgier	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
h) z Królestwa Polskiego .	2	1	1	—	1	1	4	—	—	—	—	—	2	—	—	—	13
i) z Rumunii	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1
j) z Bośni	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
k) z Rosyi	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		—	2
Razem . . .	33	43	33	42	41	39	42	35[1]	31	32	32	31	27	20	23	50	554[1]
3. Według miejsca pobytu było:																	
Miejscowych	25	39	24	29	31	28	30	27	12	15	13	22	9	7	12	20	343
Zamiejscowych	8	4	9	13	10	11	12	8[1]	19	17	19	9	18	13	11	30	211
Razem . . .	33	43	33	42	41	39	42	35[1]	31	32	32	31	27	20	23	50	554[1]

	KLASA																Razem
	I.			II.		III.		IV.		V.		VI.		VII.		VIII.	
	a	*b*	*c*	*a*	*b*	*a*	*b*	*a*	*b*	*a*	*b*	*a*	*b*	*a*	*b*		
4. Według języka ojczystego było:																	
Polaków	31	42	32	41	40	37	42	35[1]	29	32	32	31	27	19	23	50	543[1]
Rusinów	2	1	1	1	—	2	—	—	2	—	—	—	—	1	—	—	10
Czechów	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
Razem	33	43	33	42	41	39	42	35[1]	31	32	32	31	27	20	23	50	554[1]
5. Według wyznania religijnego było:																	
a) religii rzymsko-katolickiej	23	36	28	34	28	30	32	29[1]	26	27	23	27	14	13	12	37	419
b) » grecko-katolickiej	2	1	1	1	—	2	—	—	2	—	—	—	1	1	—	—	11
c) » ewangelickiej	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1
d) » mojżeszowej	8	6	4	7	13	7	10	6	3	5	9	4	12	5	11	13	123
Razem	33	43	33	42	41	39	42	35[1]	31	32	32	31	27	20	23	50	554[1]
6. Wiek uczniów.																	
Lat 10 skończonych miało	6	8	14	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		28
» 11 » »	14	19	12	20	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		69
» 12 » »	10	9	2	12	16	7	4	—	—	—	—	—	—	—	—		60
» 13 » »	2	6	3	6	11	14	16	8[1]	7	—	—	—	—	—	—		73
» 14 » »	1	1	1	3	5	7	12	8	8	5	6	—	—	—	—		57[1]
» 15 » »	—	—	1	1	5	4	9	8	7	8	13	4	2	—	—		62
» 16 » »	—	—	—	—	—	7	1	9	3	11	6	10	9	2	3		61
» 17 » »	—	—	—	—	—	—	—	1	3	8	7	5	6	5	7	5	42
» 18 » »	—	—	—	—	—	—	—	1	2	4	—	6	5	2	8	16	44
» 19 » »	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	5	5	5	3	13	33
» 20 » »	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	3	1	8	13
» 21 » »	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	1	5	9
» 22 » »	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	3
Razem	33	43	33	42	41	39	42	35[1]	31	32	32	31	27	20	23	50	554[1]
7. Klasyfikacya uczniów:																	
a) Z końcem roku szk. 1906/07 otrzymało:																	
Stopień celujący	2	7	4	9	1	2	1	3	6	4	6	11	4	2	4	12	78
» pierwszy	20	31	26	28	32	25	28	24	18	17	24	19	16	13	16	38	375
» drugi	5	3	2	3	2	6	7	6	3	3	1	—	2	2	1	—	46
» trzeci	4	1	1	1	2	3	4	1	3	3	—	1	—	—	—	—	24
Do egz. popraw. przeznaczono	2	1	—	1	4	2	3	1	1	5	1	—	5	3	2	—	31
Razem	33	43	33	42	41	39	42	35	31	32	32	31	27	20	23	50	554
b) Uzupełnienie klasyfikacyi za rok szk. 1905/06:																	
Do egz. popraw. przeznaczono	5	6	—	2	3	4	2	6	1	—	2	7[1]	5		—	1	44[1]
Egzamin poprawczy złożyło	3	5	—	2	3	4	1	5	1	—	2	5[1]	5		—	1	37
c) Ostateczny wynik klasyfikacyi za rok szk. 1905/06:																	
Stopień celujący otrzymało	11	5	—	2	—	4	8	4	8	7	2	2	4	9	—	5	71
» pierwszy	37	32	—	37	39	31[1]	28	32	30	23	21	17[1]	23[1]	43	—	25[1]	418[1]
» drugi	5	8	—	1	6	4	6	3	1	1	—	5	1	1	—	—	42
» trzeci	—	4	—	2	4	6	6	3	4	—	4	1	—	—	—	—	34
Razem	53	49	—	42	49	45[1]	48	42	43	31	27	25[1]	28[1]	53	—	30[1]	565[1]

	KLASA																Razem
	I.			II.		III.		IV.		V.		VI.		VII.		VIII.	
	a	*b*	*c*	*a*	*b*	*a*	*b*	*a*	*b*	*a*	*b*	*a*	*b*	*a*	*b*		
8. Uczęszczanie na naukę przedmiotów nadobowiązkowych:																	
1. Historya kraju rodzinnego .	—	—	—	—	—	39	42	35	31	—	—	31	27	20	23	49	297
2. Gimnastyka	8	11	15	12	4	8	8	11	7	7	9	6	4	4	5	—	119
3. Rysunki	3	4	1	12	1	4	5	4	4	2	3	3	—	1	2	—	49
4. Język francuski	—	—	—	—	—	9	16	3	1	3	—	—	—	—	5	—	37
5. Śpiew	7	7	2	3	5	1	4	7	4	7	3	10	2	1	7	7	78
6. Kaligrafia	10	11	11	15	13	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	60
7. Stenografia	—	—	—	—	—	—	—	4	—	6	1	2	7	1	—	1	22
9. Opłatę szkolną złożyło:																	
W I. półroczu po 30 K. . . .	18	14	11	1	10	8[1]	8	8	3	5	3	1	11	9	3	4[1]	117[2]
» II. » » 30 K. . . .	8	6	1	10	14	12	13	12[1]	6	6	4	1	6	8	7	4	118[1]
Uwolnionych od opłaty szkolnej było:																	
W I. półroczu	19	31	25	44	38	39	37	31	34	32	33	29	20	16	21	45	494
» II. »	26	38	32	33	27	28	30	26	25	27	23	30	21	12	17	46	446
Opłata szkolna wynosiła K.																	
W I. półroczu	540	420	330	30	300	270	240	240	90	150	90	30	330	270	90	150	3570
» II. »	240	180	30	300	420	360	390	390	180	180	120	30	180	240	210	120	3570
Razem K. . .	780	600	360	330	720	630	630	630	270	330	210	60	510	510	300	270	7140
10. Fundusz na środki naukowe:																	
Taksy wstępne K.	163·8	159·6	142·8	—	29·4	21·0	29·4	12·6	16·8	12·6	16·8	4·2	33·6	50·4	—	4·2	697·2
Datki na środki	84	90	76	90	98	94	96	78	74	74	74	60	66	58	48	100	1260
» na gry i zabawy . . .	36	44	35	45	46	42	43	38	33	34	33	30	29	23	24	50	585
Za duplikaty świadectw . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	34
11. Stypendya:																	
Z fund. Głowińskiego po 315 K.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1	—	—	2
» » Boznańskiego po 300 K.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
» » Gołuchowski po 100 K.	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1
» » Saulenfelda po 70 K.	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
» » Rady pow. w Chrzanowie po 100 K. . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1
» » nadwyżek karnych po 200 K.	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
» » kolejowej 200 K. . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	1
» » kolejowej po 50 K. .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	1
Razem 1850 K. pobierało . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10

12. Pomoc koleżeńska.

A. Dochód.

1.	Pozostałość kasowa z r. 1905/6	466 K.	52 h.
2.	Dotacya miasta Podgórza za r. 1907	400 „	— „
3.	Przy wpisach i w ciągu roku szkolnego zebrano	276 „	20 „
4.	Składki okolicznościowe (głównie uczniowie na imieniny ks. Tomasika)	24 „	17 „
5.	Halski, 5% za kupione u niego łyżwy . . .	5 „	— „
6.	Rada powiatowa w Wieliczce za r. 1907 . .	200 „	— „
7.	Dochód z zakładu kefirowego	21 „	56 „
8.	Zwrot pożyczek udzielonych uczniom . . .	135 „	10 „
9.	Na ręce prof. W. Żłobickiego złożyli w ciągu roku szkolnego:		
	Uczniowie kl. I a (skarbnik Pawluś Czesł.)	16 „	73 „
	„ „ I b („ Ratyński St. .	14 „	56 „
	„ „ I c („ Ladziński) . .	7 „	46 „
	„ „ II a („ Dąbrowski) .	28 „	30 „
	„ „ II b („ Wanicki) . .	1 „	60 „
	„ „ III a („ Gruszecki) . .	2 „	10 „
	„ „ III b („ Kowalski) . .	15 „	— „
	„ „ IV a („ Olszewski M. i Kasprzyk St.)	25 „	20 „
	„ „ IV b („ Kiełkowski) .	5 „	90 „
	„ „ V a („ Król Julian) .	15 „	40 „
	„ „ V b („ Illg Jan) . .	14 „	64 „
	„ „ VI a („ Ozga J. i Filip)	27 „	74 „
	„ „ VI b („ Mazur A. i Gołąbek J.) . .	6 „	20 „
	„ „ VII a („ Mierzwiński) .	3 „	29 „
	„ „ VII b („ Włoch Wł.) .	12 „	40 „
	„ „ VIII („ Zakrzewski) .	42 „	30 „
	Razem .	1767 K.	37 h.

B. Rozchód.

1. Na książki szkolne dla biblioteki ubogich uczniów	231 K.	59 h.
2. Między uczniów rozdano gotówką	193 „	74 „
3. Dla ubogich uczniów wydano na ubranie i obuwie	414 „	84 „
4. Ubogim uczniom udzielono pożyczek w kwocie	170 „	— „
5. Koszta pogrzebu ś. p. Karwacika Władysława	28 „	90 „
6. Na założenie zakładu kefirowego udzielono . .	16 „	— „
Razem .	1055 K.	07 h.

C. Zestawienie.

Dochód	1767 K.	37 h.
Rozchód	1055 „	07 „
Pozostaje .	712 K.	30 h.

Imieniem ubogiej młodzieży składa Dyrektor wszystkim Ofiarodawcom serdeczne podziękowanie.

VIII.

Kronika Zakładu.

Rok szkolny 1906/1907 rozpoczęto uroczystem nabożeństwem w Kościele OO. Redemptorystów w dniu 3. września.

Wpisy uczniów do klasy I. odbywały się dnia 28. i 30. czerwca i dnia 30. i 31. sierpnia, a do wszystkich klas innych dnia 30. i 31. sierpnia.

Egzamina wstępne do klasy I. odbywały się dnia 30. czerwca i dnia 1. września 1906 r.

Z początkiem i w ciągu roku szkolnego wpisano 634 uczniów publicznych i prywatnych; zakład liczył 8 klas głównych i 8 równorzędnych.

Dnia 10. września odbyło się żałobne nabożeństwo za spokój duszy ś. p. Cesarzowej Elżbiety.

Egzamin dojrzałości poprawczy odbył się w terminie jesien-

nym dnia 11. września w części piśmiennej, a dnia 12. września w części ustnej, w terminie zaś zimowym dnia 5. lutego pod przewodnictwem Dyrektora zakładu.

Dnia 4. października obchodził zakład Imieniny Najjaśniejszego Pana uroczystem nabożeństwem.

Dnia 19. listopada, jako w dzień imienin ś. p. Cesarzowej Elżbiety, odbyło się żałobne nabożeństwo za spokój Jej duszy.

Dnia 2. grudnia 1906 urządziła młodzież tutejszego zakładu wieczorek ku czci Adama Mickiewicza, a dnia 17. marca 1907 poranek E. Orzeszkowej.

Dnia 14. marca przysłuchiwał się nauce religii w kl. IIIa IVb i Va, jako Komisarz biskupi, Przewielebny ks. Antoni Gruszecki, kanonik i proboszcz w Podgórzu.

Piśmienny egzamin dojrzałości odbył się w dniach 13.—18. maja, a ustny w dniach 17.—25. czerwca pod przewodnictwem WP. Józefa Winkowskiego, dyrektora c. k. gimnazyum V. w Krakowie.

W ciągu roku szkolnego przystępowała młodzież katolicka trzy razy do św. Sakramentów pokuty i ołtarza, nadto odprawiła w dniach 20.—23. kwietnia rekolekcye wielkopostne.

Dnia 28. czerwca urządzono nabożeństwo żałobne za duszę ś. p. Cesarza Ferdynanda.

Rok szkolny 1906/7 zakończono dnia 29. czerwca uroczystem nabożeństwem dziękczynnem i rozdaniem świadectw.

Dnia 21. lutego b. r. zmarł po krótkiej chorobie zaopatrzony ŚŚ. Sakramentami Władysław Karwacik, uczeń kl. VIIa. Wspomnienie to jest tem żałośniejsze, że był to młodzieniec pod każdym względem wzorowy, który wśród ciężkich warunków życia odznaczał się wytrwałą pracą. Zakład uczestniczył w pogrzebie, urządzonym kosztem tutejszej „Pomocy Koleżeńskiej“, na cmentarz podgórski. Dnia 25 lutego b. r. odprawiło się za jego duszę żałobne nabożeństwo w kościele OO. Redemptorystów.

Ważniejsze rozporządzenia Władz szkolnych.

J. E. Pan Minister W. i O. reskryptem z dnia 25. maja 1906. rozporządził, aby wymagania przy egzaminach nadzwyczajnych, dozwolonych do celów specyalnych były w każdym kierunku

takie same, jak przy egzaminach eksternistów, ubiegających się o przyjęcie w charakterze uczniów publicznych. (C. k. Rada szk. krajowa z dnia 2. września 1906 L. 22.748).

J. E. Pan Minister W. i O. reskryptem z dnia 9. czerwca 1906 L. 9653 rozporządził, aby dyrekcye szkół średnich żądały od każdego prywatysty katolickiego przed przypuszczeniem go do egzaminu prywatnego świadectwa wydanego przez katolickiego duchownego z potwierdzeniem, że uczeń pobierał naukę religii w zakresie przepisanym przez plany naukowe, i że odbywał praktyki religijne. (Rada szk. krajowa z dnia 16 września 1906 L. 36.205).

Z polecenia J. E. Pana Ministra W. i O. oznajmiła c. k. Rada szk. krajowa okólnikiem z dnia. 30. października 1906 L. 50.081, że dzień 3. listopada 1901 ma być wolny od nauki szkolnej.

C. k. Rada szk. krajowa poleciła rozporządzeniem z dnia 5. listopada 1906 L. 47.646, aby od takich kandydatów, którzy nie są uczniami publicznymi, ani zapisanymi prywatystami, a otrzymali od c. k. Ministerstwa W. i O. względnie od c. k. Rady szk. krajowej pozwolenie zdawania egzaminu nadzwyczajnego dla ściśle określonego celu, nie żądać ani opłaty szkolnej, ani taksy wstępnej, natomiast winni są tacy kandydaci uiścić jednorazową taksę 24 K.

J. E. Pan Minister W. i O. reskryptem z dnia 23. grudnia 1906 L. 43.484 zarządził, aby przy egzaminach nadzwyczajnych, odbywanych dla specyalnych celów, wynosiła taksa egzaminacyjna 34 K, jeżeli egzamin obejmuje materyał naukowy z więcej niż dwu półroczy, zaś 24 K., jeżeli egzamin nie przekracza materyału naukowego, obejmującego dwa półrocza.

X.

Klasyfikacya uczniów

za rok 1906/1907.

KLASA I. A.

Stopień celujący:

Pawluś Czesław
Seiden Benjamin

Stopień pierwszy:

Babraj Franciszek
Boryczka Stefan
Broda Tadeusz
Bursztyn Mojżesz
Dembicki Eugeniusz
Fuzakowski Maryan
Gawlik Stanisław
Gawryłowicz Gabr.
Hausner Władysław
Kopciuch Aleksander
Marchaj Alojzy
Margulies Maks
Mościcki Adryan
Onyszkiewicz Włodz.
Polek Jan
Seidner Jakób
Sierosławski Wład.
Trella Stanisław
Wasserberger Ludw.
Wokal Eugeniusz

Do egzaminu poprawczego po wakacyach przeznaczono 2 uczniów; stopień drugi otrzymało 5, stopień trzeci 4 uczniów.

KLASA I. B.

Stopień celujący:

Anderle Stanisław
Kohane Bernard
Michnowicz Jan
Przewoźniak Maryan
Ratyński Stanisław
Sadowski Adam
Zastawniak Józef

Stopień pierwszy:

Albiński Stanisław
Bauer Józef
Bienkowski Adam
Dall Stanisław
Dobrowolski Miecz.
Diwal Wilhelm
Dziewoński Miecz.
Flakiewicz Stanisław
Gross Feliks
Grünberg Jakób
Hans Konstanty
Jamka Czesław
Kisielewski Leopold
Kowalik Józef
Kowalik Kazimierz
Kozik Wilhelm
Kośmiński Kazimierz
Krzemiński Henryk
Liszka Stefan
Mardyła Ignacy
Mazurkiewicz Jan
Nosal Franciszek
Orzechowski Roman
Rieger Libero
Rokosz Ignacy
Smyka Feliks
Szafarz Władysław
Tepper Arnold
Waldmann Emil
Zamorski Zbigniew
Żabner Jakób

Do egzaminu poprawczego po wakacyach przeznaczono 1 ucznia; stopień drugi otrzymało 3 uczniów; stopień trzeci otrzymał 1 uczeń.

KLASA I. C.

Stopień celujący:
Butterteig Artur
Sosiński Zygmunt
Wodzinowski Wincenty
Zięba Maryan

Stopień pierwszy:
Bochenek Franciszek
Bogucki Aleksander
Caban Ludwik
Chromy Jan
Długosz Henryk
Drobniewicz Stefan
Illg Karol
Jarosik Franciszek
Kragen Henryk
Ladziński Stanisław
Leśniak Władysław
Małota Józef
Martynowski Czesł.
Menasche Naftali
Michalewski Stefan
Migacz Stanisław
Morawetz Rudolf
Nowotarski Bronisł.
Polek Piotr
Pudek Adam
Sarachman Michał
Schrenzel Oskar
Sokół Bolesław
Szypuła Aleksander
Waśniewski Czesław
Witek Ludwik

Stopień drugi otrzymało 2 uczniów; stopień trzeci otrzymał 1 uczeń.

KLASA II. A.

Stopień celujący:
Aronsohn Ludwik
Gawron J n
Grünberg Tadeusz
Marchaj Józef
Markowicz Milan
Michnowicz Emil
Nykulak Adolf
Sperr Józef
Wierzuchowski Mieczysł.

Stopień pierwszy:
Bebak Włodzimierz
Bułat Józef
Cwiertnia Feliks
Dąbrowski Roman
Ehrlich Szymon
Goryl Edward
Górecki Maksymilian
Hubicki Kazimierz
Kański Feliks
Kapusta Józef
Kawalec Tadeusz
Kmiecik Czesław
Kranz Adam
Laub Feliks
Lutyński Mieczysław
Mortimer Fryderyk
Mortimer Stanisław
Motyczko Karol
Obtułowicz Gustaw
Paleczny Wacław
Polek Leon
Szerląg Karol
Wiatr Jan
Więckowski Miecz.
Wiśniowski Jakób
Wittek Bruno
Wnęk Władysław
Wojciechowski Mich.

Do egzaminu poprawczego po wakacych przeznaczono 1 ucznia; stopień drugi otrzymało 3 uczniów; stopień trzeci otrzymał 1 uczeń.

KLASA II. B.

Stopień celujący:
Wanicki Adam

Stopień pierwszy:
Aleksandrowicz M.
Auer Lucyan
April Bernard
Dużyk Stanisław
Felczer Zygmunt
Gaczoł Włodzimierz
Gościński Tadeusz
Grochal Józef
Hirżberg Wulf
Hörl Henryk
Jakóbiec Karol
Kraus Izydor
Kuc Franciszek
Kulig Stanisław
Landwirth Paweł
Leśniak Edward
Liss Maryan
Lustgarten Izriel
Müller Gustaw
Ralski Jan
Rittmann Maks
Rokita Franciszek
Schneider Stanisław
Selwa Maryan
Silberstein Henryk
Smajek Józef
Śmiałek Tadeusz
Szczepański Feliks
Szmyt Stanisław
Wagner Maryan
Wilk Andrzej
Zabdyr Antoni

Do egzaminu poprawczego po wakacyach przeznaczono 4 uczniów; stopień drugi otrzymało 2, stopień trzeci 2 uczniów.

KLASA III. A.

Stopień celujący:
Passendorfer Edward
Wacław Aleksander

Stopień pierwszy:
Bartosik Władysław
Baruch Eugeniusz
Braunig Wolf
Broczkowski Tad.
Fränkel Henryk
Gramatyka Michał
Gruszecki Wojciech
Hecker Wilhelm
Joffe Borys
Kawalec Romuald
Kutek Tadeusz
Madej Wawrzyniec
Moroz Mierosław
Musiał Jan
Piaseczny Julian
Schustermann Jakób
Sieklucki Mieczysław
Sierosławski Stanisł.
Stec Jan
Trojanowski Jerzy
Wcisło Kasper
Worek Władysław
Ziemba Piotr
Zinków Julian
Zweig Szymon

Do egzaminu poprawczego po wakacyach przeznaczono 3 uczniów; stopień drugi otrzymało 6, stopień trzeci 3 uczniów.

KLASA III. B.

Stopień celujący:
Pogłódek Stanisław

Stopień pierwszy:
Białoszczyński Czesł.
Bilski Józef
Chrzankowski Piotr
Enoch Szymon
Erlacher Zygmunt
Florek Kazimierz
Galos Stanisław
Górz Tadeusz
Jasiński Józef
Kaczor Józef
Kania Karol
Klinger Jakób
Kotlarczyk Jan
Kowalski Jan
Kozik Franciszek
Kuhn Tadeusz
Ladziński Edward
Pogłódek Konstanty
Schneider Michał
Śmietana Wiktor
Stawowski Tadeusz
Szala August
Turchan Henryk
Twaróg Apolinary
Udziela Mieczysław
Wasserberger Maks.
Zimmermann Jakób
Zimmerspitz Jakób

Do egzaminu poprawczego po wakacyach przeznaczono 3 uczniów; stopień drugi otrzymało 7, stopień trzeci 4 uczniów.

KLASA IV. A.

Stopień celujący:
Jasiński Lucyan
Kowalski Jerzy
Warchałowski Maryan

Stopień pierwszy:
Bilski Jan
Butterteig Julian
Ferber Wiktor
Kasprzyk Stanisław
Konieczny Ignacy
Kośmiński Aleks.
Kotowski Maryan
Kruszyna Franciszek
Kubas Stanisław
Kuhn Edward
Laksberger Maks
Leśniak Tadeusz
Maciołowski Michał
Matula Edward
Mydlarczyk Michał
Olszewski Michał
Orleckl August
Pająk Piotr
Pieprzyk Andrzej
Semik Jan
Strojek Klemens
Twaróg Wacław
Zabdyr Władysław
Żegleń Józef

Do egzaminu poprawczego po wakacyach przeznaczono 1 ucznia; stopień drugi otrzymało 6 uczniów; stopień trzeci otrzymał 1 uczeń.

KLASA IV. B.

Stopień celujący:
Dziama Józef
Florek Stanisław
Immerglück Wilhelm
Krupiński Leonard
Myśliwy Henryk
Wiśniowski Władysław

Stopień pierwszy.
Banach Wacław
Dworzański Maryan
Dziąba Karol
Feczko Władysław
Gucwa Franciszek
Holländer Michał

Kaczor Józef
Kiełkowski Piotr
Konowaluk Eustachy
Markowicz Samuel
Michura Stefan
Pilawski Aleksander
Pożycki Jan
Sroka Franciszek
Stankiewicz Tadeusz
Stojanowski Ignacy
Szypuła Maksym.
Woźniak Jan

Do egzaminu poprawczego po wakacyach przeznaczono 1 ucznia; stopień drugi otrzymało 3, stopień trzeci 3 uczniów.

KLASA V. A.

Stopień celujący:
Bierczyński Tadeusz
Kopera Franciszek
Rożek Adolf
Wach Tadeusz

Stopień pierwszy.
Bałuk Zygmunt
Chan August
Ferber Wiktor
Firlej Rudolf
Garbusiński Tad.
Góra Edward
Gryglowski Michał
Kłaput Jan
Małysa Władysław
Paluch Zygmunt
Sołtys Franciszek
Szatan Jan
Taubmann Zygfryd
Wagner Mieczysław
Wagner Zdzisław
Wejda Jerzy
Żmuda Maryan

Do egzaminu poprawczego po wakacyach przeznaczono 5 uczniów; stopień drugi otrzymało 3, stopień trzeci 3 uczniów.

KLASA V. B.

Stopień celujący:
Baumgarten Julian
Gumułka Antoni
Honig Emanuel
Olszowski Józef
Polak Jan
Rysak Jan

Stopień pierwszy:
Bednarczyk Józef
Cieślik Stanisław
Czekaj Ludwik
Dobrzański Józef
Dziewoński Tadeusz
Feiner Leon
Gänger Eliasz
Góra Józef
Hubicki Agenor
Illg Jan
Kops Wincenty
Krawczyński Tomasz
Krumholz Leon
Lamber Feliks
Manne Lieber
Matus Edward
Pallan Stanisław
Penksa Stanisław
Piaseczny Stefan
Taszycki Bronisław
Tesarz Stefan
Thorn Abraham
Wójtowicz Maryan
Zielnik Jakób

Do egzaminu poprawczego po wakacyach przeznaczono 1 ucznia; stopień drugi otrzymał 1 uczeń.

KLASA VI. A.

Stopień celujący:
Haliniak Stanisław
Hyży Paulin
Juszczyk Andrzej
Myszal Maryan
Olesiński Czesław
Ozga Józef
Pieniążek Piotr
Pieniążek Stefan
Sieklucki Eugeniusz
Sperr Paweł

Żak Jan

Stopień pierwszy:
Bieleś Czesław
Bieleś Tadeusz
Czekaj Stanisław
Fidziński Feliks
Filip Henryk
Franiek Jan
Grüner Aleksander
Jaskier Piotr
Kański Adam
Kapcia Fabian
Kasperczyk Michał
Liban Emil
Lidwin Ludwik
Lutyński Henryk
Pfeffer Emil
Piechociński Wład.
Poturalski Karol
Szerląg Eugeniusz
Wilk Antoni

Stopień trzeci otrzymał 1 uczeń.

KLASA VI. B.

Stopień celujący:
Gdula Tadeusz
Korngold Ferdynand
Kragen Zygfryd
Piekło Antoni

Stopień pierwszy:
Armer Józef
Bernhardt Henryk
Bloch Hirsch
Buchsbaum Bertold
Choborowicz Jan
Czajka Ludwik
Guzik Marek
Löffelholz Saul
Mazur Andrzej
Moroz Jan
Palenker Jakób
Rubinstein Joel
Schmeidl Romuald
Szpunar Bolesław
Wassermann Józef
Wittek Karol

Do egzaminu poprawczego po wakacyach przeznaczono 5 uczniów; stopień drugi otrzymało 2 uczniów.

KLASA VII. A.

Stopień celujący:
Krzyszkowski Bolesław
Peter Michał

Stopień pierwszy:
Grzybczyk Augustyn
Kaufer Berl
Klinger Manes
Kołodziejczyk Wład.
Mitera Stanisław
Mierzwiński Maryan
Myrek Karol
Schustermann Abr.
Stećkow Aleksander
Steigler Artur
Szybowski Marcin
Węgrzyn Jan
Zadęcki Franciszek

Do egzaminu poprawczego po wakacyach przeznaczono 3 uczniów; stopień drugi otrzymało 2 uczniów.

KLASA VII. B.

Stopień celujący:
Lichtig Samuel
Schwarzbart Ignacy
Spingarn Zygmunt
Włoch Władysław

Stopień pierwszy:
Birkenfeld Izak
Feczko Karol
Glodt Ludwik
Kulma Władysław
Leser Leon
Lewacki Piotr
Łukawski Stanisław
Pechner Henryk
Pechner Marek
Perelman Wolf
Roch Jerzy
Schwarz Zygfryd
Skorecki Józef
Szczygieł Józef
Święcicki Eugeniusz
Timberg Majer

Do egzaminu poprawczego po wakacyach przeznaczono 2 uczniów; stopień drugi otrzymał 1 uczeń.

KLASA VIII.

Stopień celujący:
Aronsohn Zygmunt
Górski Karol
Huppert Baruch
Karcz Wojciech
Kokoszka Stanisław
Michalec Ludwik
Myśliwy Kazimierz
Nowaczyński Zdzisław
Rappaport Leon
Rosenzweig Aron
Timberg Chaim
Tync Stanisław

Stopień pierwszy
Albin Czesław
Aleksandrowicz J.
Batkowski Bolesław
Besala Zygmunt
Billet Mojżesz
Dąbrowski Bolesław
Dobosz Bronisław
Drozdowski Wład.
Firek Władysław
Goldman Józef
Hausner Alfred
Herz Henryk
Hirschberg Antoni
Jacek Mieczysław
Kałuża Romuald
Keiner Szulem
Kołacz Karol
Kotlarczyk Edward

Kropiwnicki Tomasz
Kutek Stanisław
Majer Bolesław
Maniecki Jan
Nichtberger Szymon
Opyrchał Michał
Ożóg Stanisław
Podoba Jan
Pudek Roman
Rudnicki Adam
Schenker Izak
Schreier Józef
Semik Wojciech
Serafin Józef
Sidełko Seweryn
Soroczyński Józef
Strauchen Izrael
Zakrzewski Stefan
Żmuda Antoni

Wynik egzaminu dojrzałości
w roku szkolnym 1905/1906.

Egzamin dojrzałości składało:
- *a*) uczniów publicznych 31
- *b*) » prywatnych 1
- *c*) eksternistów 5

Razem 37

Z tych uznano:
1. za dojrzałych z odznaczeniem uczniów publicznych 5
2. za dojrzałych:
   - *a*) uczniów publicznych 20
   - *b*) » prywatnych 1
   - *c*) eksternistów 1

   Razem 27
3. Pozwolono przystąpić po wakacyach do powtórnego egzaminu z jednego przedmiotu:
   - *a*) uczniom publicznym 6
   - *b*) eksternistom 2

   Razem 8

Z tych uznano po feryach za dojrzałych:
- *a*) uczniów publicznych 6
- *b*) eksternista 1

Drugi eksternista poprawił notę z jednego przedmiotu w terminie styczniowym 1907 r.

Razem 8

4. Reprobowano:
   - *a*) na rok eksternistę 1
   - *b*) bez terminu eksternistę 1

   Razem 2

Egzamin dojrzałości złożyli:

Uczniowie pnbliczni:

Bukowski Tadeusz
Buła Izydor
Burmer Józef
Bylica Józef
Dulski Witold
Friedenberg Józef
Garbusiński Zdzisław
Garlik Władysław
Gazeł Ludwik
Glück Arie
Goldberg Leon (z odznaczeniem)
Grosmann Berdnard
Grünberg Mieczysław (z odznacz.)
Herzog Józef
Hohenauer Maryan
Hohenauer Tadeusz
Kaufer Majer
Korngold Jakób
Kuchyt Emilian
Lambert Bolesław (z odznaczeniem)
Mikstein Stanisław (z odznaczeniem)
Mydlarczyk Stanisław
Pająk Franciszek
Pięta Bronisław
Piotrowski Józef
Silberberg Józef
Spira Joachim
Stankiewicz Józef (z odznaczeniem)
Węgrzyn Józef
Źralski Kazimierz

Uczeń prywatny:

Goldgart Leon

Eksterniści:

Hibl Franciszek
Kisielewski Władysław
Lyssy Wincenty
Margulies Maksymilian

Z 35 abituryentów, którzy otrzymali świadectwa dojrzałości udało się:

na wydział teologiczny	4
» » prawniczy	16
» » medyczny	6
» » filozoficzny	3
» studya techniczne	2
do innych zawodów	4

Wynik egzaminu dojrzałości
w roku szkolnym 1906/7.

Egzamin dojrzałości składało:

a) uczniów publicznych	50
b) eksternistów	4
Razem	54

Z tych uznano:

1. za dojrzałych z odznaczeniem uczniów publicznych	11
2. za dojrzałych:	
a) uczniów publicznych	31
b) eksternistów	2
Razem	33

3. Pozwolono przystąpić po wakacyach do powtórnego egzaminu z jednego przedmiotu:
   a) uczniom publicznym 8
   b) eksternistom 1
   Razem . . . 9
4. Reprobowano, eksternistę 1

Egzamin dojrzałości złożyli.

Uczniowie publiczni:

Albin Czesław
Aleksandrowicz Jakób
Aronsohn Zygmunt (odznaczeniem)
Batkowski Bolesław
Billet Mojżesz
Dąbrowski Bolesław
Dobosz Bronisław
Drozdowski Władysław
Górski Karol (z odznaczeniem)
Hausner Alfred
Herz Henryk
Hirschberg Antoni
Huppert Baruch (z odznaczeniem)
Jacek Mieczysław
Karcz Wojciech (z odznaczeniem)
Kokoszka Stanisław (z odznaczeniem)
Kołacz Karol
Kotlarczyk Edward
Kropiwnicki Tomasz
Kuhn Roman
Kutek Stanisław
Majer Bolesław
Michalec Ludwik (z odznaczeniem)
Myśliwy Kazimierz (odznaczeniem)
Nichtberger Szymon (z odznaczeniem)
Nowaczyński Zdzisław
Ożóg Stanisław
Podoba Jan
Pudek Roman
Rappaport Leon (z odznaczeniem)
Rosenzweig Aron (z odznaczeniem)
Rudnicki Adam
Schreier Józef
Semik Wojciech
Serafin Józef
Sidełko Seweryn
Soroczyński Józef
Strauchen Izrael
Timberg Chaim
Tync Stanisław (z odznaczeniem)
Zakrzewski Stefan
Żmuda Antoni

Eksterniści:

Język Eugeniusz
Strauss Edward

Z 44 abituryentów, którzy otrzymali świadectwo dojrzałości udaje się:

na wydział teologiczny 3
» » prawniczy 10
» » medyczny 6
» » filozoficzny 9
» studya techniczne 5
do innych zawodów 11

OGŁOSZENIE.

Wpisy uczniów publicznych, jakoteż prywatnych na rok szkolny 1907/8, odbędą się w dniach 30. i 31. sierpnia od godziny 8—12 przed południem. Późniejsze zgłoszenia będą uwzględniane tylko w wyjątkowych wypadkach.

Uczniowie mają się zgłaszać do wpisów w towarzystwie rodziców lub opiekunów.

Uczniowie **tutejszego zakładu** mają przy wpisie przedłożyć świadectwo szkolne z ostatniego półrocza.

Uczniowie, **przybywający z innych zakładów,** zgłaszający się do klas II—VIII, będą przyjmowani tylko w ograniczonej liczbie w miarę wolnego miejsca w klasie, do której się zgłaszają.

Uczniowie **przybywający z innych zakładów** mają przy wpisie przedłożyć:

1. Metrykę chrztu lub urodzenia.
2. Świadectwo szkolne z ostatniego półrocza, opatrzone potwierdzeniem Dyrekcyi, że mogą być przyjęci w innym zakładzie bez przeszkody.
3. Dekret uwolnienia od opłaty szkolnej (lub poświadczenie uwolnienia na świadectwie szkolnem), jeżeli to uwolnienie mają.

Uczniowie, **zgłaszający się do egzaminu wstępnego do klasy I.** muszą przy wpisie przedłożyć:

1. Metrykę chrztu lub urodzenia na dowód, że ukończyli już 10. rok życia lub ukończą go przed 1. stycznia 1908.
2. Świadectwo szkolne za ostatnie półrocze, jeżeli pobierali naukę w szkołach publicznych.
3. Świadectwo powtórnego szczepienia ospy (rewakcynacyi), odbytego w roku poprzedzającym wstąpienie do gimnazyum.

Uczniowie, **którzy po dłuższej przerwie w naukach** chcą znowu uzyskać przyjęcie do gimnazyum, muszą:

1. Przedłożyć metrykę urodzenia, ostatnie świadectwo szkolne, opatrzone przepisaną klauzulą, świadectwo moralności za czas, w którym do szkoły nie chodzili i świadectwo powtórnego szczepienia ospy.

2. Poddać się egzaminowi wstępnemu za złożeniem taksy egzaminacyjnej w kwocie 24 K.

Każdy uczeń ma złożyć przy wpisie 2 K. na środki naukowe. Uczniowie nowo wstępujący do zakładu płacą nadto taksę wstępną w kwocie 4 K. 20 h.

Oprócz tego musi każdy uczeń, z wyjątkiem bardzo ubogich, złożyć 1 K. na gry i zabawy szkolne.

Uczniowie obowiązani są do składania opłaty szkolnej, która za jedno półrocze wynosi 30 K. i musi być złożona w pierwszych sześciu tygodniach każdego półrocza, tj. do 15. października i 15. marca. Prośby o uwolnienie od opłaty szkolnej, zaopatrzone w świadectwo szkolne z ostatniego półrocza i świadectwo ubóstwa, nie dawniej jak przed rokiem wydane, należy bez stempla wnosić za pośrednictwem Dyrekcyi do Wysokiej c. k. Rady Szkolnej krajowej najpóźniej do 20. września w pierwszym półroczu, a 20. lutego w drugiem. O uwolnienie od opłaty szkolnej mogą wnosić prośby tylko ci uczniowie ubodzy, którzy za ostatnie półrocze otrzymali świadectwo stopnia pierwszego, obyczaje dobre i pilność dobrą.

Uczniowie klasy I. mają złożyć opłatę szkolną za pierwsze półrocze do 30. listopada; ci jednak ubodzy uczniowie, którzy już w pierwszych dwóch miesiącach czynią dobre postępy we wszystkich przedmiotach, okazują dobre obyczaje i dobrą pilność, mogą uzyskać **odroczenie** tego terminu aż do końca półrocza, a w razie pomyślnej klasyfikacyi za I. półrocze są uwolnieni od opłaty szkolnej. Uczniowie chcący z tego dobrodziejstwa korzystać, mają w ciągu 8 dni po rozpoczęciu roku szkolnego wnieść za pośrednictwem Dyrekcyi nieostemplowane prośby do Wysokiej c. k. Rady Szkolnej krajowej, załączając do nich dokładne świadectwo ubóstwa.

Egzamina **poprawcze** odbędą się dnia 30. i 31. sierpnia od godziny 4. po południu.

Egzamina **wstępne** do klasy I. odbywają się w dwóch terminach: przed feryami 1. i 2. lipca i po feryach dnia 2. września. Powtórzenie tego egzaminu przed upływem roku nie jest dozwolone ani w tym samym ani w innym zakładzie.

Egzamina **wstępne** do klas od II—VIII składać można dnia 4. i 5. września w I. półr. a d. 4. i 5. lutego w II. półr. Z egzaminu wstępnego nie wydaje się świadectwa. Po złożeniu egzaminu wstępnego uczeń może być przyjęty tylko jako uczeń pubiczny.

Uczniom **zamiejscowym** wolno mieszkać pod nadzorem tych osób, które się ściśle stosować będą do przepisów Regulaminu dla odpowiedzialnych nadzorów, wydanego przez Wysoką c. k. Radę szk. krajową. Osoby przyjmujące uczniów na mieszkanie (i wikt), **muszą** zatem we własnym interesie zaznajomić się dokładnie z odnośnymi przepisami.

Rok szkolny 1907/8 rozpocznie się uroczystem nabożeństwem dnia 3. września; dnia 4. września rozpoczynają się lekcye szkolne.

W Podgórzu dnia 29. czerwca 1907.

Ignacy Kranz
Dyrektor.